

SLUJBA SFÂNTULUI MARE MUCENIC IACOV PERSUL

A CĂRUI POMENIRE O SĂVÂRȘIM PE 27 NOIEMBRIE

Slujba a fost tradusă în românește, completată cu cele ce lipsesc din Minei (Litie, Stihoavnă, Sedelne, Idiomela după Psalmul 50 și altele), din alcătuirile monahilor Agápie Cretanul, Gherasím de la Sfânta Ana Mică și Iosíf de la Mihai Vodă, și adaptată în întregime la metrica bisericească a imnelor de către mine, Ilie-Rareș Cîmpean.

LA VECERNIE

După Psalmul de început, «Fericit bărbatul», iar apoi, la «Doamne strigat-am», punând 8 stihuri, cântăm Stihirile Prosomice. Glasul 1. Τῶν οὐρανίων (Ceea ce ești bucuria).

Să lăudăm în cântare' toți credincioșii, acum,' pe Mucenicul Iacov,' cel ce prin chinuri cumplite' cununa cea cerească a dobândit' și la Domnul mutatu-s'a' și să îi cerem fierbinte' ca pentru noi' să se roage Ziditorului. *(de două ori)*

Iacov, din nou pocăința' îmbrățișatu-ai,' după certarea maicii' și a ei tânguire;' roagă-te și pentru cei ce cinstim' al tău praznic cu dragoste,' ca, început pocăinței' din nou punând,' s-o lucrăm neabătându-ne.

Te desfătai, Mucenice,' în pământescul palat,' fiind curtean și slava' cea lumească având-o,' dar Domnul spre cerească slavă a tras' cu putere dorirea ta,' astfel, prin chinuri cumplite' agonisind' desfătarea în palatul ceresc.

Alte Stihiri Prosomice, din Minei. Glasul al 2-lea. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pe lemn).

Cele' ale lumii ai lăsat:' neamul, bogăția, mândria' și frumusețile,' și toate simțirile ai lepădat cu sârg;' și tăindu-se trupul tău' urmat-ai cu râvnă' patimilor Domnului, mult bucurându-te;' Iacov,' având parte cu-acestea,' parte-acum luat-ai din slava' veșnică, întru împărăția Lui. *(de două ori)*

Mare' Mucenice-al lui Hristos,' gâzii, mădularele tale' au secerat preacumplit,' răni și munci grozave, toate îndurându-le;' Dar cruzimea acestora' călcând bărbățește' iute și cununile de biruință-ai luat,' Sfinte,' și te bucuri la tronul' cel înalt al Dumnezeirii,' împreună cu pătimitorii toți.

Mare' îndrăznire câștigând,' pururi pomenite, la Domnul,' stai și fierbinte-ajutor' dă-le celor care astăzi pomenirea-ți cinstesc' din nevoi slobozind pe toți,' păzindu-i de patimi,' izbăvindu-i pururea de întâmplarea cea rea,' dând și' mântuirea dorită' cu dumnezeiasca-ți solire,' ca să preaslăvim toți nevoința ta.

Slavă. Glasul al 2-lea. A lui Teodor Studitul

Răbdând în lupte, Mucenice Iacove, ți-ai dat trupul tău pentru Hristos Dumnezeu. Și tăindu-ți-se mâinile și picioarele și brațele și pulpele și degetele și mai pe urmă capul, ai zburat la ceruri, împărățind cu Împăratul a toată lumea. Pentru aceasta mai mult decât toți Mucenicii viteazule, nu înceta a te ruga, să se mântuiască sufletele noastre, de toată vătămarea celui străin.

Și acum. A Născătoarei *(Dogmatica)*

Trecut-a umbra Legii, și Harul a venit, că precum rugul nu a ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut, și Fecioară ai rămas; în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății, în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

De nu va fi priveghere cântăm

Și acum. A Născătoarei. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου (Când de pe lemn).

Una' ai purtat în pântece,' fără strâmtorare pe Domnul,' pe Cel ce e necuprins,' om pentru noi, robii Săi, din bunătatea Lui,' Preacurată, făcându-Se;' de-aceea, de patimi,' rogu-te, mă scapă că mă necăjesc cumplit,' ca pe' calea strâmtă și dreaptă' cu statornicie umblând eu,' calea ce la viață duce s-o ajung.

Sau de va cădea praznicul Sfântului Iacov miercurea ori vinerea, dar tot nefiind priveghere cântăm

Și acum. A Crucii-Născătoarei. Asemenea

Dacă' spre tăiere L-a văzut' Mielușeaua bună pe-al ei Miel' trăgând cu sârg ca un om' zis-a tânguindu-se: „Pe mine, Maica Ta,' făr' de Fiu vrei ca să mă faci,' Hristoase, degrabă?' Pentru ce aceasta, o, Mântuitorule?”' Dar laud' și-Ți slăvesc bunătatea' cea decât cuvântul mai 'naltă' și de gând, de-oameni-Iubitorule.

Vohod. «Lumină lină», Prochímenul zilei și Paremiile

Din Prorocia lui Isaía citire.
(43, 9–14)

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s-au adunat dimpreună și se vor aduna boierii dintru ele. Cine va vesti acestea? Sau cele dintru început cine le va face auzite nouă? Aducă pe martorii lor, și să se îndreptățească. Și să zică adevărate. Fiți Mie martori, și Eu sunt martor – zice Domnul Dumnezeu – și Sluga Mea, pe Care am ales-O, ca să cunoașteți și să credeți, și să pricepeți, că Eu sunt. Înainte de Mine nu s-a făcut alt Dumnezeu, și după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și afară de Mine nu este mântuitor. Eu am vestit și am mântuit, am defăimat, și nu era întru voi străin. Voi Mie martori, și Eu, Domnul Dumnezeu; că dintru început sunt, și nu este cine să scoată din mâinile Mele. Face-voi, și cine va întoarce aceasta? Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce vă răscumpără pe voi, Sfântul lui Israíl.

De la Înțelepciunea lui Solomón citire.
(3, 1–9)

Sufletele drepților sînt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a a muri în ochii celor fără de minte, și s-a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea lor de la noi zdrobire; iară ei sînt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe ei și i-a aflat Luișivrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pe ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării sale vor străluci, și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi și vor stăpâni popoare, și va împărăți într-înșii Domnul în veci. Că dar și milă este întru cuvioșii Lui, și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomón citire.
(5, 15 – 6, 3)

Drepții în veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei, și stema frumuseții din mâna Domnului. Căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui, și va întrarma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Îmbrăcase-va în zaua dreptății și-Și va pune Luișicoif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia, și va ascuți cumplită mânie întru sabie, și va da război împreună cu El lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerelor, și ca dintr-un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovi. Și din mânia cea zvârlitoare de pietre se vor arunca grindine, întărise-va asupra lor apa mării, și râurile îi vor îneca de năpraznă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, și ca un vifor îi va vântura pe ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel Preaînalt.

La **L i t i e**. Idiomelele.

Glasul 1

Veniți de vedeți străină priveliște, ce fel de chinuri a răbdat nebiruitul Mucenic. Cum își întinde spre tăiere mâinile și picioarele, și cum, cu suflet neclintit nu se clatină în cumplita pătimire, ci cu bărbăție primește zdrobirea și tăierea, ca și

cum altul ar fi cel ce pătimește. Nu s-a înfricoșat de răni, ci către răsplătire privea, căci dacă dorirea lui Hristos se pogoară în suflet, toată lupta ce se ridică asupră-i se face de batjocură. Drept aceea, Iacove, Mare Mucenice, din neamul perșilor, cu dreapta ta cea zdrobită, lovește peste obraz rușinând pe vrăjmașii cei necredincioși, și înalț-o pentru noi către Iubitorul-de-oameni, rugându-L să mântuiască sufletele noastre.

Același glas

Pe viteazul nevoitor Iacov, pe biruitorul haldeilor celor gândiți, pe cel ce surpat-a cu puterea lui Iisus toată înșelăciunea Babilonului, și falangele demonilor le-a rușinat, veniți, iubitorilor de mucenici, cu un cuget să-l lăudăm, strigând: Bucură-te, Iacove, cel mare între purtătorii de nevoințe; bucură-te, neclintit apărător al credinței și mustrător al rătăcirii perșilor; bucură-te, cel ce ai lepădat slava și desfătarea palatelor, și cumplitele pătimiri pentru Hristos mai presus le-ai socotit; bucură-te, cel ce ai slujit Împăratului ceresc, iar bunăvoința și prietenia împăratului pământesc le-ai urât; bucură-te, laudă a celor ce-ți poartă numele, și uimire și bucurie a întregii lumi.

Glasul al 2-lea

Veniți, oștiri îngerești, pe căpetenia oștirii Împăratului, și odrasla Persiei, pe Iacov, cu flori să-l încununăm; veniți împreună cu noi, toți cei de un nume cu el: Iacove, frate al Domnului, cu fiul lui Zevedeu împreună, cel al lui Alfeu, Apostolul lui Hristos, dimpreună cu Mărturisitorul Episcop, Iacov Mucenice împreună cu cel de un nume purtător din Nisibe și cu Ascetul cel înainte căzut, pe acesta cu cântări să-l lăudăm; veniți împreună cu Iacov Rusul, Pustnicul, și Noii Cuvioși Mucenici, cel din Castória, împreună cu diaconul, ucenicul lui, să vă veseliți acum de pomenirea Persului.

Același glas

Pe cel vestit între Mucenici, și preaviteazul nevoitor al lui Hristos, pe cel ce a surpat pe închinătorii stelelor și focului, pe cel ce pe Dumnezeul cel adevărat lepădatu-L-a, dar prin epistola soției și a maicii sale iarăși la Hristos s-a întors, pe cel ce, prin porunca tiranului celui nelegiuit, de către ostașii și călăii lui, fără milă a fost tăiat în bucăți, veniți, ceata celor cu cuget binecredincios, cu cutremur să-l lăudăm, grăind: Bucură-te, Iacove, pildă a Noilor Mucenici care au pătimit lepădarea de Hristos! Bucură-te, că prin lupte nenumărate și pătimiri nesfârșite, pe care pentru Hristos, Dumnezeul nostru, până în sfârșit le-ai răbdat, acum în ceruri, cu Îngerii și cu Sfinții, cu cutremur privești Sfânta Treime, desfătându-te.

Nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce te lăudăm, să dobândim darul pocăinței prin mijlocirea ta.

Slavă. Glasul al 5-lea

Veniți, adunarea credincioșilor, veniți cu bucurie să alergăm împreună; veniți să aducem cântări de laudă Împăratului Celui ce dă cununi, pentru junghierea cea cu multă durere a mult-pătimitorului Iacov; căci astăzi Maica lui Dumnezeu îl primește pe acesta ca pe un mare Luptător al Fiului ei, iar cerul, văzându-l înroșit de sânge, se înfricoșează de sângele lui și aduce slavă lui Dumnezeu, Dătătorului de biruință. Îngerii, în albe veșminte, cu Purtătorii de chinuri împreună, cu multă bucurie îl laudă pe cel tăiat, cel ce a tăiat rătăcirile perșilor. Pentru aceasta toți să-l rugăm grăind: O, Sfinte, păzește dumnezeiasca adunare a celor binecinstitori, care cu dor cinstește nevoința ta, cea mai presus de om.

Și acum. A Născătoarei

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat,* folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

La **S t i h o a v n ă**. Stihirile Prosomice.
Glasul al 5-lea. Χαίροις ἀσκητικῶν (Bucură-te, cămara).

Focul' credinței iar aprinzând' în al tău suflet, mistuit-ai, a Perșilor,' amarnică amăgire,' chip tuturor arătând,' vrednic, către Domnul, de întoarcere.' Că neamul tău datu-i-a' pe cei trei împărați și magi,' care, cu daruri -' aur, smirnă și tămâie - dând' Împăratului,' în Vitleem închinatu-s-au.' Tu însă, peste-aceștia toți,' adus-ai, o, Iacove,' Domnului viața și trupul' și al tău sânge, ca dar sfințit.' Pe-Acesta și roagă-L' să dea sufletelor noastre' bogată mila Lui.

Stih. **M**inunat este Dumnezeu întru sfinții Lui! Dumnezeul lui Israel, Acesta va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu!

Bucură-te,' cel ce'ndelung ai răbdat' mucenicia preacumplită, de la păgâni,' a degetelor tăiere,' și cea a mâinilor,' și-apoi, pân' la umeri, și până la piept,' zdrobirea picioarelor,' sfărâmarea genunchilor,' și dureroasa' sfârtecare a coapselor,' bărbătește stând' înaintea tiranilor,' pântecele și capul tău,' pe-acestea păstrând întregi –' îngrozitoare vedere,' toți, cu durere, jelindu-te,' dar tu, pe Stăpânul,' ai slăvit până ce capul' tăiatu-ți-au cu sabia.

Stih. **P**entru sfinții cei de pe pământul Lui, Domnul a făcut minuni;
toate voile Sale sunt întru ei.

Mintea,' toți înălțând, să privim' cea a lui Iacov chinuire preagroaznică,' cum vinele-i erau smulse,' și cum, tăiat în bucăți,' era, cu durere, sfântul trup al său,' plângându-l prietenii,' minunându-se îngerii,' și'n nesimțire' căzând, cei care sângele' îl vedeau vărsat,' la porunca lui Izdeghérd,' iară pe Mucenic, strigând:' „Hristoase, picioare n-am' ca să mă'nchin către Tine,' nici mâini, ca Ție să le înalț,' doar glasu-mi rămas-a' și-l înalț, cu veselie' slăvind puterea Ta."

Slavă. Glasul al 5-lea

Ai fost minunat lăudat, Iacove, îndelung răbdător făcându-te în toate chinurile, că tăindu-ți-se degetele și mâinile, brațele, picioarele, și pulpele până la coapse, ai răbdat. Mai pe urmă rugându-te ți-au tăiat și cinstitul cap, Mucenice mult-pătimitorule; nu înceta rugându-te lui Hristos pentru noi, să se miluiască sufletele noastre.

Și acum. A Născătoarei.

Biserică și ușă ești, palat și scaun al Împăratului, Fecioară Preacinstită, prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, celor ce dormeau întru întuneric, S-a arătat, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit, după chipul Său cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală, ca o Maică, spre Dânsul, roagă-L neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

De nu va fi priveghere cântăm

Și acum. A Născătoarei. Χαίροις ἀσκητικῶν (Bucură-te, cămara).

Bucură-te,' că Dumnezeu te-a ales,' și te-a iubit, o, frumusețe a lui Iacóv,' a celor mântuiți, ușă,' și clește învăpăiat,' cea de tot surpare a blestemului,' pe Domnul, la sân, purtând,' îndreptare căzuților,' și Heruvimii' întrecând, și zidirile,' și vedere ești,' necuprinsă vederilor,' grai de nespus și-auz preanou,' căruța Cuvântului,' nor, dintru care, cu slavă' a răsărit Hristos, Soarele,' dând tuturor celor' ce zăceau în întuneric,' lumina și mila Lui.

Sau de va cădea praznicul Sfântului Iacov miercurea ori vinerea, dar tot neființd priveghere cântăm

Și acum. A Crucii-Născătoarei. Asemenea

„Unde' mergi, Preaiubitul meu Fiu?"' odinioară Mielușeaua striga, văzând' pe Mielul ei, cu grăbire' spre junghiere mergând,' și, jelind, urmându-I cu osârdie.'

„Acum, din ce prícină' iei acest drum, Hristoase-al meu?' Oare vreo nuntă' Te așteaptă în Cana, iar,' unde apa'n vin' prefăcut-ai, uimind pe toți?' Spune-mi cuvânt, o, Fiul meu,' ca celei ce Te-am născut.' Să nu te-ascunzi în tăcere,' Cel mai presus de cuvânt fiind' și Doamne al nostru,' Care lumii, cu iubire,' dai mare mila Ta."

«Acum slobozește», Trisaghion și

Troparul Sfântului Iacov. Glasul al 4-lea. Ταχὺ προκατάλαβε (Degrab să ne întâmpine).

Vlăstarule-al Persiei,' rodit în cele de sus,' Iacov Mucenicule,' în nevoințe răbdând,' surpat-ai balaurul;' că, sfârtecând păgânii,' din porunca nedreaptă,' trupul tău, cu cruzime,' Lui Hristos te-ai dat jertfă,' și-acum, în ceruri, te roagă' pentru cinstitorii tăi.

Alt **Tropar**. De obște al Mucenicilor, din Minei. Asemenea.

Hristoase, mucenicul Tău,' în nevoințele lui,' degrabă cununile' nestricăciunii luând,' la ceruri suitu-s'a;' că, puterea-Ți având-o,' pe tirani biruit-a,' și-ale dracilor slabe' îndrăzniri sfărâmat-a;' pe toți mântuiește-ne, Doamne,' cu rugăciunea lui.

Al Născătoarei-Învierii.

Taina cea din veac ascunsă și de Îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi luând; prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Și apolis.

LA UTRENIE

După Catisma întâi, Sedealna.
Glasul 1. Τὸν τάφον σου Σωτήρ (Mormântul Tău).

Minune de nespus,' și privelişte cruntă!' Cum răni purtai, fiind' pe de-a'ntregul o rană!' Cum, plin de sânge, Iacove,' către Domnul strigai, zicând:' „Nici picioare n-am,' ca să mă'nchin Ție, și nici' mâini ca să le 'nalț,' ci singur glasu-mi rămas-a,' și-așa, dar, slăvescu-Te."

Slavă. Şi acum. A Născătoarei. Asemenea

Pe tine te știm toți' a Stăpânului Maică,' cei care alergăm' la a ta bunătate,' căci fecioară după naștere' adevărat arătatu-te-ai,' de-aceea te avem' ocrotitoare, păcătoșii,' câștigându-te' izbăvitoare-n ispite,' o, Maică feciorelnică!

După Catisma a doua, Sedealna.
Glasul al 4-lea. Κατεπλάγη Ιωσήφ (Spăimântatu-s-a Iosif).

De turbare s-a umplut,' mărturisirea ta văzând,' împăratul Perșilor,' o, Mucenice I-a-cóv,' și a strigat către gâzi, slujitorii lui:' „Bateți-l cumplit' și-l sfârtecați nemilos,' încet să îi tăiați' mădularele,' încheieturi și vine, una cu una,' în întregime desfaceți-l!"' Iar tu, strigat-ai:' „Fă milă, Doamne,' iertare dă-mi și'ndurare!"

Slavă. Şi acum. A Născătoarei. Însăși melodia

S-a uimit Iosif văzând' cele de fire mai presus' și în minte a avut' ploaia ce lâna a udat,' la zămislirea ta fără sămânță, Curată,' rugul care'n foc' a rămas nears,' toiagul lui Aarón' cel odrăslit oarecând' și, mărturisind la preoți, al tău logodnic' și păzitor el strigatu-le-a:' „Fecioara naște' și tot fecioară,' după naștere rămâne!"

După Polieleu, Sedealna.
Glasul al 3-lea. Θείας πίστεως (Pentru mărturisirea).

Arătatu-te-ai,' ca diamantul,' de vârtute plin,' și bărbătește,' chinuirile răbdând, ca un făr' de trup.' Că, lepădând pe'mpărat și iubirea lui,' de Împăratul-a-toate ai fost iubit,' Iacov, mult-pătimitorule, cu solirea ta,' și nouă dăruiește a-L iubi pe El.

Slavă. Şi acum. A Născătoarei. Asemenea

Cort Cuvântului' ai fost, Curată,' pe toți îngerii' în curăție,' Născătoare de Dumnezeu, covârșitu-i-ai;' pe mine, cel decât toți cu greșalele' cele trupești mai spurcat, curățește-mă' în șuvoiul mijlocirilor tale, rogu-te,' solind la Fiul tău bogată mila Lui.

Antifonul întâi al Glasului al 4-lea

Prochímen. Glasul al 4-lea

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Stih. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

Evanghelia. Din cea după Luca (12, 8 – 12).
(Caută în 6 Noiembrie, La Liturghie)

« Zis-a Domnul către ucenicii Săi: oricine va mărturisi pentru Mine...»

Psalmul 50.

Slavă. Glasul al 2-lea

Pentru solirile Purtătorului de chinuri, Milostive,
șterge mulțimea greșalelor mele.

Și acum. A Născătoarei

Pentru solirile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
șterge mulțimea greșalelor mele.

Idiomela. Glasul al 2-lea

Stih. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Unde răsună fără încetare glasul celor ce prăznuiesc, și bucuria cea nesfârșită, și desfătarea cea negrăită a celor ce privesc frumusețea cea de nespus a lui Dumnezeu, unde cetele Îngerilor și ale Sfinților se află, acolo s-a numărat duhul tău, vrednicule de fericire Iacove; căci, bărbătește ai disprețuit porunca și frica perșilor, dând trupul tău, din dragoste pentru Ziditorul tău, să fie sfârtecat cu totul. Pentru aceasta, îndrăzneală având, Sfinte, din toată nevoia și strâmtorarea, grăbește de ne mântuiește pe noi, cei ce te chemăm.

«Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...», și îndată

Canonul Utreniei

Facere a lui Teofan.

Oda 1ª. Glasul al 2-lea. Δεῦτε λαοί (Veniți popoarelor).

«**N**eamuri, veniți,' cânt să'i cântăm lui Hristos, Dumnezeu,'
«că, slobozind din jugul greu' al egiptenilor'
«pe norod, petrecut-a,' prin marea despărțită,'
«că proslăvitu'S-a.»

Stih. **S**finte Mare Mucenice al lui Hristos roagă-te pentru noi!

Pururi șezând,' lângă al Domnului scaun preasfânt,' o, Mucenice Iacove,' și'ncununat fiind,' strălucește-mi lumina' și harul cel din ceruri,' cu rugăciunea ta.

Stih. **S**finte Mare Mucenice al lui Hristos roagă-te pentru noi!

Ne-ai răsărit' ca niște zori luminoase, la toți,' o, fericite Iacove,' din Răsărit ieșind,' și frumos luminat-ai,' cu patimile tale,' toată Biserica.

Slavă

Tânăr fiind' și-mpotrivindu-te pentru Hristos,' biruitor făcutu-te-ai' și'nvrednicitu-te-ai' de răsplata cerească,' de lauda și slava' veșnică, Iacove.

Și acum. A Născătoarei

Glas prorocesc,' mai înainte vestindu-te,' despre-a ta taină tuturor' grăit-a limpede,' de-Dumnezeu-Născătoare,' minunea-ți, de departe' văzând și slăvindu-o.

Catavasiile Naşterii Domnului. Glasul 1

« **H**ristos se naște, slăviți-L...»

Oda a 3-a. Στερέωσον ἡμᾶς (Întărește-ne pe noi).

«**Î**n Tine întărește-ne, Bunule,'
«Tu, Cel ce păcatul prin lemn pierdut-ai,'
«și în inimi răsădește-ne'
«frica de Tine, că toți lăudămu-Te.»

Stih. Sfinte Mare Mucenice al lui Hristos roagă-te pentru noi!

Viță preaalească făcutu-te-ai,' cu secera muncilor curățită,' și-arătându-te bogat în rod,' Mântuitorul te-a adus în cerescul teasc.

Stih. Sfinte Mare Mucenice al lui Hristos roagă-te pentru noi!

Pe cele ce se strică și lesne pier,' pe cele ce curg trecut-ai cu vederea,' și ’nțelept ales-ai, Iacove,' pe acelea ce veșnic stătătoare sunt.

Slavă

Tiranii, în cruzimea lor, trupul tău' tăiat-au, cunună pricinuindu-ți,' luminoasă, Mucenicule,' și îndulcirea’n desfătările Raiului.

Și acum. A Născătoarei

Aievea, omenirea miluitu’s-a' prin nașterea ta cea dumnezeiască,' cu Hristos împreunându-se,' ipostatnic, Mireasă a Domnului.

Catavasia. Glasul 1

« **F**iului, Celui născut...»

Sedealna. Glasul al 8-lea. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον (Pe Înțelepciunea și Cuvântul).

Răsăritu-te-a Domnul celor de jos,' stea mai nouă, din neamul persienesc,' pe tine, o, Iacove,' alungând toată negura' închinării la idoli,' și bogat strălucindu-le' tuturor credincioșilor har de la Duhul Sfânt.' Pentru-aceasta, Sfinte,' pomenirea făcându-ți,' și toți bucurându-ne,' cu credință strigăm, zicând:' „O, de-chin-purtătorule,' roagă pe Hristos Dumnezeu' să dăruiască' iertare greșalelor' celor ce al tău praznic' îți cântă cu dragoste.”

Slavă. Și acum. A Născătoarei. Asemenea

Al meu suflet, Fecioară, cel preasmerit,' din pruncie spurcându-l cel necurat,' cu vorba și fapta mea,' însumi tot întinatu-m-am,' și nu am ce face,' și nici a scăpa nu pot,' și nădejde, alta,' Curată, pe nimeni n-am.' Vai mie, căzutul!' Pentru-aceasta, cu rugă,' spre tine, degrab alerg,' și, vărsând a mea inimă:' „Am greșit, eu, netrebnicul!' Roagă pe Hristos, Fiul tău,' să-mi dăruiască' iertare greșalelor,' că în tine, Stăpână,' pus-am nădejdea mea.”

Sau

Slavă. Şi acum. A Crucii-Născătoarei. Asemenea

Pe Dumnezeul și Fiul ei răstignit,' Mielușeaua, văzându-L, se tânguia,' plângând, și cu-amar striga:' „Lumea-ntreagă se bucură,' mântuirea primindu-și,' dar mie, văzându-te' înălțat sus pe Cruce,' mi se mistuie inima,' Cel ce pătimire,' din iubire de oameni,' înduri, Dumnezeule' făr' de mânie, Preabunule."' iar noi ție, cu sârg strigăm:' „Îndură-te, Fecioară, spre noi,' și dăruiește' iertare greșalelor,' celor ce cu credință,' se'nchină pătimirii Lui."

Oda a 4-a. Εἰσακήκοα Κύριε (Auzit-am Doamne).

«Auzit-am, Stăpânul meu,'
«a rânduielii Tale auzire'
«și'nălțat-am slavă'
«Ție, Preabunule.»

De la Domnul întrarmându-te' ai ars sminteala cea pirolatră,' Mare Mucenice,' nesuferindu-o.

Pentru cei ce pomenirea ta' îți săvârșesc, și laude îți cântă,' cere curățire,' Ia-cov, viteazule.

Pâraiele sângelui,' care au curs din trupul tău, stins-au' focul înșelării,' o, Fericitule.

Al Născătoarei

La limanul cel lin, acum,' Preamilostivă, al nepătimirii,' gândurile mele' grabnic îndreaptă-le.

Catavasia. Glasul 1

« Toiag din rădăcina lui Iesei...»

Oda a 5-a. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός (Dătătorule de lumină).

«Cel ce lumina răsari,' Făuritorule al veacurilor,'
«într-a poruncilor lumină' pe noi să ne îndrumi'
«c-afară de Tine,' pe alt Dumnezeu nu știm.»

Ca un pământ preamănos' și roditor, cu-adevărat te-ai făcut,' Preafericite, și cu plugul' durerilor, tăiat,' adus-ai ogorul' lucrat Ziditorului.

Degrab, săgețile-ai stins,' cele aprinse, ale celui viclean,' cu scumpul sânge, cel ce curs-a' din trupul tău tăiat,' iar credința ținând-o' nădejde arătatu-te-ai.

Fiind cu totul jertfit,' Preaînțelepte, și adus lui Hristos,' când mădularele-ți tăiat-au,' cântare ai adus,' bineplăcută,' cu fiecare rană-a ta.

Curățire să-mi dai,' de'ntinăciunile din sufletul meu,' al lui Hristos Mucenice,' durerile-aducând,' ca răscumpărare,' și sângele-ți, Iacove.

Al Născătoarei

Încredințare aducând' nașterii tale'nfricoșate, cu ea' unind și inima, și glasul,' cu cinste te numesc,' acum, Preacurată,' Născătoare de Dumnezeu.

Catavasia. Glasul 1

« Dumnezeu fiind al păcii...»

Oda a 6-a. Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων (Întru adâncul greșelilor).

«**C**uprinzându-m'adâncul greșelilor,'
«chem cu stăruință adâncul cel neurmat'
«al îndurării Tale și-Ți cer:'
«Din stricare mă scoate, Preabunule!»

Înțelept ai primit învățăturile' și certarea rudelor tale, Slăvitule,' așa mergând, cununile' biruinței, să iei, nevoindu-te.

Pătimind, Mucenice, ca'n trup străin,' neînfricoșat răbdând a mădularelor' retezătură, laudă' înălțai, și cântare Stăpânului.

Mântuirii veșmântul cel luminos' și haina veseliei vopsită cu sângele-ți' îmbrăcat-ai, Iacove,' Mucenic preaviteaz arătându-te.

Alergarea cea grea săvârșitu-ai,' a muceniciei, și astfel, primind pe drept' cununa biruințelor,' te desfeți sus în cer cu Mucenicii toți

Al Născătoarei

Neispitită de bărbat zămislitu-L-ai' pe Hristos, Fecioară, și pururi fecioară ești,' dumnezeirea Fiului tău' și a Domnului tău arătându-o.

Catavasia. Glasul 1

« Din pântece pe Ioná...»

Condacul. Glasul al 2-lea. Τὰ ἄνω ζητῶν (Cele de sus căutând).

Îndemnul primind' de la bună soția ta' și asprul județ' adânc cutremurându-te,' disprețuit-ai cugetul' înșelat și frica păgânilor' și Mucenic viteaz te-ai arătat,' **cu trupul' ca o viță tăindu-te.**

Icos.

Din suflet să suspinăm toți, lacrimi vărsând, văzând cu amar pe Mucenicul tăiat în bucăți. Căci, adunându-se călăii asemenea unor câini sălbatic lătrând, sfârtecau mădularele celui minunat și viteaz între Mucenici. Iată dar, voi spune: de socotiți, puțin așteptați, și voi zice toate cu osârdie, cum și-a dat viața într-o singură zi; **cu trupul ca o viță tăindu-se.**

Sinaxar.

Și citim Sinaxarul zilei din Minei, adică al zilei a 27-a a lunii noiembrie, iar la urmă zicem:

În ziua a 27-a, pomenirea pătimirii Sfântului Marelui Mucenic Iacov Persul.

Stihuri.

Persul suferind junghiere și în bucăți tăindu-se,
Zicea, «în zadar îmi sunt mădularele, sufletul mântuiască-se.»

În a douăzeci și șaptea zi s-a junghiat
Persul, și în bucăți s-a tăiat.

Acesta a trăit pe vremea împăraților Honorie și Arcadie. Era creștin din strămoși și locuia în cetatea Bethlaba, din ținutul Eluzeilor. Se trăgea dintr-un neam de seamă și vestit și era foarte cinstit de regele perșilor Izdeghérd. Din pricina marii iubiri și cinstiri de care se bucura din partea regelui, s-a depărtat de credința creștinilor și, lăsându-se atras de împărat spre pierzare, s-a lepădat de Hristos.

Însă, deoarece atât mama sa, cât și soția lui au rupt orice legătură cu el, fiindcă el a prețuit iubirea regelui mai mult decât iubirea lui Hristos și, pentru o slavă trecătoare, a schimbat slava cea veșnică pe rușine și osândă, iar acestea i le-au făcut cunoscute și prin scrisoare, fiind străpuns la suflet, s-a depărtat de deșarta religie a regelui și își plângea neîncetat păcatul lepădării de Hristos.

Pentru aceasta a fost adus la cercetare, regele mâniindu-se foarte împotriva lui. Astfel, a îndurat o moarte cumplită, fiind tăiat, mădular cu

mădular, la fiecare încheietură a trupului: mâinile, picioarele și brațele, până ce i-au rămas numai capul împreună cu trunchiul; iar la urmă i-a fost tăiat și capul cu sabia.

Cu ale lui sfinte mijlociri și cu ale celor împreună cu dânsul pomeniți,
Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne
și ne mântuiește pe noi. Amin.

Oda a 7-a. Εἰκόνος χρυσῆς (Chipul cel de aur).

«Fiind închinat' în câmpia Deira chipul de aur,'
«iar cei trei Tineri, neplecându-se' poruncii celei fără Dumnezeu,'
«fost-au azvârliți în văpaie;' dar, fiind răcoriți, cântau:'
«În veci ești binecuvântat,' Doamne al părinților!»

Deși ți-au tăiat' al tău trup, dar, având mintea întărită' și neclintit fiind cu sufletul,' pân' la sfârșit ai răbdat, fiind' de dumnezeiasca credință' sprijinit și strigând așa:' În veci ești binecuvântat,' Doamne al părinților!

Chemarea de sus' a ținti ți-ai îndreptat cugetarea,' dar de munciri întreg fiind cuprins,' nebiruit arătatu-te-ai,' cu multă ușurință tăierea' îndurând și strigând așa:' În veci ești binecuvântat,' Doamne al părinților!

De tot ai surpat' sălbăticirea celui rău, preafericite,' și nebunia împăratului;' deci fericit ești și îți va fi' bine, cum în Psalmi zice David,' cu râvnă strigând așa:' În veci ești binecuvântat,' Doamne al părinților!

Al Născătoarei

Te-ai arătat' al luminii neapuse și făcliei' dumnezeiești ca un sfeșnic sfânt,' întreaga lume luminându-o' cu cinstita ta feciorie' mântuind pe cântăreții tăi:' Binecuvântată ești în veci' că I-ai dat trup lui Dumnezeu.

Catavasia. Glasul 1

« Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți...»

Oda a 8-a. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός (Pe Dumnezeu carele s-a pogorât).

«Pe Cel ce-n foc S-a pogorât,' Dumnezeu, cu cei trei tineri împreună'
«și văpaia în rouă' a preschimbat minunat,'
«pe-Acesta cântați-L, zidirile'
«și preaînălțați-L pe Dânsul în toți vecii.»

Fiind de Domnul întărit,' adunările viclene și-a lor sfaturi' risipitu-le-ai, sfinte,' și, biruință luând,' primit-ai cununa, strigându-ne:' „Binecuvântați pe Hristos întru toți vecii!”

Ca un adaos o vedeai' de bunătăți, a mădularelor tăiere,' neprivind către chinuri,' ci spre ce-aveai să primești:' frumoasa cunună-a martirilor,' de Judecătorul cel drept ție gătită.

Răbdare multă dobândind,' mai presus de fire, tare ca și turnul,' ai rămas, preaslăvite,' de la cel rău lovituri' primind, și săgeți, dar strigând așa:' „Binecuvântați pe Hristos întru toți vecii!”

Cu multă ură s-a pornit' cel viclean, ce duce suflete la moarte,' și tirani ridicat-a,' dar al tău suflet cel dârz' nicicum n-a putut să ți-l clatine,' căci de la Hristos întrarmatu-te-ai, sfințite.

Al Născătoarei

Al nemuririi viu izvor' te cunoaștem, Preacurată Fecioară,' că născut-ai Cuvântul,' din Tatăl veșnic născut,' pe Cel ce din moarte scăpatu-i-a' pe cei ce-L înalță pe El întru toți vecii.

C a t a v a s i a. Glasul 1

Stih. **S**ă lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului,
cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

« **C**uptorul cel răcorit a închipuit...»

Oda a 9-a. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον (Pe Dumnezeu Cuvântul).

«**P**e Cel din Tatăl, Cuvântul,' ce-n nespusa Sa taină'
vine să-l înnoiască pe Adam,' cel prin mâncare căzut în păcat,
din Fecioara cea sfântă' cu trup S-a-mbrăcat Însuși pentru noi,
credincioșii-mpreună' cu imne să-I dăm laudă.

Cu-a mucenicilor ceată' dănțuiești, Mucenice,' stând lângă tronul Domnului Hristos.' Pe cei ce-ți fac pomenirea cu drag' și cinstesc cu cântare' al tău praznic de raze purtător,' mântuiește-i, Slăvite,' din primejdii cu ruga ta.

Unde stau toți mucenicii,' unde sfinții cu toții' neîncetat odihnă aflând,' unde sunt duhuri de drepți adunați,' unde-i obștea cea sfântă' a celor mai întâi născuți în cer,' ți-ai făcut locuință' cu slavă, Sfinte Iacove.

Ca o făclie aprinsă' stai acum înaintea' Domnului tuturor, căci pentru El' trupul ți-ai dăruit a fi sfârtecat,' iar de foc și bătaie' cu duh neclintit teamă n-ai avut.' Deci, cu credință fierbinte,' cu dor te fericim în veci.

Cu strălucita porfiră,' de-al tău sânge-nroșită,' astăzi înveșmântat, cu-al tău Hristos' ședzi întru slavă, domnind luminos.' Că prin grelele chinuri' aflat-ai al nepătimirii izvor' și de-a lui desfătare' te-mpărtășești, Slăvitule.

Al Născătoarei

Tu, ce pe Domnul în pântec' L-ai primit, Preacurată,' Maică a Celui veșnic te-ai făcut,' deci Născătoare-de-Dumnezeu te slăvim,' că numirea ta sfântă' cu fapta s-a unit cu-adevărat,' și-ți glăsuim cu cinstire' cuvântul cel dumnezeiesc.

Catavasia. Glasul 1

« Taină străină văd...»

Luminânda. Glasul al 2-lea. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε (Femei auziți).

Ai ars eresul perșilor,' de râvna lui Hristos aprins,' Iacove sfinte, și-așijderi' precum se taie mlădița,' gâzii tăiat-au trupul tău' după vrerea tiranului,' dar tu cântare vrednică' ai înălțat cu credință' Treimii celei preasfinte.

A Născătoarei. Asemenea

Marie, preacurată ești,' cădelniță de aur sfânt,' vas al Treimii, Fecioară,' ce pururi e ne-ncăpută. Tatăl în tine bine-a vrut,' Fiul în tine cuprinsu-S-a,' Duhul cel Sfânt umbritu-te-a' și arătatu-te-a Maică' de-Dumnezeu-Născătoare.

Sau

A Crucii-Născătoarei. Asemenea

Adânc tânguitu-te-ai,' în cuie, pe Fiul tău,' pe Cruce văzându-L, Fecioară,' și ai zis: „O, Fiule dulce,' cum rabzi a morții patimă,' Tu, ce clatini pământul tot' cu amenințarea Ta?' Ci având milă de oameni' rabzi, iată, moarte cumplită."

La **Laude**. Stihirile Prosomice.
Glasul al 2-lea. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ (Casa Efratului).

Iacov, în bogății,' pe Domnul lepădat-ai,' și jertfă idolească' adus-ai, dar certarea' și plânsul maicii 'ntorsu-te-au.

Trupul ți-au sfârtecat' călăii, cu cruzime,' ci'n focul chinuirii,' strigai: „Puterea-Ți laud,' cu mulțumire, Doamne-al meu!”

Iacov, l-ai rușinat,' călcându-l pe diavol,' prin chinurile tale,' pe cel numit de Domnul' „Înțepător călcâiului.”

Iacov ne cheamă-acum,' prin pilda lui cea vie,' spre Domnul să ne-ntoarcem,' și iarăși pocăinței,' s-aducem roade vrednice.

Sau acestea, din Mineiul românesc[1].
Glasul al 6-lea. Τριήμερος ἀνέστης (A treia zi ai înviat).

Tu, Iacove, și trupul ți-ai dat,' cruțare lui necăutând;' jertfă vie' te-ai adus lui Dumnezeu,' și slava biruinței' din cer ai dobândit-o' de la Hristos, al nevoinței temei.

Hristos, Soarele slavei fiind,' te-a scos din a păgânilor' înșelare, a ta minte luminând,' gândit și cunoștinței' pricepere lucrându-i,' te-a arătat părtaș al tainelor Lui.

Al chinurilor nor l-ai trecut' și astfel te-ai sălășluit' în lumina' veseliei lui Hristos' de-acolo amintește-ți' de cei ce pomenirea' ți-o săvârșesc și-ți cântă, Iacove.

Slavă. Glasul al 8-lea. A lui Gheorghe Sicheliótul

Întru credință adunându-vă astăzi, iubitorilor de privelişte, uitați-vă de vedeți luptă străină și schimbată a lui Iacov, care din Persia ne-a strălucit nouă, ca steaua ce s-a arătat magilor, și i-a povățuit către cunoștința cea adevărată. Că acest viteaz, când cădea, biruia pe vrăjmași și când i se tăiau mădularele, slăbeau vinele tiranilor, întărindu-se el cu purtarea de grijă cea de sus, strigând: Deși îmi tăiați mădularele cele simțitoare, dar am pe Hristos, Care toate îmi face după gândire. Pentru aceasta mai înainte văzând viața cea viitoare, prin moartea care era înaintea tuturor, la aceea se sârguia să treacă. Unde și viețuind, ne cere de la Dătătorul de cunună, Dumnezeu, iertare, luminare și mare milă, nouă celor ce săvârșim pomenirea lui.

[1] Adaptate în metrica bisericească a imnelor de către domnul Ioan Nicolae, Protopsaltul Schitului Buneivestiri din Hăpria, Alba-Iulia.

Și acum. A Născătoarei

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi dintru toată nevoia și necazul.

De nu va fi priveghere cântăm

Și acum. A Născătoarei. Ὼ τοῦ παραδόξου θαύματος (O, preaslăvită minune).

Bezna neștiinței m-a cuprins' și în mâhnire-am căzut,' copleșit de-al ei somn adânc.' Negura necazului' m-a ajuns și m-acoperă.' Să nu mă lași până în sfârșit să pier,' Doamnă preabună,' ci grabnic scapă-mă.' Rogu-te, sufletul' să-mi păzești, căci singură' nădejdea mea' tu ești, Maica Domnului,' după Stăpânul meu.

Sau de va cădea praznicul Sfântului Iacov miercurea ori vinerea, dar tot neființd priveghere cântăm

Și acum. A Crucii-Născătoarei. Asemenea

„Cum voi suferi junghierea Ta,' al meu Cuvânt preaiubit?' Ochii Tăi cum îi văd închiși,' cei ce dat-au orbilor' luminarea vederii lor?' Cum să văd buzele Tale-acum tăcând,' buze ce graiul' la muți l-au dat din nou?' Rupe-te, pântece,' și tu crapă, inimă!' Nu pot trăi!”' Astfel cu amar zicea' Fecioara, mult jelind.

Doxologia Mare și apolis.

LA DUMNEZEIASCA LITURGHIE

Tipicalele și Fericirile cu tropare din Odele a 3-a și a 6-a ale Canonului Utreniei.

Apostolul. Din Epistola a 2-a către Timotei (1: 8 – 18).
(Caută la Sf. Elefterie, 15 decembrie)

«Fiule Timotei, nu te rușina de a mărturisi pe Domnul nostru...»

Evanghelia. Din cea după Marcu (8, 34 – 38; 9, 1).
(Caută în Duminica a 3-a a Postului Mare)

«Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine...»

Chinonic. **Î**ntru pomenire veșnică va fi dreptul. **A**liluia.

PARTITURILE SLUJBEI

LA VECERNIE

Stihirile Prosomice. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Glas Πα Δι

1. (π)

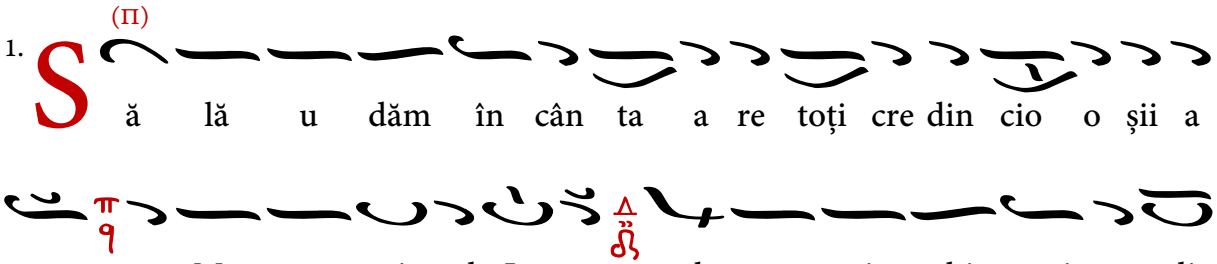

2. (π)

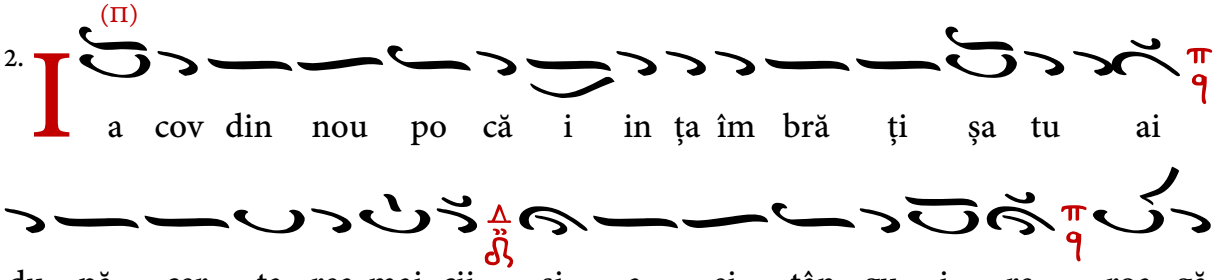

3. (π)

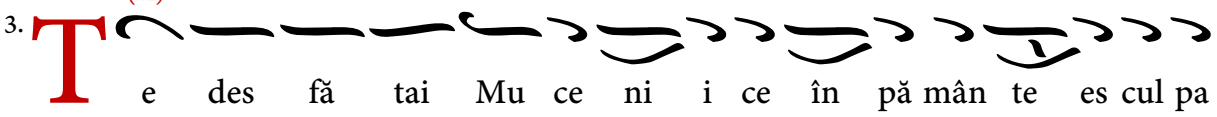

lat fi ind cur tean și sla va cea lu meas că a vân d-o

dar Dom nul spre ce reas ca sla vă a tras cu pu te

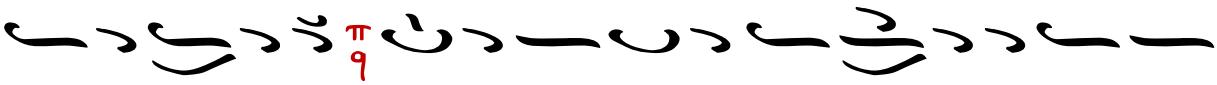
re do ri rea ta ast fel prin chi nuri cum pli i te a go

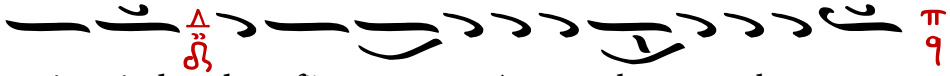
ni sind des fă ta rea în pa la a tul ce resc

Aceleași.

Glas

1.
Să lă ă u dă ăm î în câ ân ta a a re e

toți cre e din cio o și ii a a cu um pe

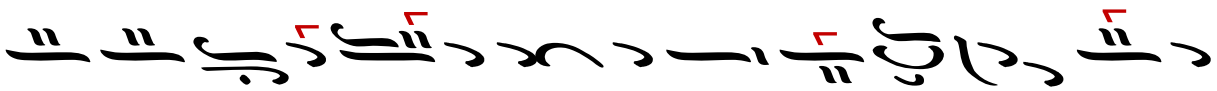
Mu ce ni i i i cu ul Ia a cov cel ce e

prin chi i nu uri cum pli i te cu nu u u

u na a cea a ce e reas că ă a a a do bâ ân

dit și la Do o o o om nu ul mu ta a tu u

u s'a și să îi ce e rem fier bi i in te

e ca pe en tru u noi să se roa ge Zi di i to

o o o o ru u u u lui

2. (П)
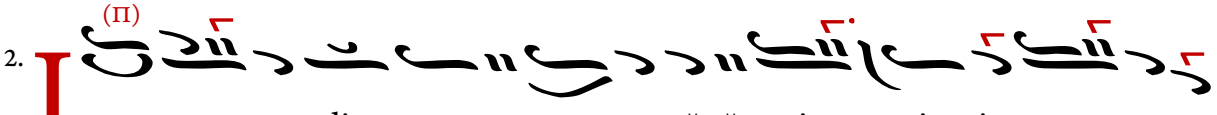
a co ov din no ou po o că ă i i in ța a

îm bră ă ți i șa a tu u a ai du pă

cer ta a a a rea a ma ai ci ii și i a

e ei tâ ân gu i i re roa a a a gă ă te

e și i pen tru u ce e ei ce ci ins tim al tău

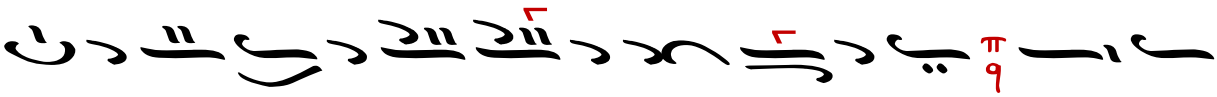
pra a az ni ic cu dra a go o os te ca în

ce pu ut po că i i in țe ei din no ou pu u

nând s-o lu crăm ne a a bă ă tâ â â â ân du

u u u ne

3. (П)

e de es fă ta ai Mu u ce e ni i i ce e

în pă ă mân te es cu ul pa a la at fi

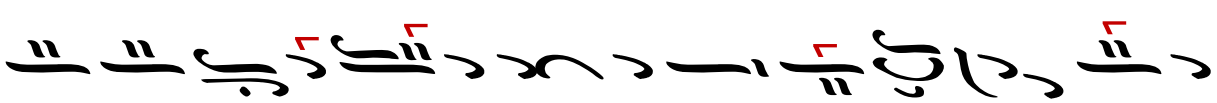
ind cur tea a a an și i sla a va a cea a

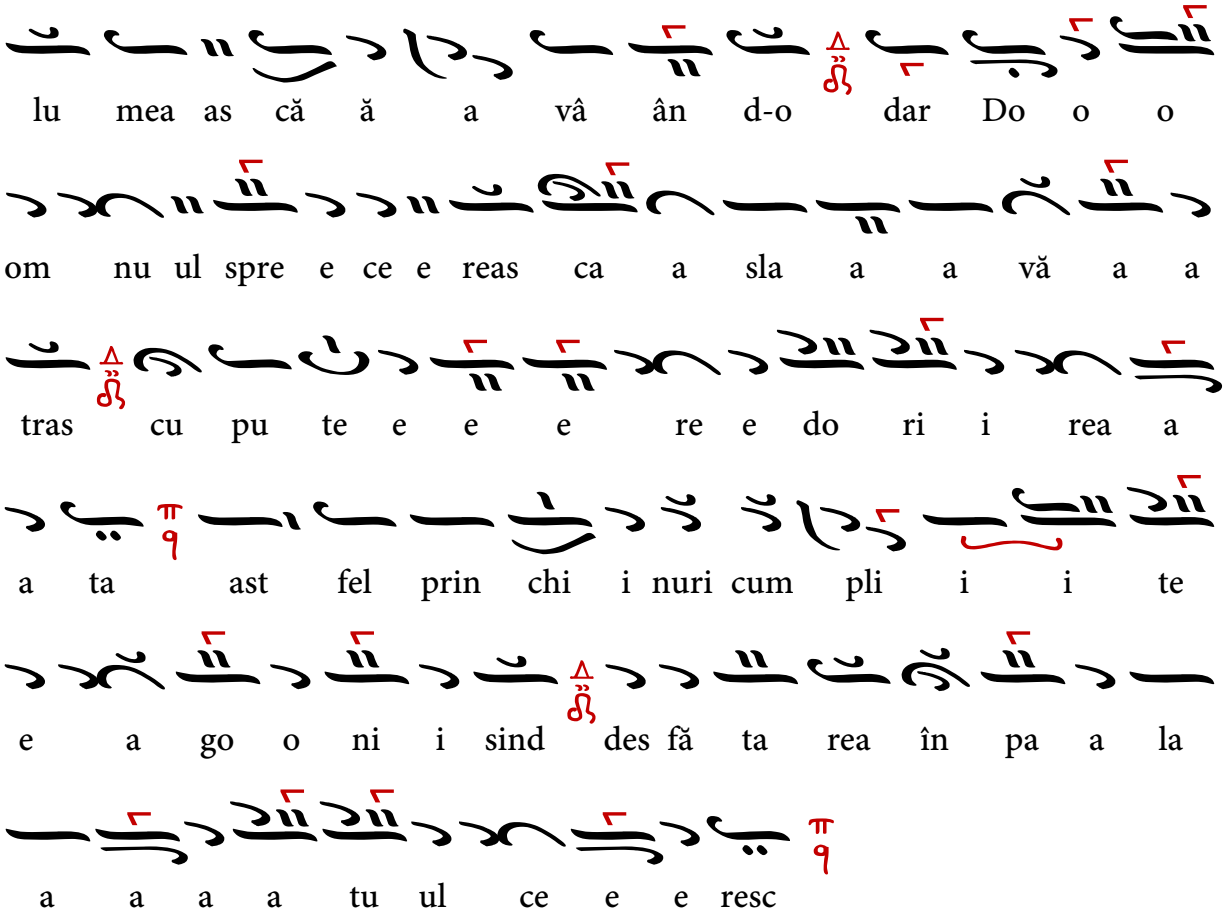

Alte Stihiri Prosomice. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Glas Πα

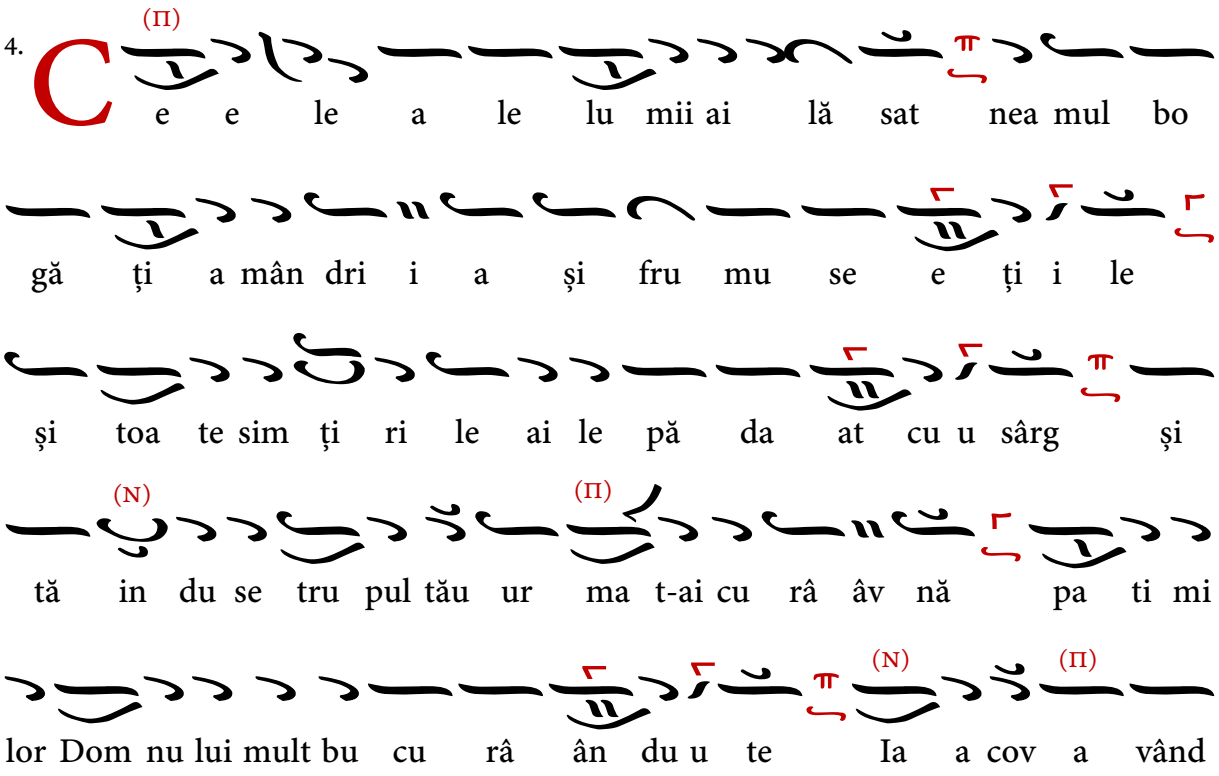

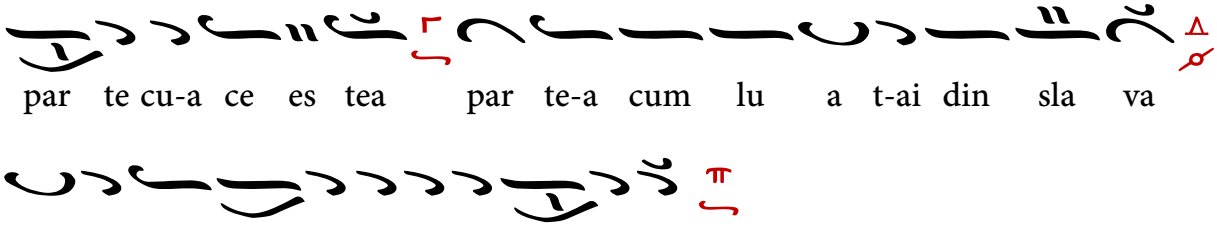
par te cu-a ce es tea par te-a cum lu a t-ai din sla va
veș ni că în tru îm pă ră ți a Lui

5. 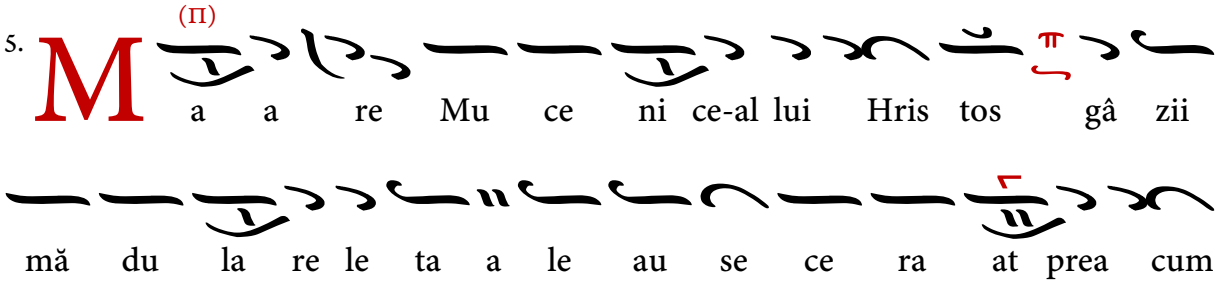
(П)
M a a re Mu ce ni ce-al lui Hris tos gâ zii
mă du la re le ta a le au se ce ra at prea cum
plit răni și munci gro za ve toa te în du râ ân du u le
(N)
(П)
dar cru zi mea a ces to ra căl când băr bă te eș te iu te
(N)
(П)
și cu nu ni le de bi ru i in ț-ai lu at Sfi in te și
te bu curi la tro o nul cel î nalt al Dum ne ze i
rii îm pre u nă cu pă ti mi to rii toți

6. 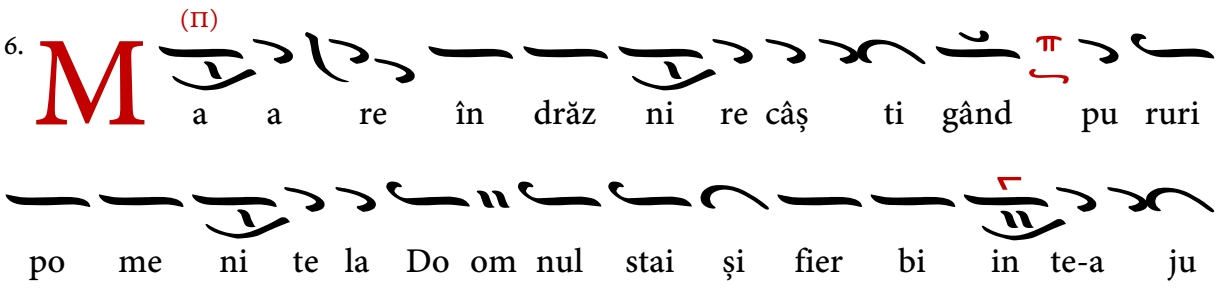
(П)
M a a re în drăz ni re câș ti gând pu ruri
po me ni te la Do om nul stai și fier bi in te-a ju
tor dă le ce lor ca re as tăzi po me ni i rea-ți cins
(N)
(П)
tesc din ne voi slo bo zind pe toți pă zin du-i de pa a timi

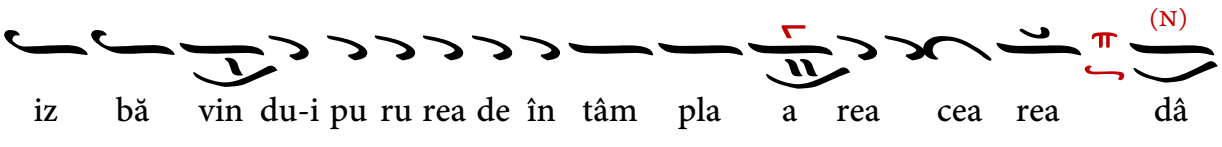

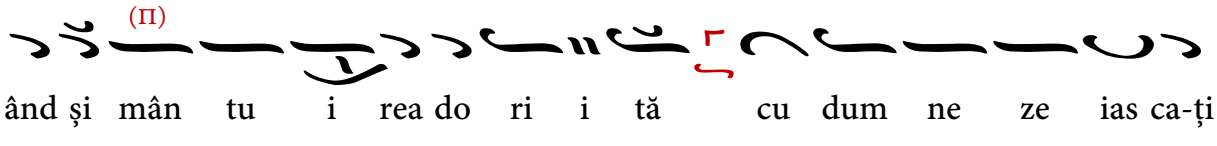

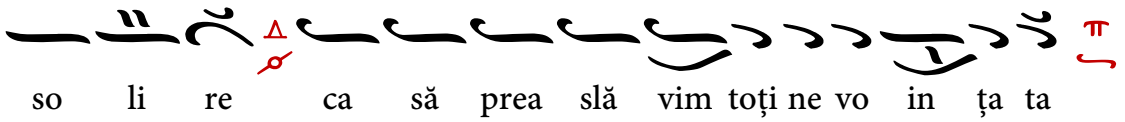

Aceleași.

Glas

4.

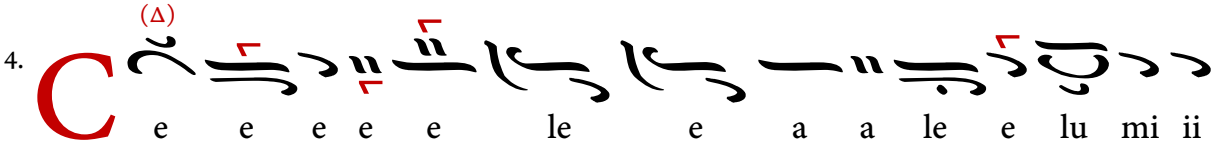

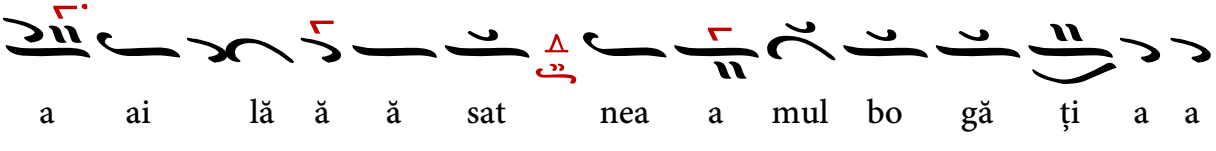

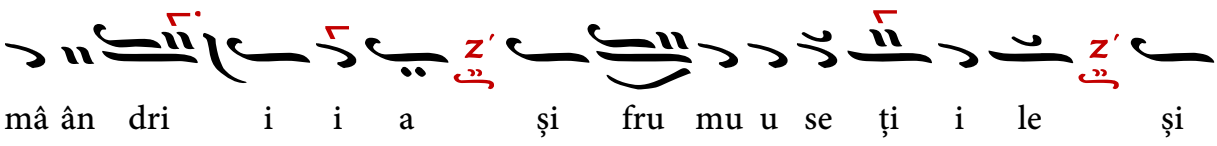

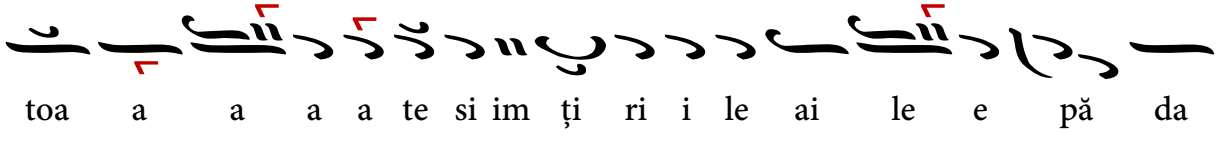

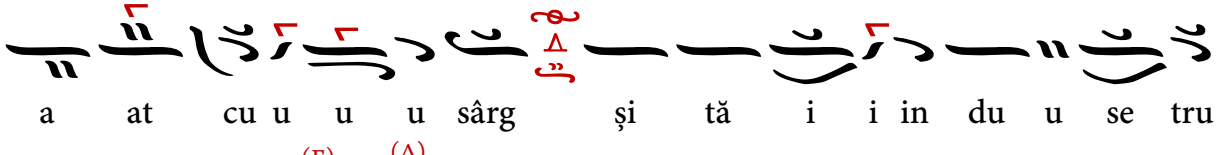

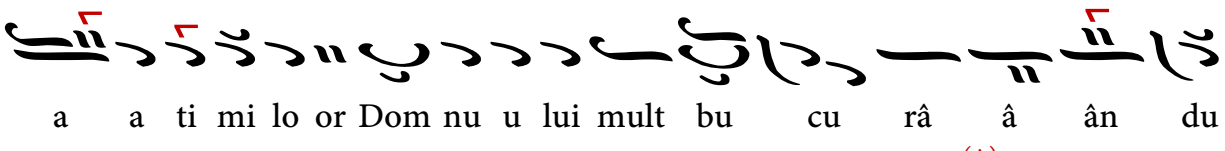

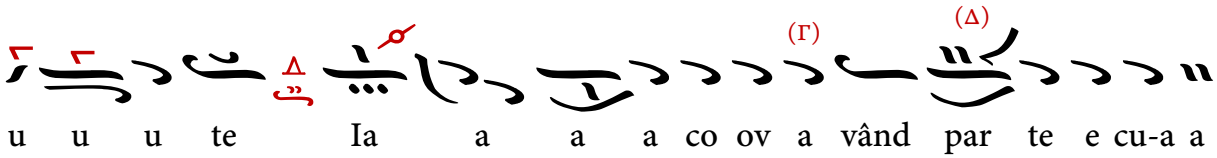

ce e es tea pa a ar te-a cum lu a t-ai din

sla a a va veș ni că în tru u îm pă ră ă

ți i a a a Lui

5.

M a a a a a re e Mu u ce e ni ce-a al

lu ui Hri i is tos gâ â zii mă du la re e

le e ta a a le au se e ce e ra a at prea

cu um plit ră ă ă ăni și munci gro o za ve e toa te

î în du râ â ân du u u u le dar cru zi i

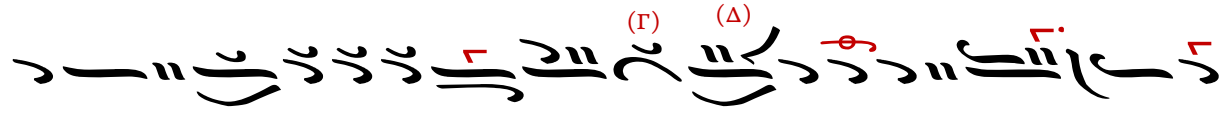
i mea a a ces to ra a a căl când bă ăr bă ă te e eș

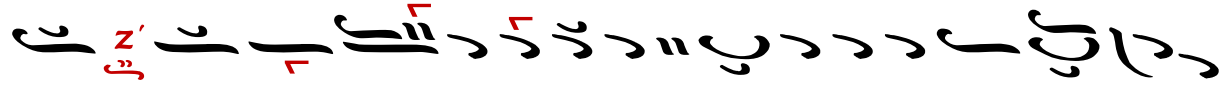
te iu u u u te și cu u nu ni i le de bi ru

i i in ț-a ai lu u u at Sfi i i in te

e și te bu cu uri la a tro o o nul ce e el î

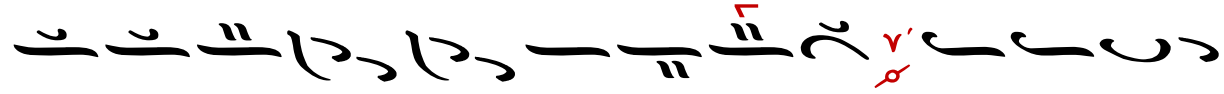
nalt al Dum ne ze i i i rii îm pre u nă

cu u pă ti mi i to o ri i ii toți

6.

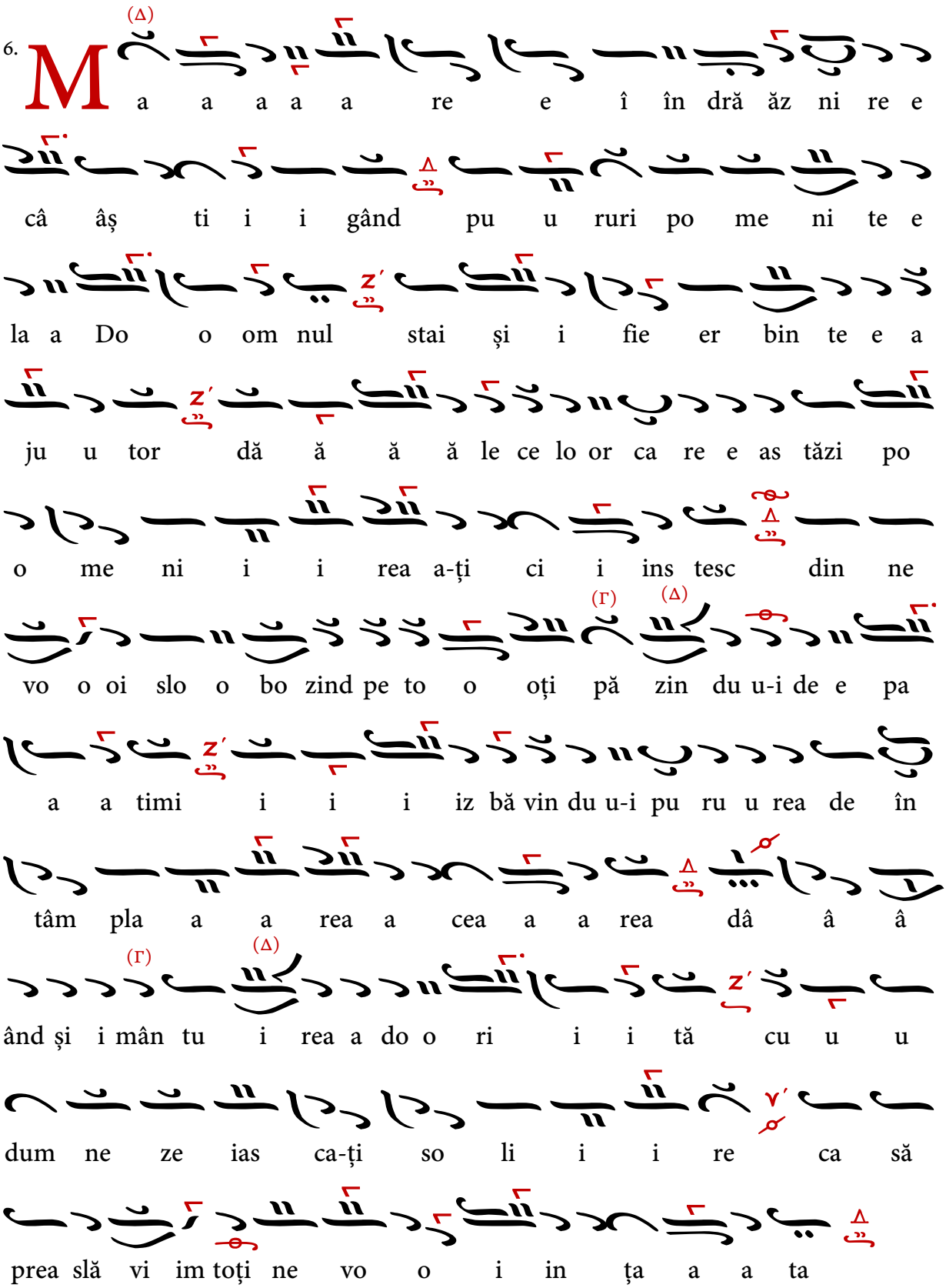
M a a a a a re e î în dră ăz ni re e
câ âș ti i i gând pu u ruri po me ni te e
la a Do o om nul stai și i fie er bin te e a
ju u tor dă ă ă ă le ce lo or ca re e as tăzi po
o me ni i i rea a-ți ci i ins tesc din ne
vo o oi slo o bo zind pe to o oți pă zin du u-i de e pa
a a timi i i i iz bă vin du u-i pu ru u rea de în
tâm pla a a rea a cea a a rea dâ â â
ând și i mân tu i rea a do o ri i i tă cu u u
dum ne ze ias ca-ți so li i i re ca să
prea slă vi im toți ne vo o i in ța a a ta

SLAVĂ

Melosul lui Ștefan Lampadarie.

Glas

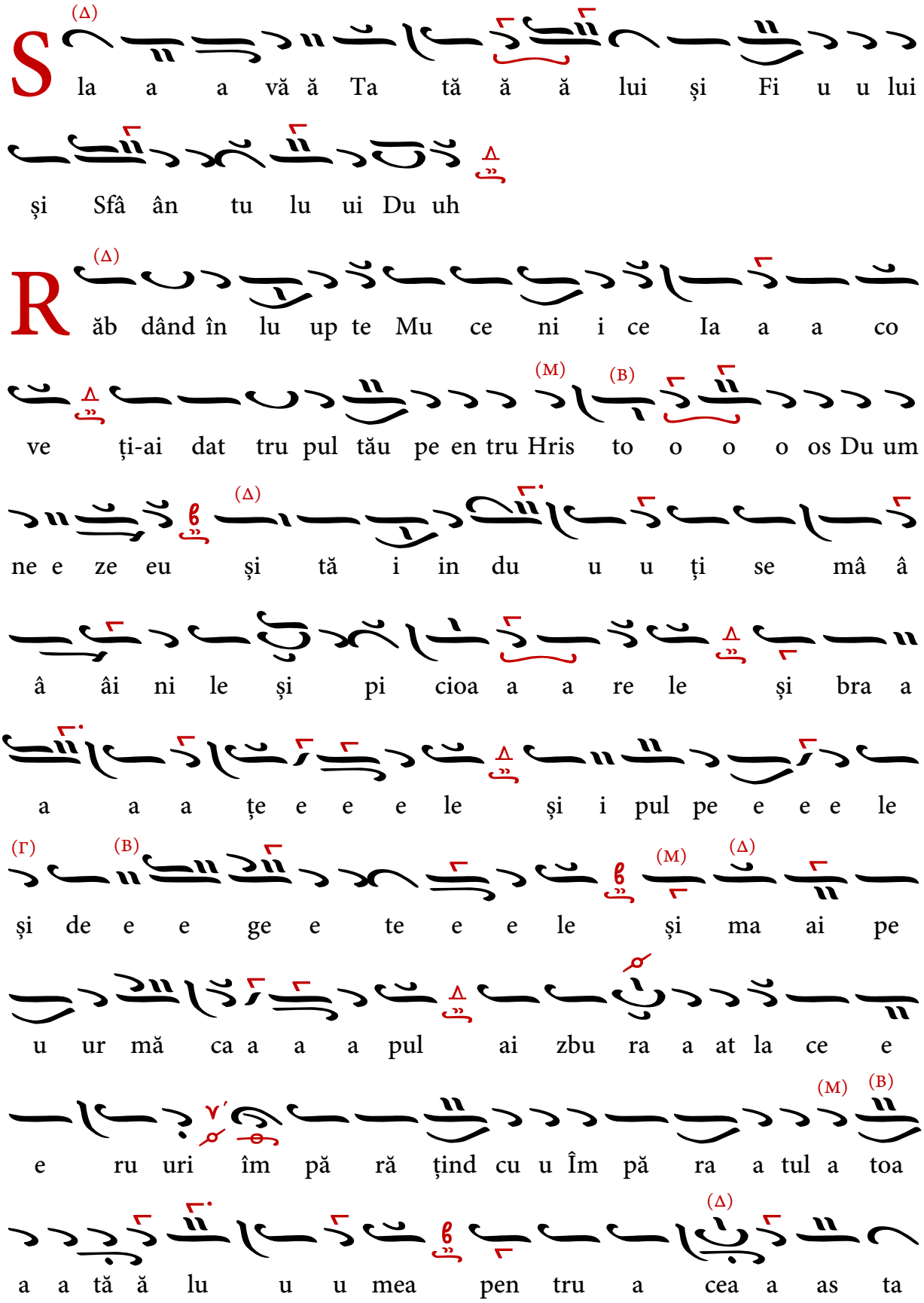

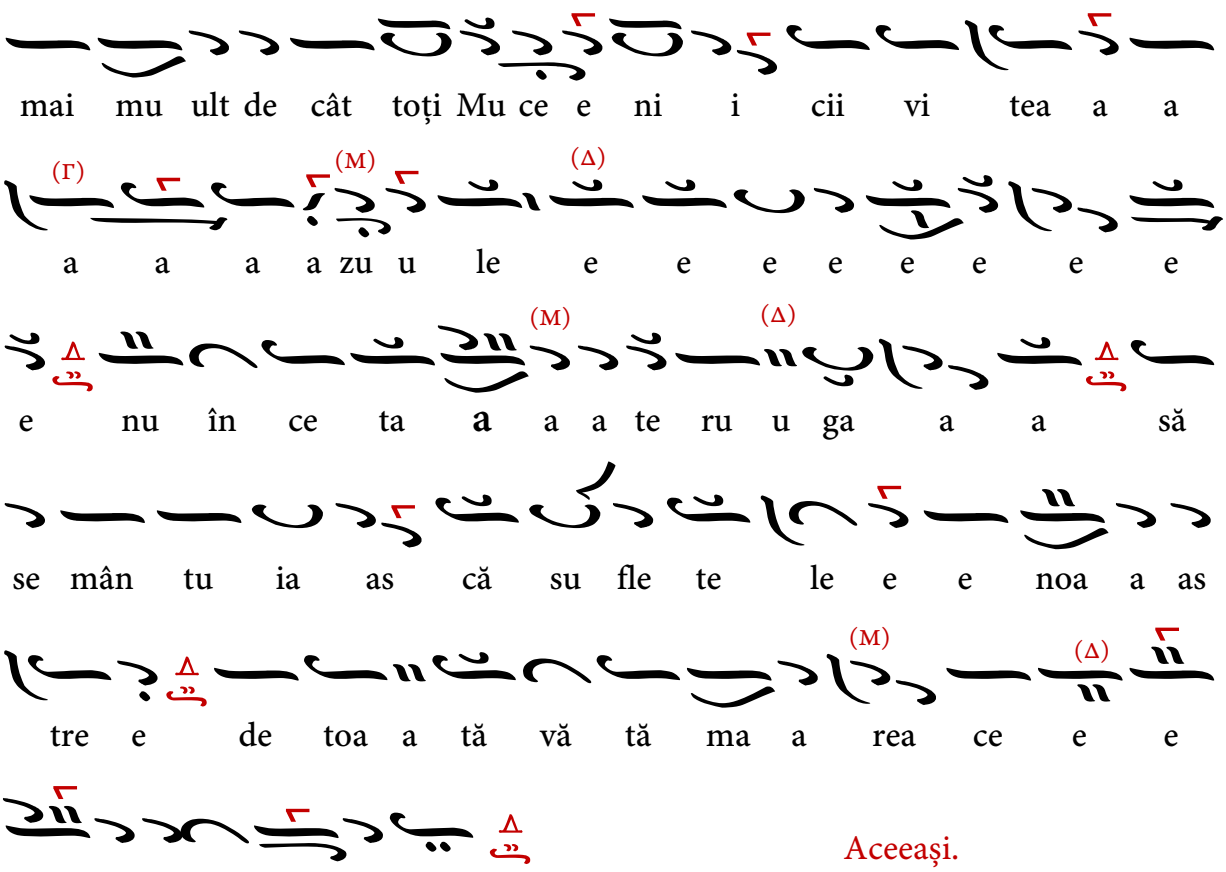

Aceeași.

Melofacerea lui Ilie-Rareș Cîmpean.

Glas

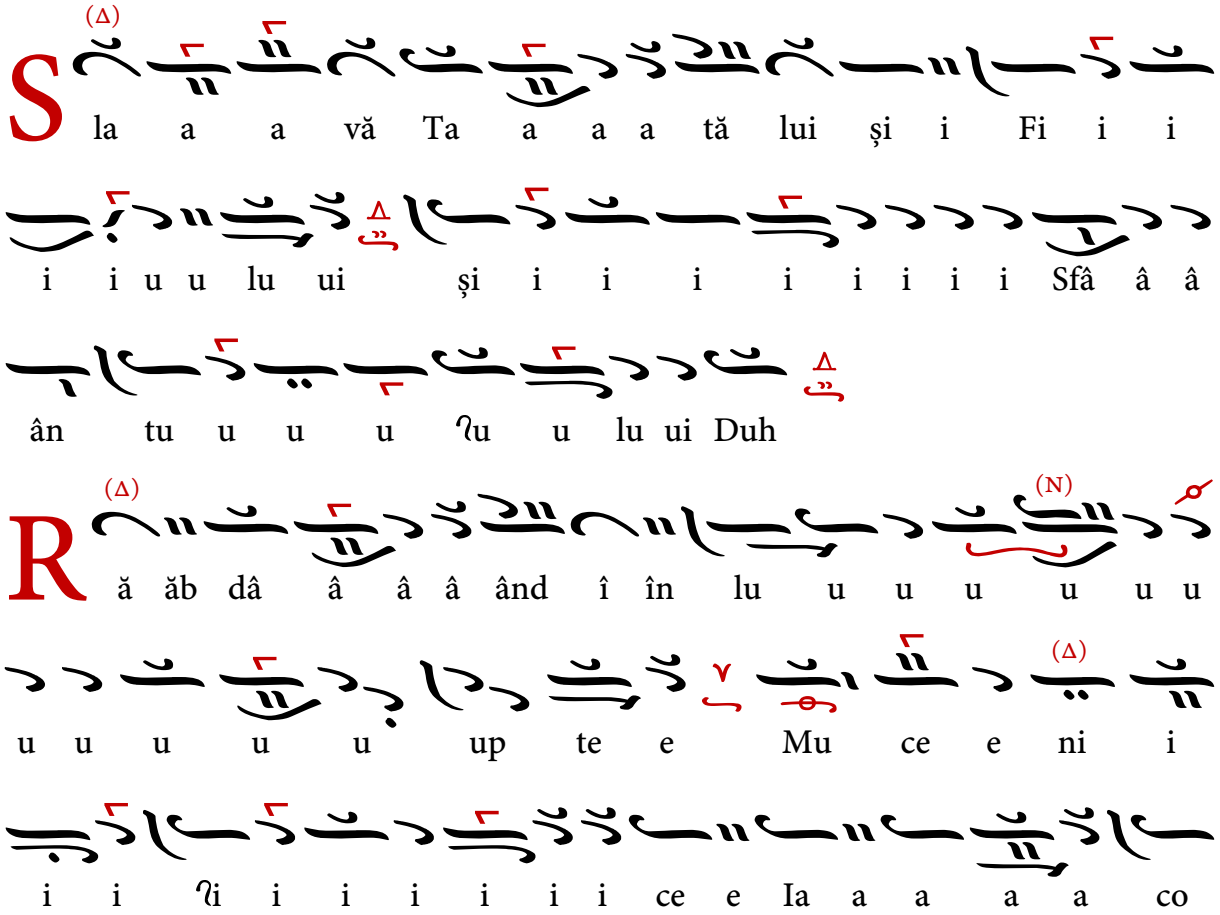

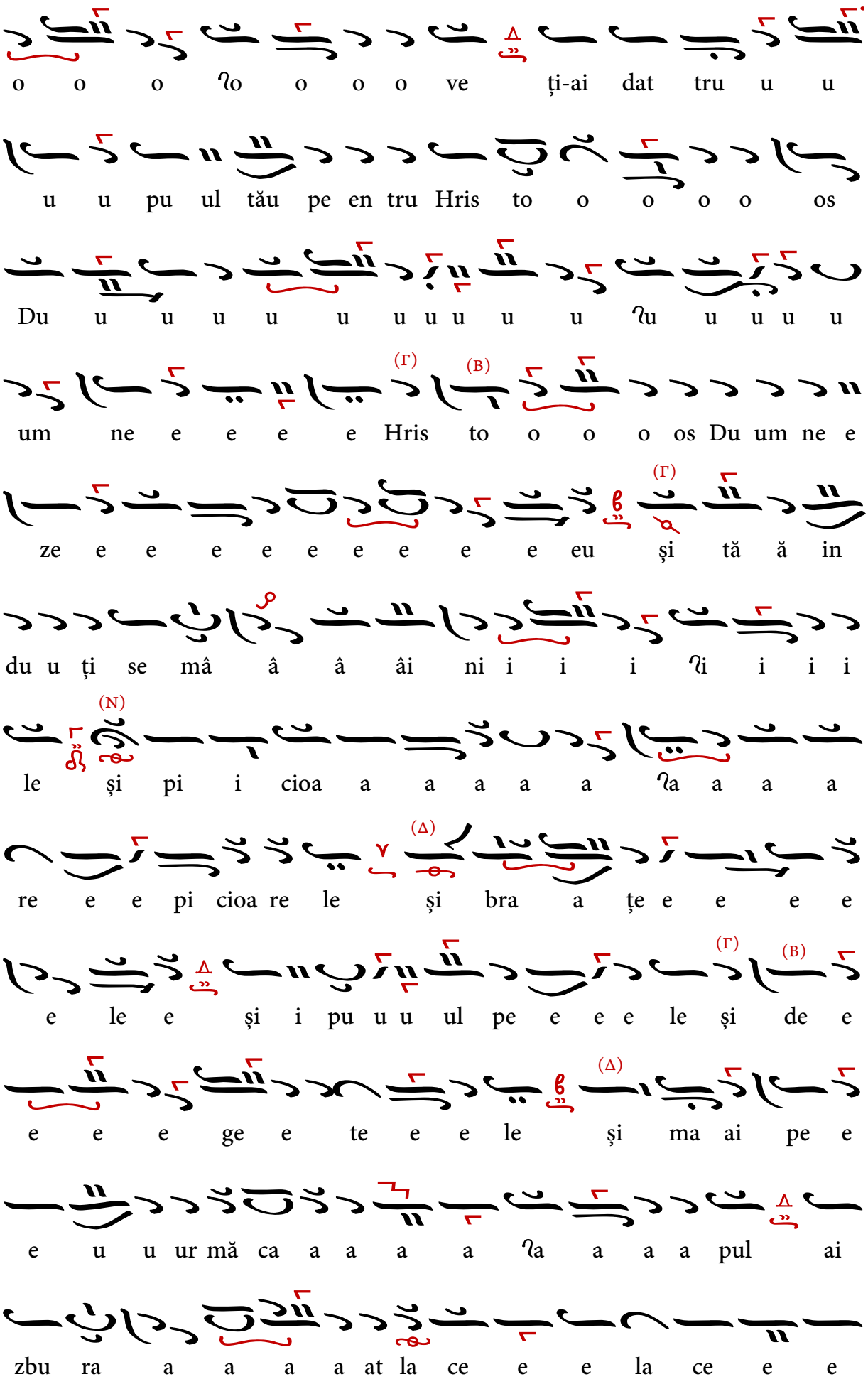
o o o ʔo o o o ve ți-ai dat tru u u
u u pu ul tău pe en tru Hris to o o o os
Du u u u u u u u u u u ʔu u u u u
um ne e e e e Hris to o o o os Du um ne e
ze e e e e e e e e e eu și tă ă in
du u ți se mâ â â âi ni i i i ʔi i i i
le și pi i cioa a a a a ʔa a a a
re e e pi cioa re le și bra a țe e e e
e le e și i pu u u ul pe e e e le și de e
e e e ge e te e e le și ma ai pe e
e u u ur mă ca a a a a ʔa a a a pul ai
zbu ra a a a a at la ce e e la ce e e
(Γ)
(B)
(Γ)
(N)
(Δ)
(Γ)
(B)
(Δ)

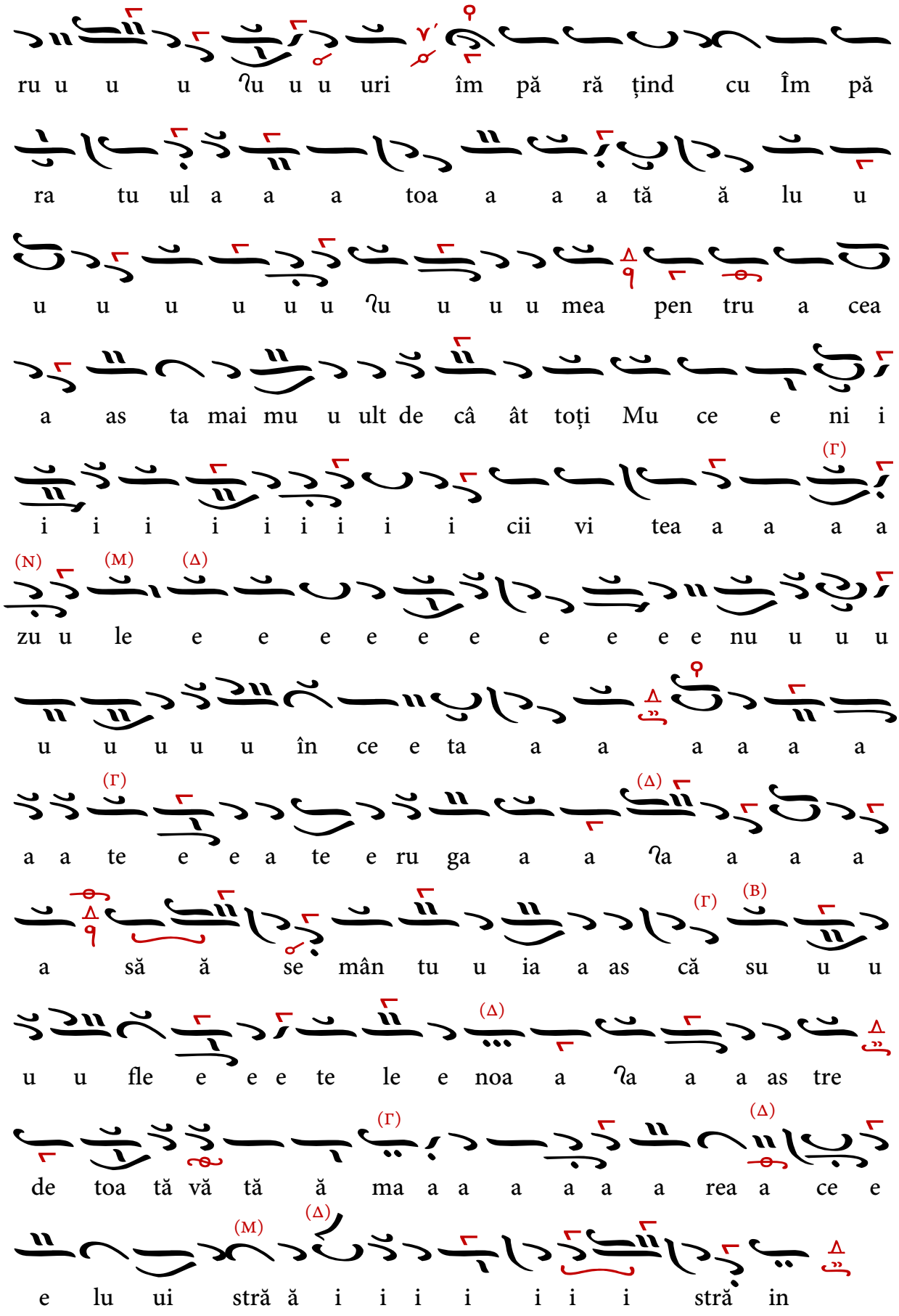
ru u u u ʔu u u uri îm pă ră țind cu Îm pă
ra tu ul a a a toa a a a tă ă lu u
u u u u u u ʔu u u u mea pen tru a cea
a as ta mai mu u ult de câ ât toți Mu ce e ni i
i i i i i i i i i cii vi tea a a a a
zu u le e e e e e e e e e e nu u u u
u u u u u în ce e ta a a a a a a
a a te e e a te e ru ga a a ʔa a a a
a să ă se mân tu u ia a as că su u u
u u fle e e e te le e noa a ʔa a a as tre
de toa tă vă tă ă ma a a a a a a rea a ce e
e lu ui stră ă i i i i i i i stră in

ȘI ACUM (DOGMATICA)

Melosul protopsaltului Konstantínos Príngos († februarie 1964).

Glas

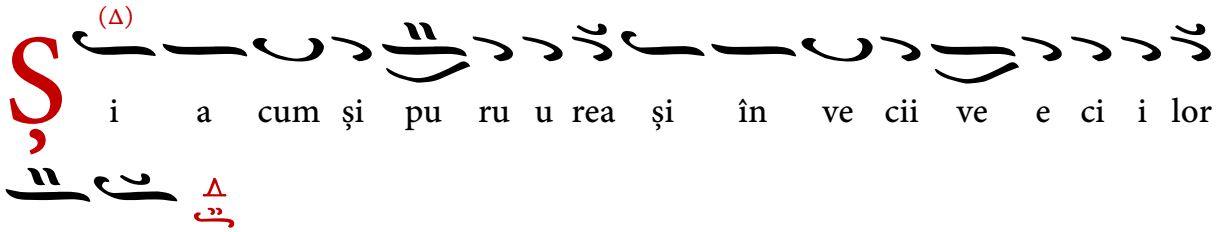

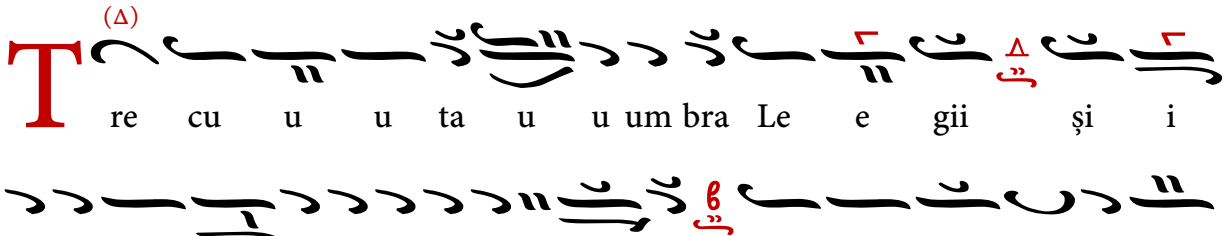

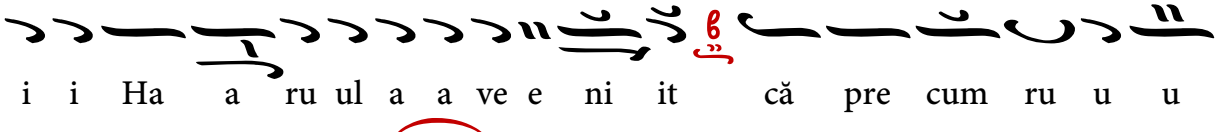

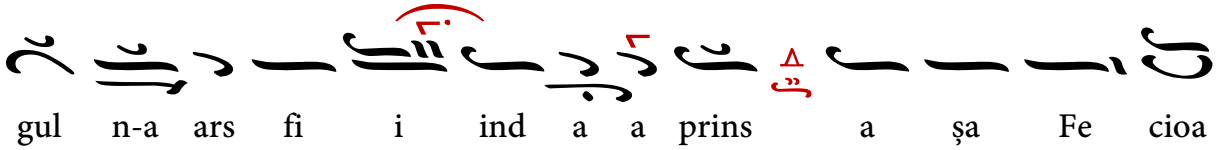

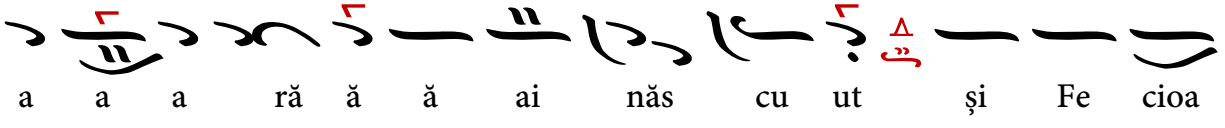

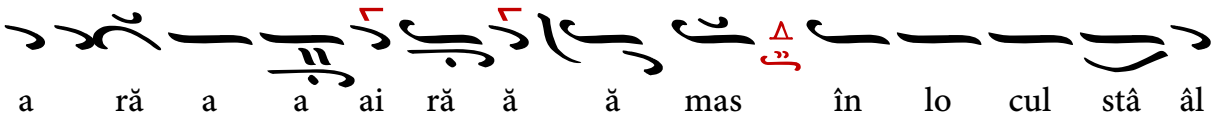

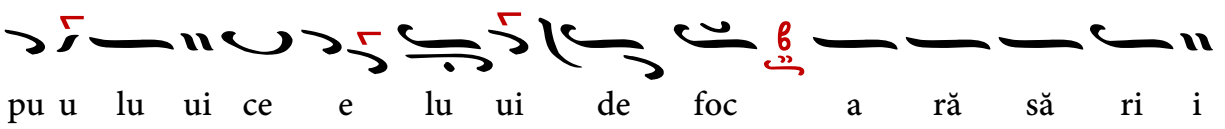

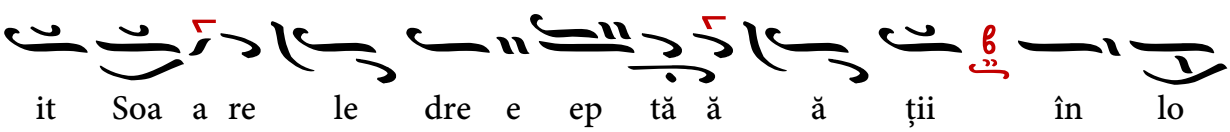

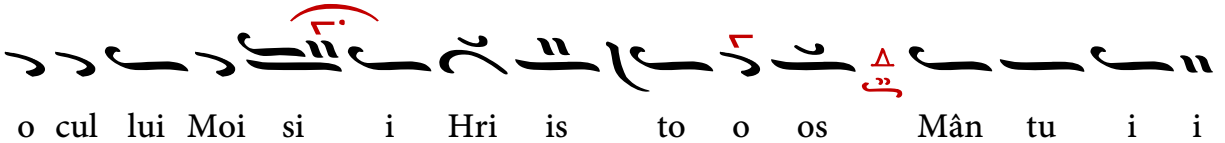

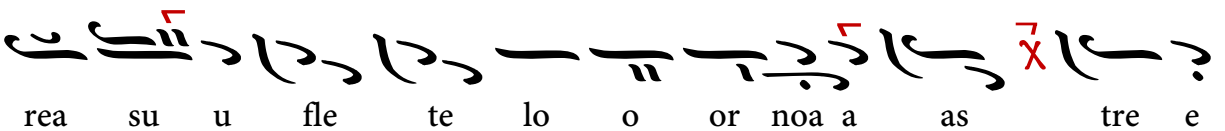

Aceeaşi.

Melosul ieromonahului Teofan Vatopedinul.

Glas

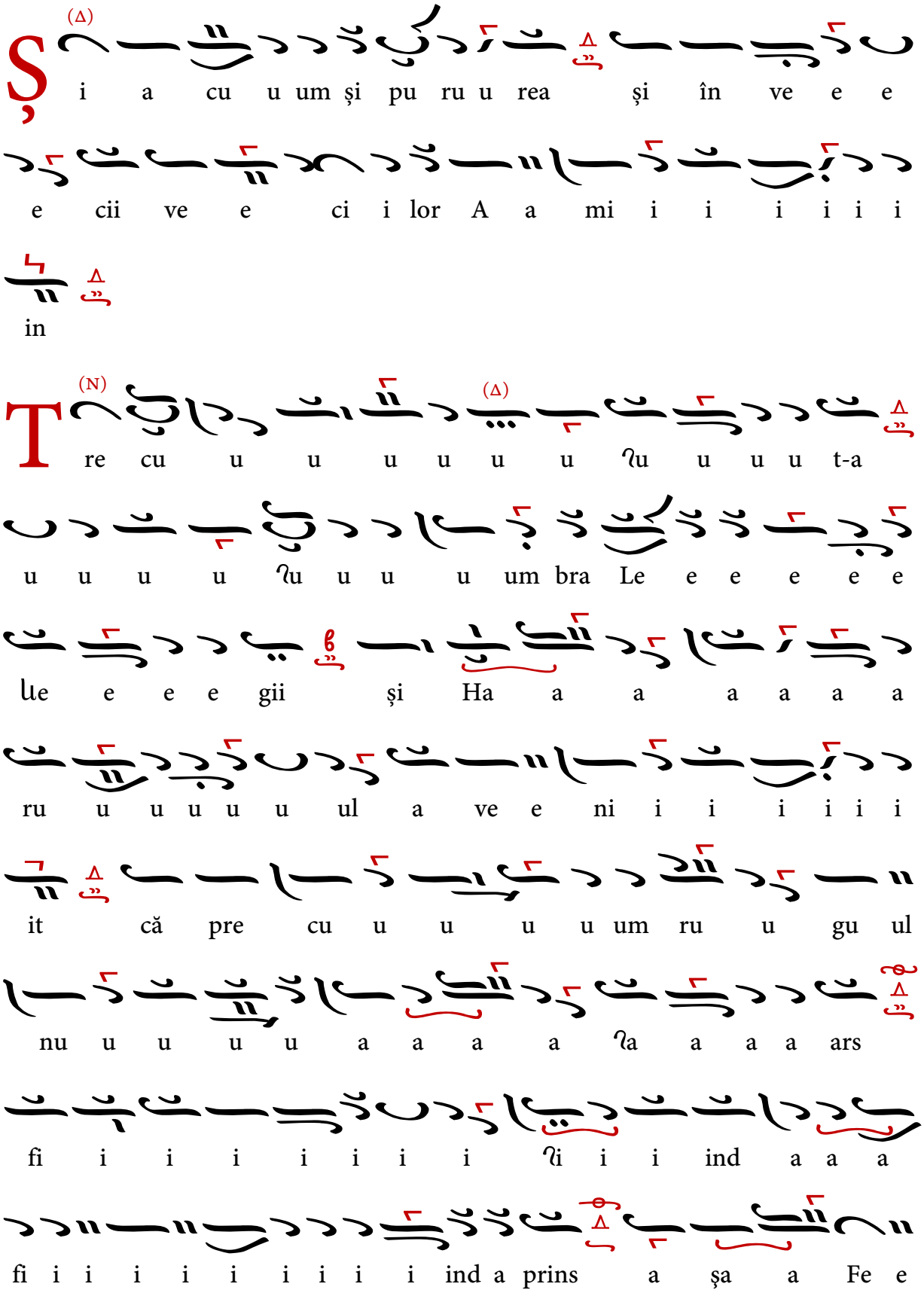

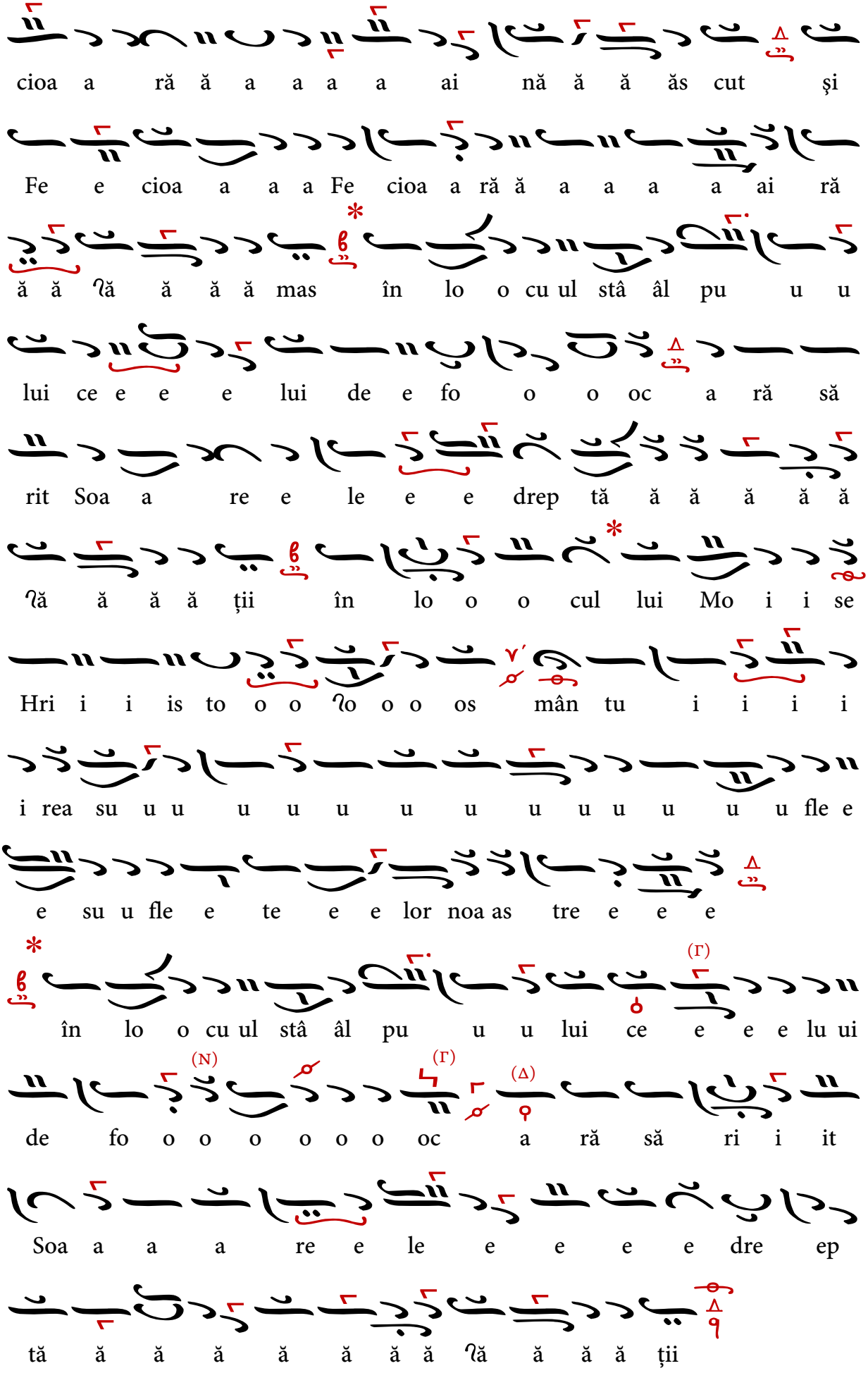
cioa a ră ă a a a a ai nă ă ă ăs cut şi
Fe e cioa a a a Fe cioa a ră ă a a a a ai ră
ă ă ʔă ă ă ă mas în lo o cu ul stâ âl pu u u
lui ce e e e lui de e fo o o oc a ră să
rit Soa a re e le e e drep tă ă ă ă ă ă
ʔă ă ă ă ții în lo o o cul lui Mo i i se
Hri i i is to o o ʔo o o os mân tu i i i i
i rea su u u u u u u u u u u u u u u fle e
e su u fle e te e e lor noa as tre e e e
în lo o cu ul stâ âl pu u u lui ce e e e lu ui
de fo o o o o o o oc a ră să ri i it
Soa a a a re e le e e e e dre ep
tă ă ă ă ă ă ă ă ʔă ă ă ă ții

Iar de nu va fi priveghere,
la Și acum cântăm acest theotokion. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Glas Πα

(Π)
Și a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

(Π)
U u na ai pur tat în pân te ce fă ră strâm

to ra re pe Do om nul pe Cel ce e e ne cu prins

om pen tru noi ro bii Săi din bu nă ta a tea a Lui Prea

(N) (Π)
cu ra tă fă cân du Se de-a ce ea de pa a timi ro gu te mă

(N) (Π)
sca pă că mă ne că je esc cu um plit ca a pe ca lea

strâm tă și drea ap tă cu sta tor ni ci e um blând eu

ca lea ce la via ță du u ce s-o a jung

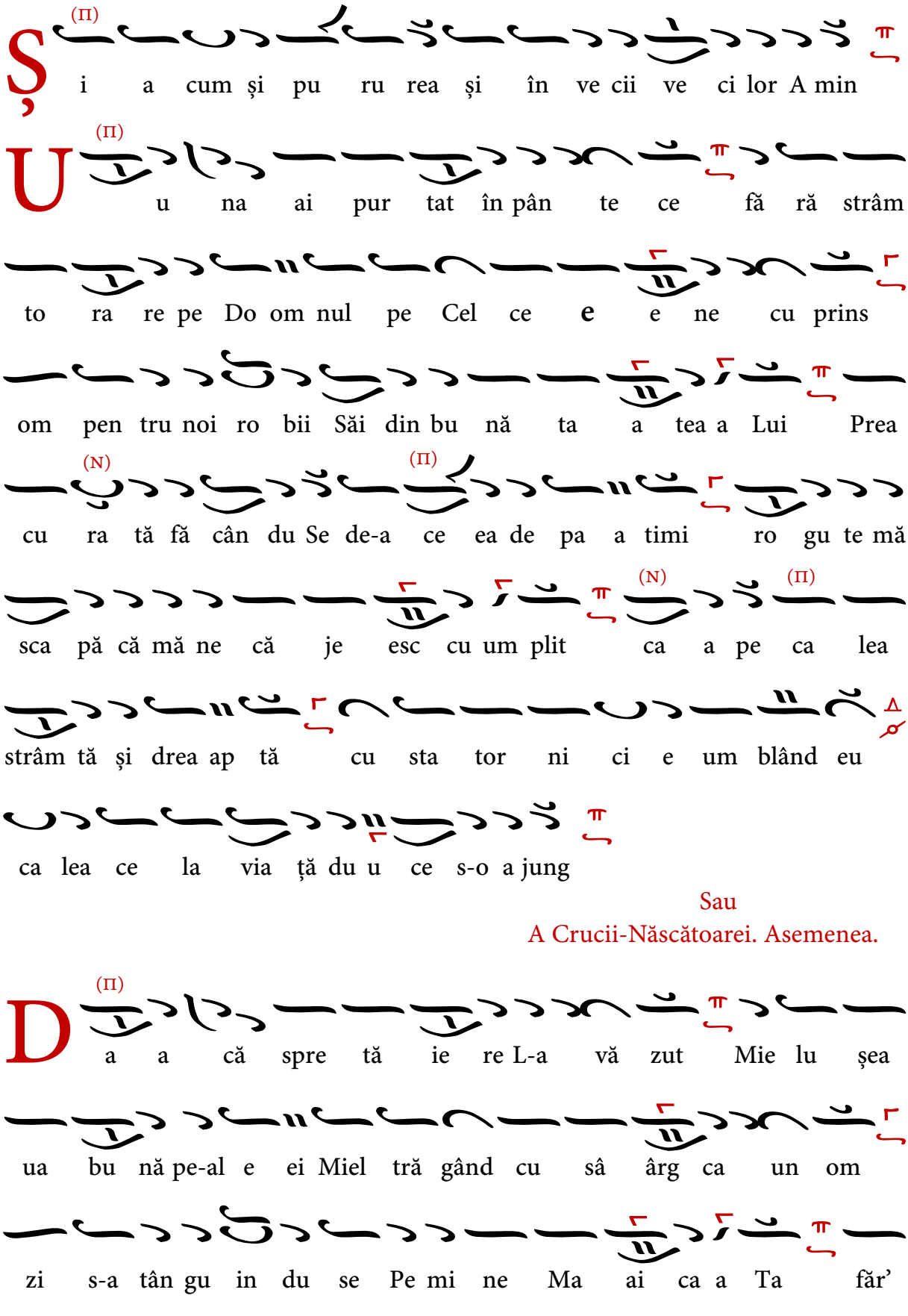

Sau
A Crucii-Născătoarei. Asemenea.

(Π)
D a a că spre tă ie re L-a vă zut Mie lu șea

ua bu nă pe-al e ei Miel tră gând cu sâ ârg ca un om

zi s-a tân gu in du se Pe mi ne Ma ai ca a Ta făr'

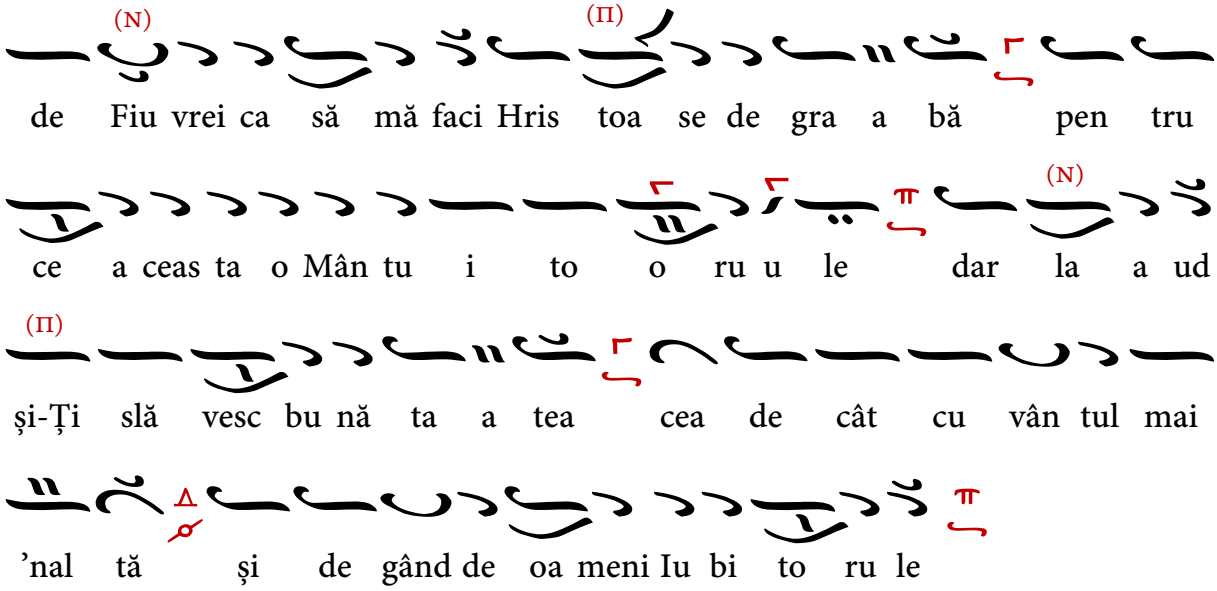
de Fiu vrei ca să mă faci Hris toa se de gra a bă pen tru
ce a ceas ta o Mân tu i to o ru u le dar la a ud
și-Ți slă vesc bu nă ta a tea cea de cât cu vân tul mai
’nal tă și de gând de oa meni Iu bi to ru le

La Litie

Stihirile Idiomele.

Melofacerea lui Ilie-Rareș Cîmpean.

Glas Πα

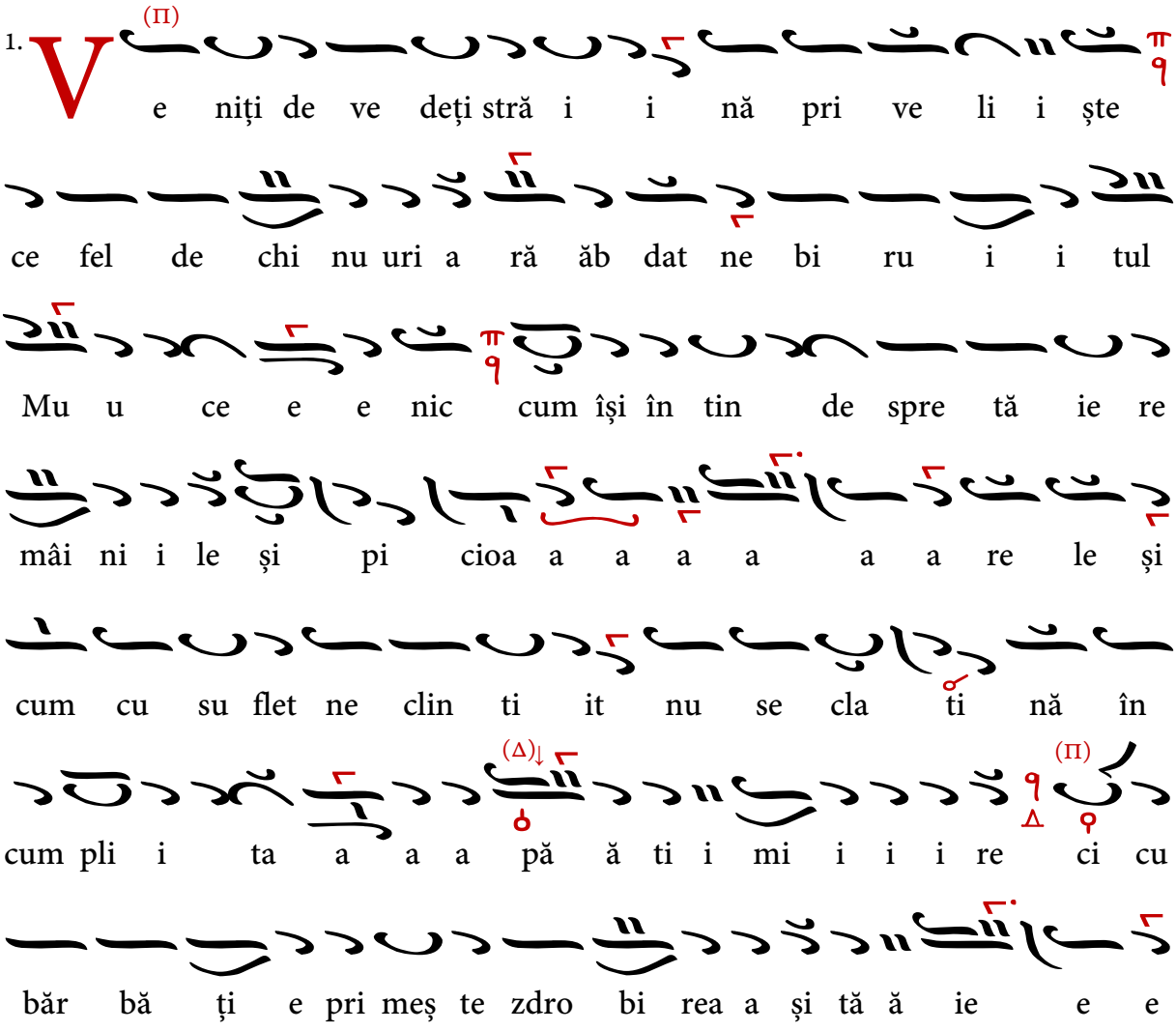
1. V e niți de ve deți stră i i nă pri ve li i ște
ce fel de chi nu uri a ră ăb dat ne bi ru i i tul
Mu u ce e e nic cum își în tin de spre tă ie re
mâi ni i le și pi cioa a a a a a a re le și
cum cu su flet ne clin ti it nu se cla ti nă în
cum pli i ta a a a pă ă ti i mi i i i re ci cu
băr bă ți e pri meș te zdro bi rea a și tă ă ie e e

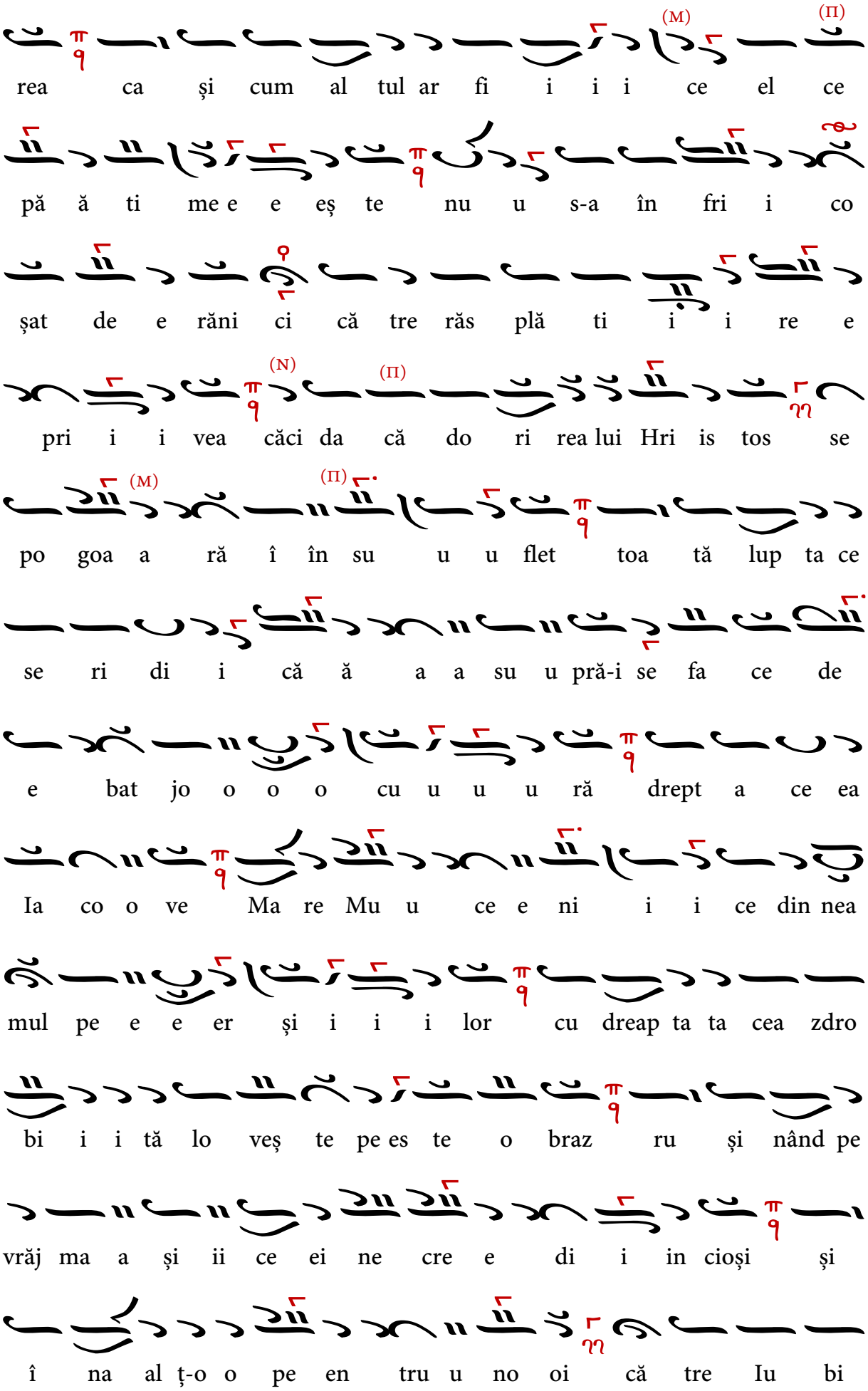
rea ca și cum al tul ar fi i i i ce el ce
pă ă ti me e e eș te nu u s-a în fri i co
șat de e răni ci că tre răs plă ti i i re e
pri i i vea căci da că do ri rea lui Hri is tos se
po goa a ră î în su u u flet toa tă lup ta ce
se ri di i că ă a a su u pră-i se fa ce de
e bat jo o o o cu u u u ră drept a ce ea
Ia co o ve Ma re Mu u ce e ni i i ce din nea
mul pe e e er și i i i lor cu dreap ta ta cea zdro
bi i i tă lo veș te pe es te o braz ru și nând pe
vrăj ma a și ii ce ei ne cre e di i in cioși și
î na al ț-o o pe en tru u no oi că tre Iu bi

to o o ru ul de e oa a meni ru gân du-L să mân

tu ias că su fle te e le e e noa a a a as tre

Glas Πα

2. P (Π)

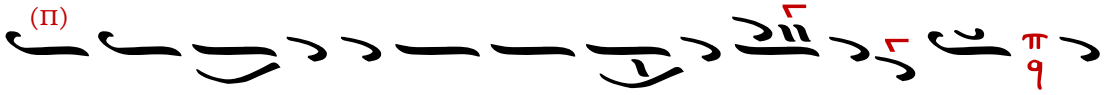

e vi tea zul ne vo i to or Ia a cov pe

bi ru i to rul hal de i lor ce e e lor gân diți

pe cel ce sur pa t-a cu pu te rea lu ui I i i i

i sus toa tă în șe lă ciu nea Ba a bi lo o o o

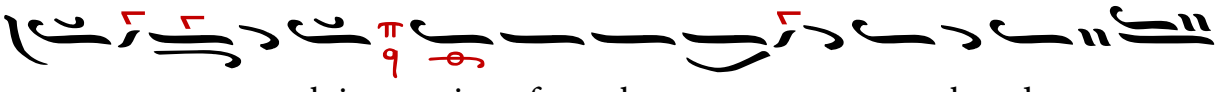

nu u u u lui și fa la a a an ge le de e e

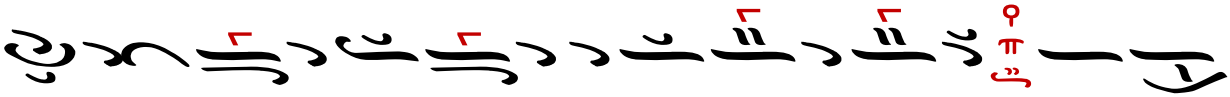

mo ni i i lo o or le-a ru și i na at ve niți

iu bi to ri lor de mu ce e nici cu un cu get să-l lă

ă u dă ă ă ăm stri i i i gând Bu cu ră te Ia

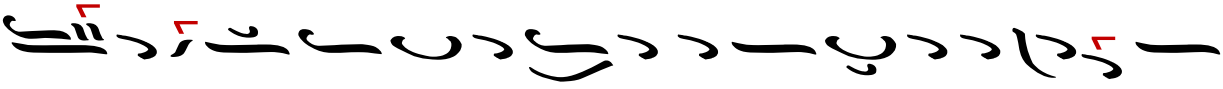

a co o ve cel ma re în tre pur tă to o o ri ii

de ne e vo i i i in țe bu cu ră te ne clin

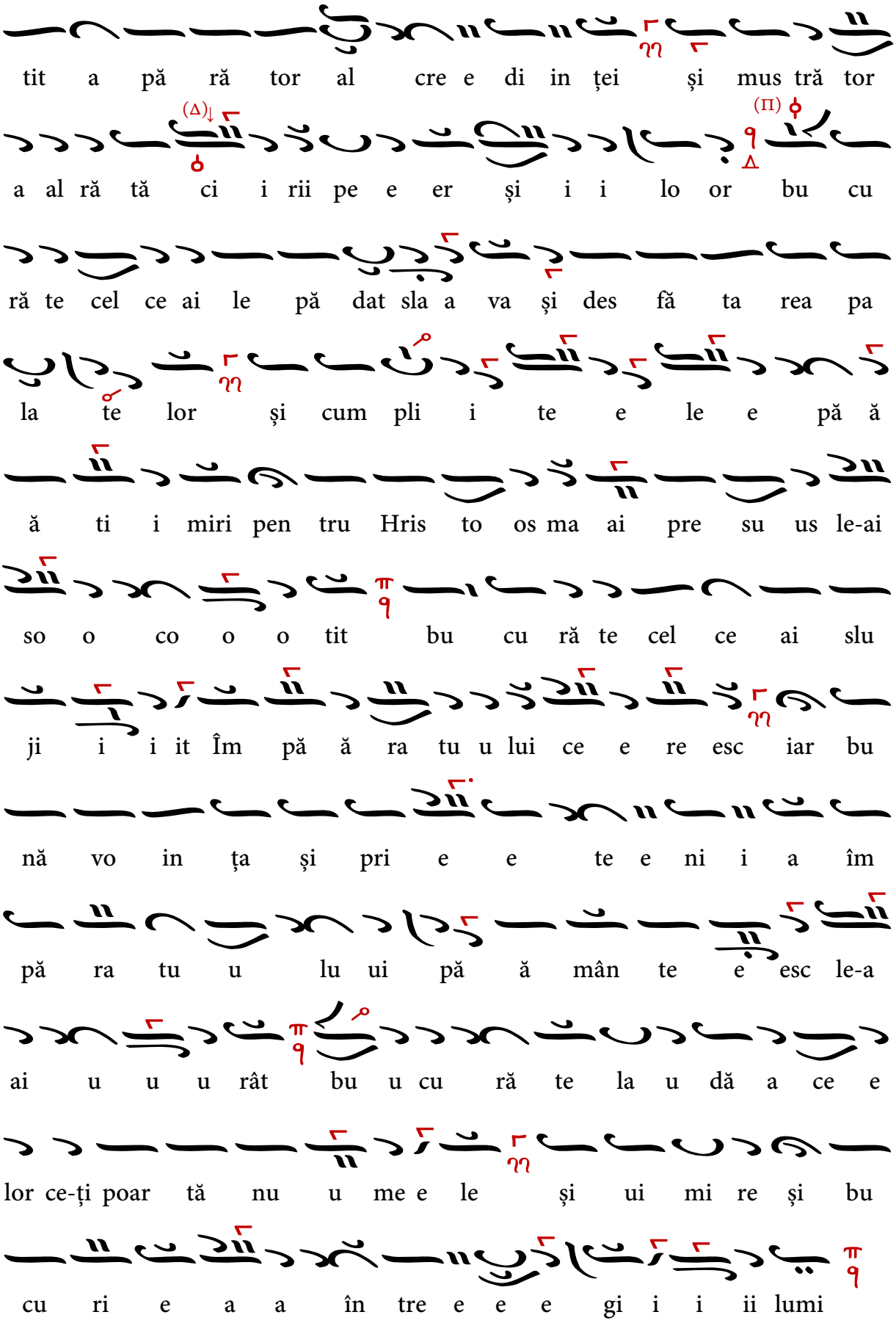
tit a pă ră tor al cre e di in ței și mus tră tor
a al ră tă ci i rii pe e er și i i lo or bu cu
ră te cel ce ai le pă dat sla a va și des fă ta rea pa
la te lor și cum pli i te e le e pă ă
ă ti i miri pen tru Hris to os ma ai pre su us le-ai
so o co o o tit bu cu ră te cel ce ai slu
ji i i it Îm pă ă ra tu u lui ce e re esc iar bu
nă vo in ța și pri e e te e ni i a îm
pă ra tu u lu ui pă ă mân te e esc le-a
ai u u u rât bu u cu ră te la u dă a ce e
lor ce-ți poar tă nu u me e le și ui mi re și bu
cu ri e a a în tre e e e gi i i ii lumi

Glas Δι

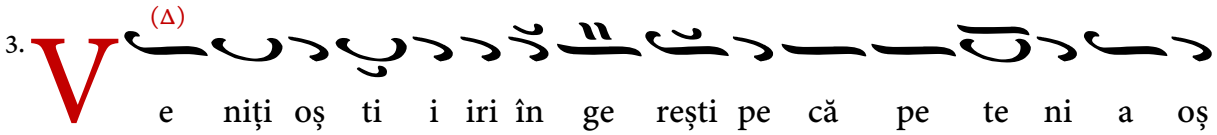

3. V (Δ)

e niți oș ti i iri în ge rești pe că pe te ni a oș

ti rii Îm pă ra a a tu u u u lui și o

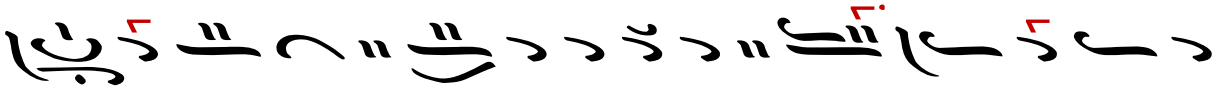

dra a as la a Per si i ei pe e Ia a a cov cu

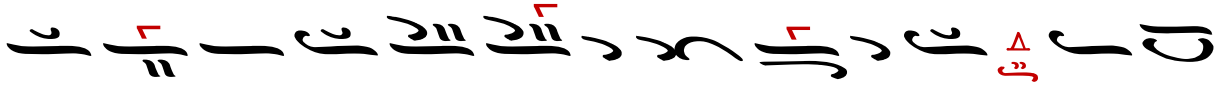

flo o ori să-l în cu u nu u u năm ve niți

îm pre u u u nă cu noi toți cei de u un nu u

ξ (Γ) (N)

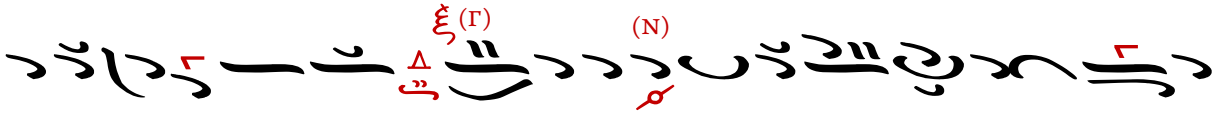

u me cu u el Ia co o ve fra te al Dom nu u u

(Δ)

lui cu fi i i ul lui Ze ve deu îm pre e u u

nă cel al lui Al feu A pos to o lu u ul lu ui Hri i

is tos dim pre u nă cu Măr tu ri si to o

rul E pi i i is cop Ia cov Mu ce e ni i i

(N)

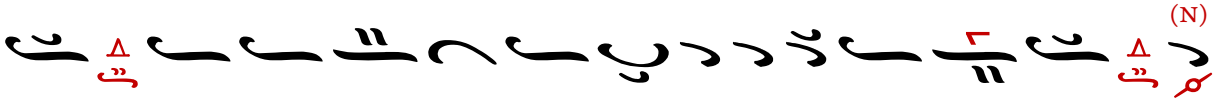

ce îm pre u nă cu cel de e un nu u me pur

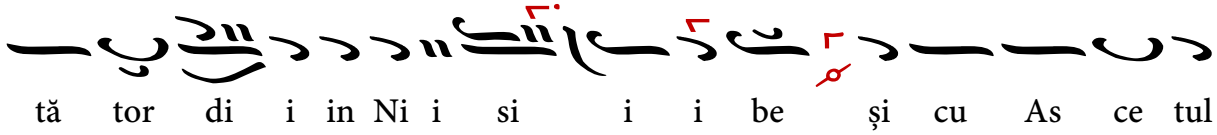

tă tor di i in Ni i si i i be și cu As ce tul

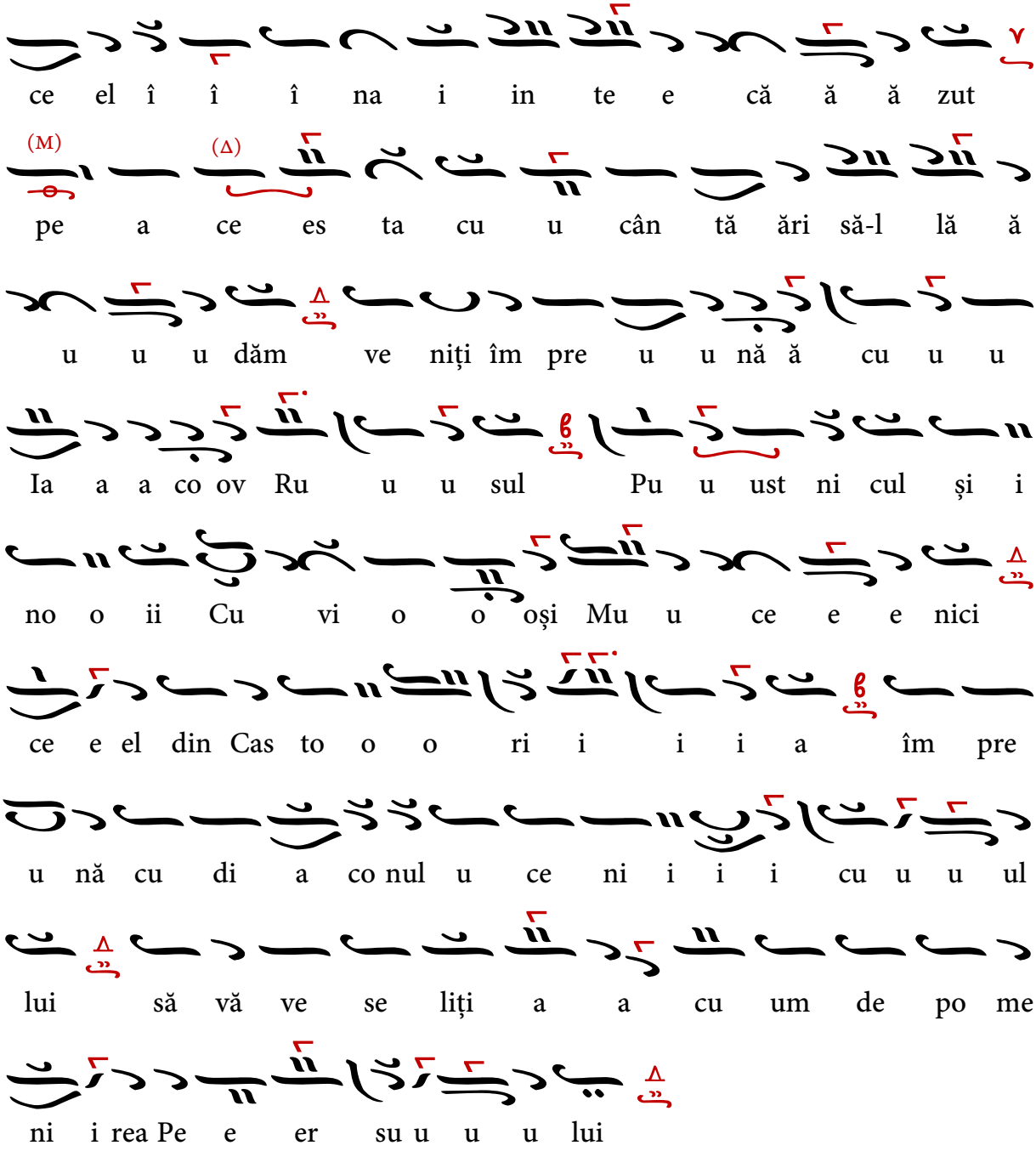
ce el î î î na i in te e că ă ă zut
pe a ce es ta cu u cân tă ări să-l lă ă
u u u dăm ve niți îm pre u u nă ă cu u u
Ia a a co ov Ru u u sul Pu u ust ni cul și i
no o ii Cu vi o o oși Mu u ce e e nici
ce e el din Cas to o o ri i i i a îm pre
u nă cu di a co nul u ce ni i i i cu u u ul
lui să vă ve se liți a a cu um de po me
ni i rea Pe e er su u u u lui

Glas

4. 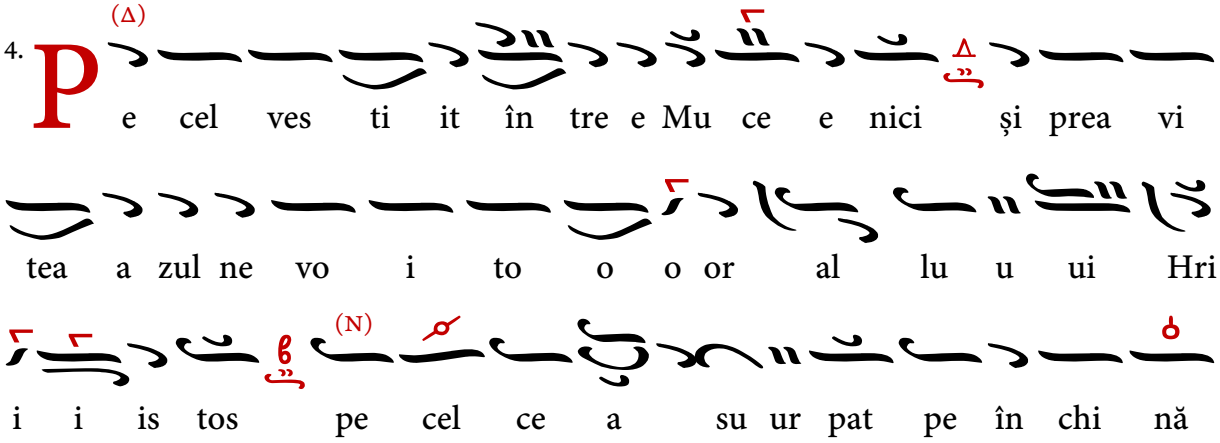
P e cel ves ti it în tre e Mu ce e nici și prea vi
tea a zul ne vo i to o o or al lu u ui Hri
i i is tos pe cel ce a su ur pat pe în chi nă

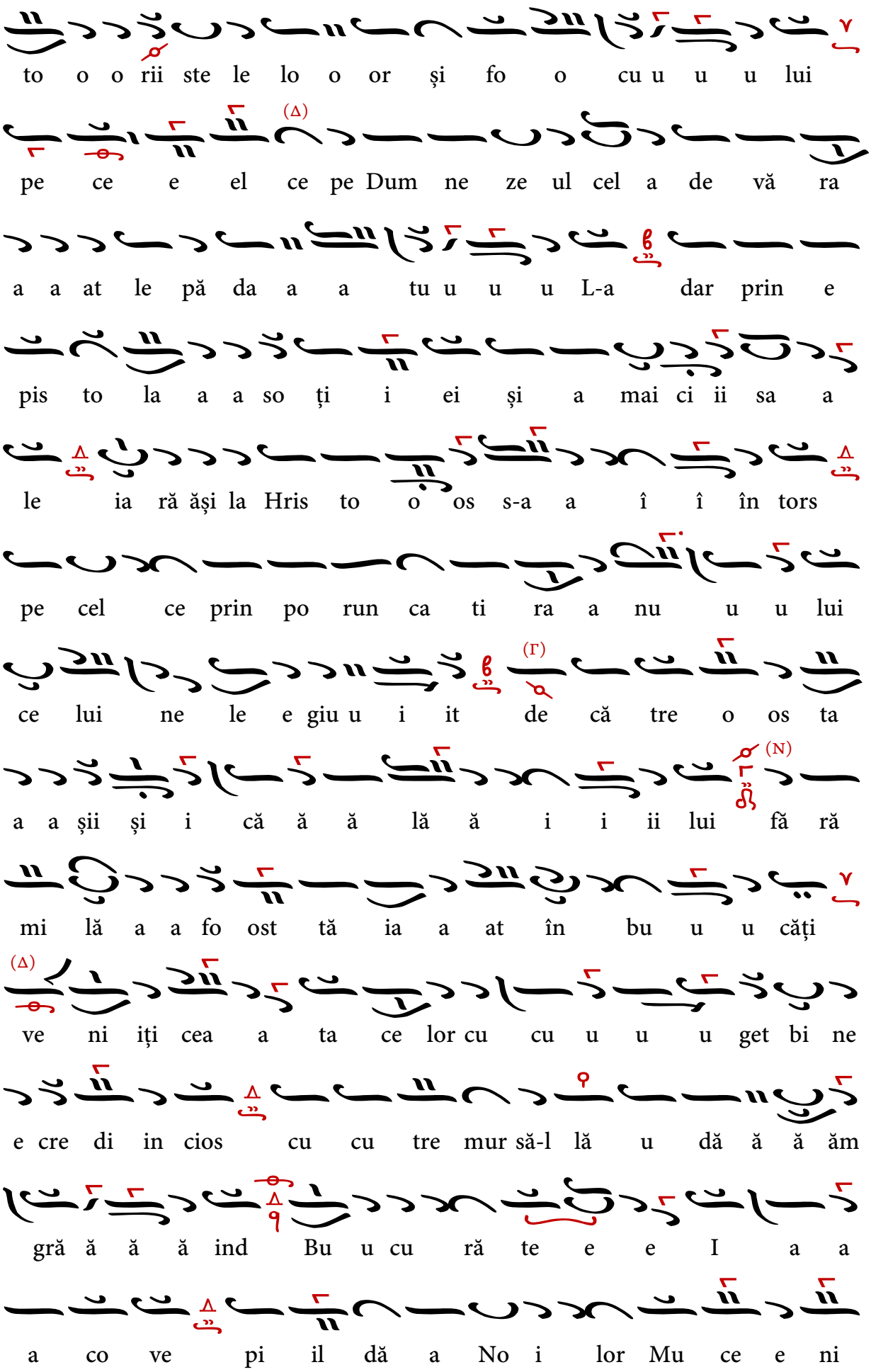
to o o rii ste le lo o or și fo o cu u u u lui
pe ce e el ce pe Dum ne ze ul cel a de vă ra
a a at le pă da a a tu u u u L-a dar prin e
pis to la a a so ți i ei și a mai ci ii sa a
le ia ră ăși la Hris to o os s-a a î î în tors
pe cel ce prin po run ca ti ra a nu u u lui
ce lui ne le e giu u i it de că tre o os ta
a a șii și i că ă ă lă ă i i ii lui fă ră
mi lă a a fo ost tă ia a at în bu u u căți
ve ni iți cea a ta ce lor cu cu u u u get bi ne
e cre di in cios cu cu tre mur să-l lă u dă ă ă ăm
gră ă ă ă ind Bu u cu ră te e e I a a
a co ve pi il dă a No i lor Mu ce e ni

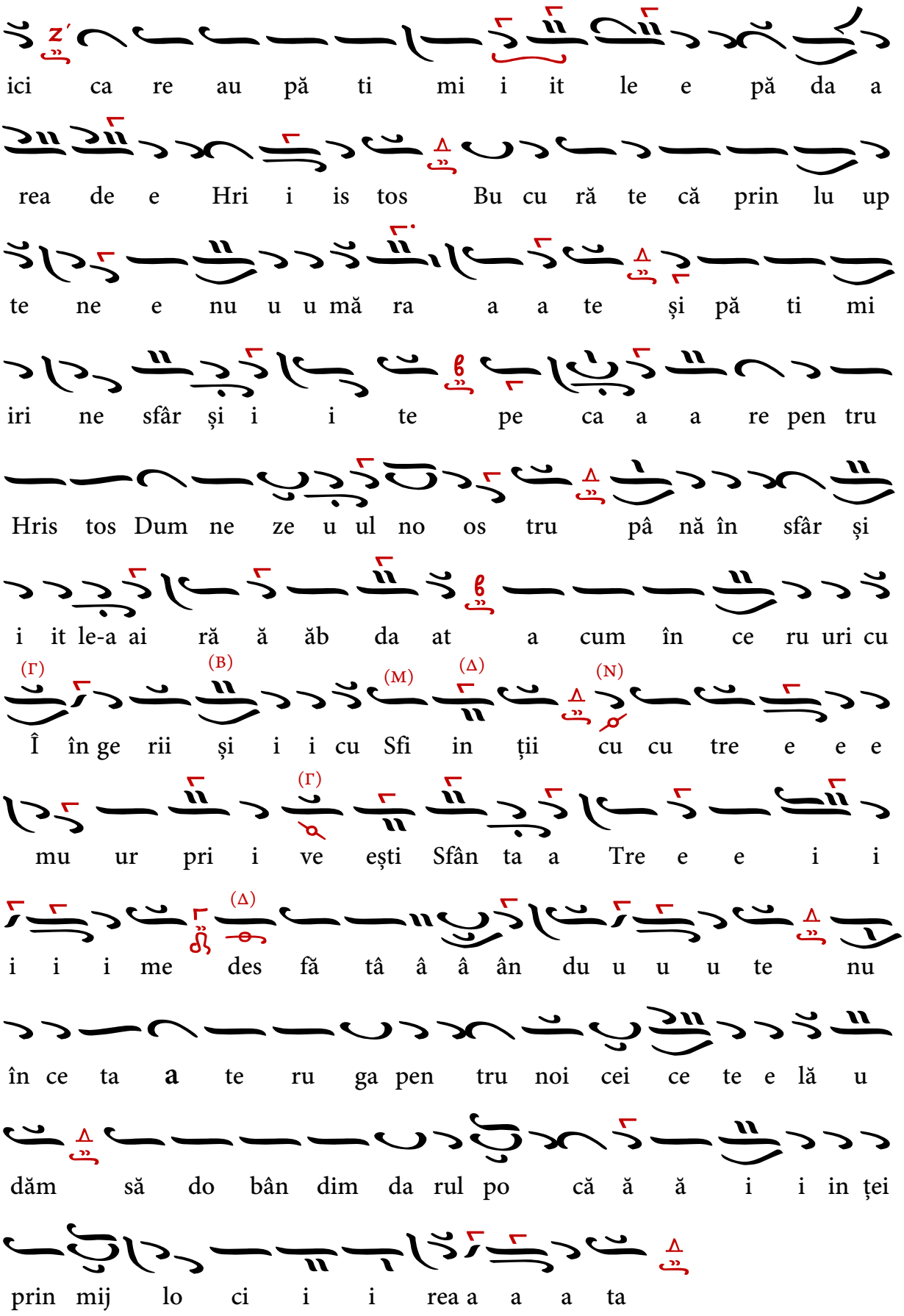
ici ca re au pă ti mi i it le e pă da a
rea de e Hri i is tos Bu cu ră te că prin lu up
te ne e nu u u mă ra a a te și pă ti mi
iri ne sfâr și i i te pe ca a a re pen tru
Hris tos Dum ne ze u ul no os tru pâ nă în sfâr și
i it le-a ai ră ă ăb da at a cum în ce ru uri cu
(Γ) (B) (M) (Δ) (N)
Î în ge rii și i i cu Sfi in ții cu cu tre e e e
(Γ)
mu ur pri i ve ești Sfân ta a Tre e e i i
(Δ)
i i i me des fă tâ â â ân du u u te nu
în ce ta a te ru ga pen tru noi cei ce te e lă u
dăm să do bân dim da rul po că ă ă i i in ței
prin mij lo ci i i rea a a a ta

SLAVĂ

Melofacerea lui Ilie-Rareș Cîmpean.

Glas ⲁ҃ ⲙ҃ Πα ⲟ

(Π)

S la a a a a vă ă ă Ta a tă lui și Fi

u u lui și Sfâ â ân tu u lu u ui Duh

(Π)

V e niți a du na rea a cre di in cio o o o o

și i i i lor ve niți cu bu cu ri i i i i

(K)

e să a ler gă ă ăm î îm pre e e u u u u

u nă ve ni i iți să a a du u cem cân tări de la a

(Δ) (Π)

a a u u u u dă Îm pă ra a tu u lui Ce

e lui ce dă ă ă ă ă cu u u u nuni pen tru

jun ghi e rea cea cu u mu ul tă du u re e e

(Δ)

re a mu ult pă ti mi i to ru u lu ui Ia a a

(Π)

co o o o o o o ov căci a as tă ăzi Mai ca lu u

ui Dum ne e zeu îl pri meș te pe a ce es ta ca

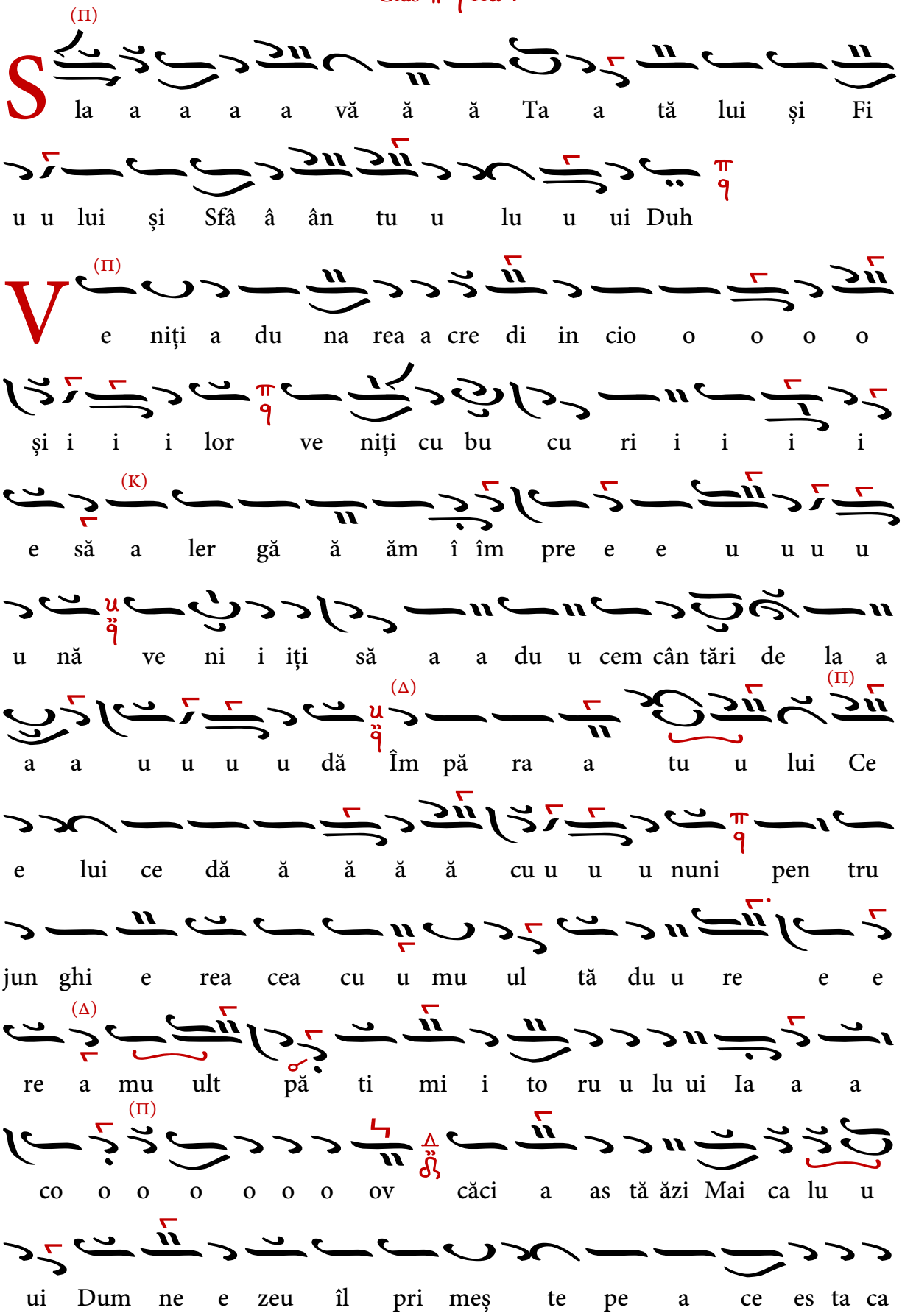

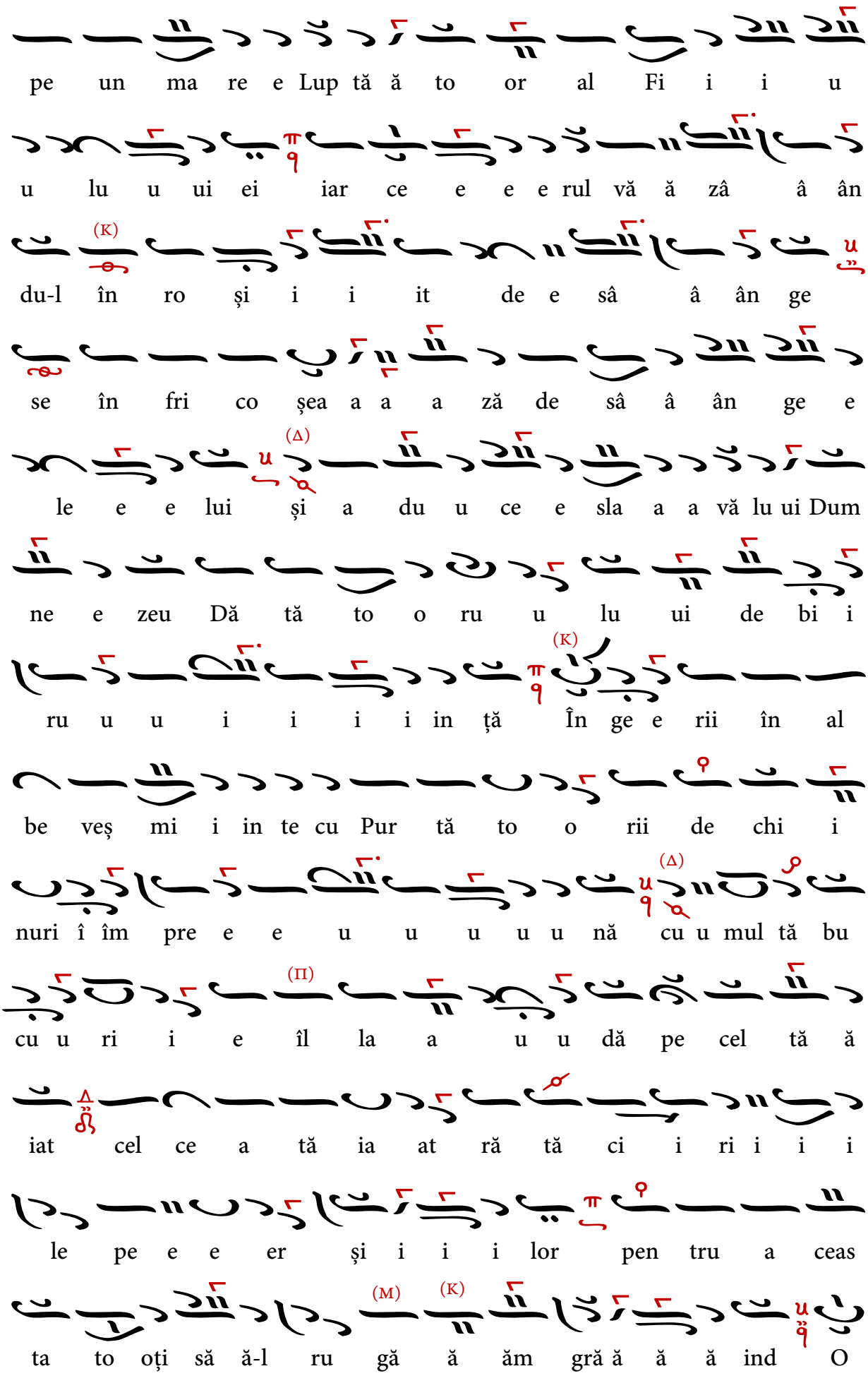
pe un ma re e Lup tă ă to or al Fi i i u
u lu u ui ei iar ce e e e rul vă ă zâ â ân
(K)
du-l în ro și i i it de e sâ â ân ge
se în fri co șea a a a ză de sâ â ân ge e
(Δ)
le e e lui și a du u ce e sla a a vă lu ui Dum
ne e zeu Dă tă to o ru u lu ui de bi i
(K)
ru u u i i i i in ță În ge e rii în al
be veș mi i in te cu Pur tă to o rii de chi i
(Δ)
nuri î îm pre e e u u u u u nă cu u mul tă bu
(Π)
cu u ri i e îl la a u u dă pe cel tă ă
iat cel ce a tă ia at ră tă ci i ri i i i
le pe e e er și i i i lor pen tru a ceas
(M)
(K)
ta to oți să ă-l ru gă ă ăm gră ă ă ă ind O

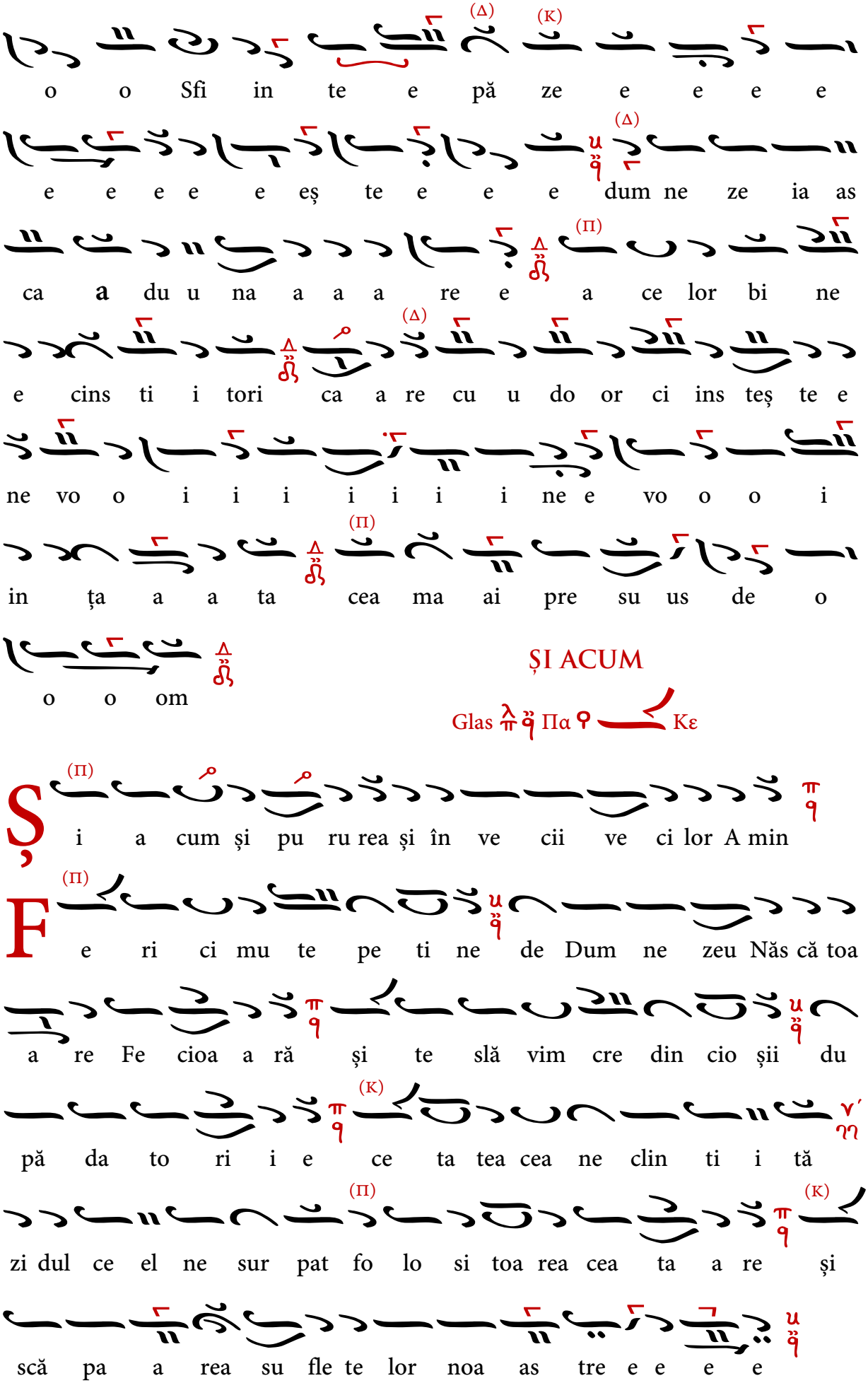
o o Sfi in te e pă ze e e e e
e e e e e eș te e e e dum ne ze ia as
ca a du u na a a a re e a ce lor bi ne
e cins ti i tori ca a re cu u do or ci ins teș te e
ne vo o i i i i i i i ne e vo o o i
in ța a a ta cea ma ai pre su us de o
o o om

ȘI ACUM

Glas Πα Κε

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

F e ri ci mu te pe ti ne de Dum ne zeu Năs că toa
a re Fe cioa a ră și te slă vim cre din cio șii du
pă da to ri i e ce ta tea cea ne clin ti i tă
zi dul ce el ne sur pat fo lo si toa rea cea ta a re și
scă pa a rea su fle te lor noa as tre e e e e

La Stihoavnă

Stihirile Prosomice. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Glas Πα Κε

(Π)

1. Fo cul cre din ței iar a prin zând în al tău su flet

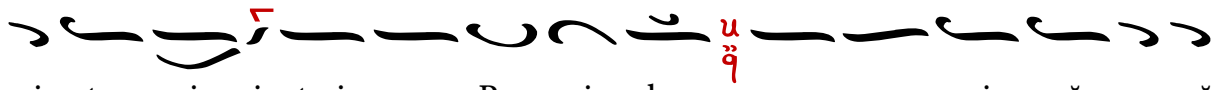

mis tu i i t-ai a Per și lor a mar ni că a mă

gi i re chip tu tu ror a ră tând vred nic că tre Do

om nul de în toa ar ce re că nea mul tău da tu i-a pe

cei tre ei îm pă rați și magi ca re cu da ruri a ur

smir nă și tă mâ ie dând Îm pă ra tu lui în Vi

(Κ)

tle e em în chi na tu s-au tu în să pes te-a ceș tia toți

(Δ) (Π)

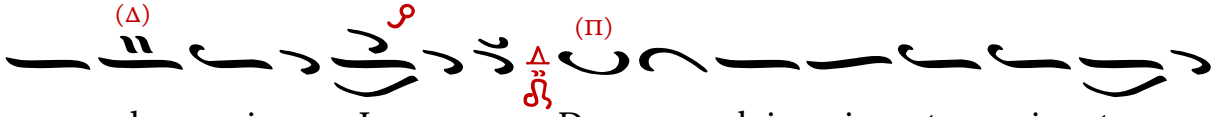

a du s-ai o Ia co ve Dom nu lui via ța și tru u

pul și al tău sân ge ca dar sfin țit pe-A ces ta și

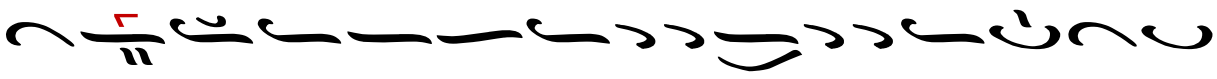

roa a gă-L să dea su fle te lor noa as tre bo ga tă mi

la Lui

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui! Dumnezeul lui Israel, Acesta va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu

2. 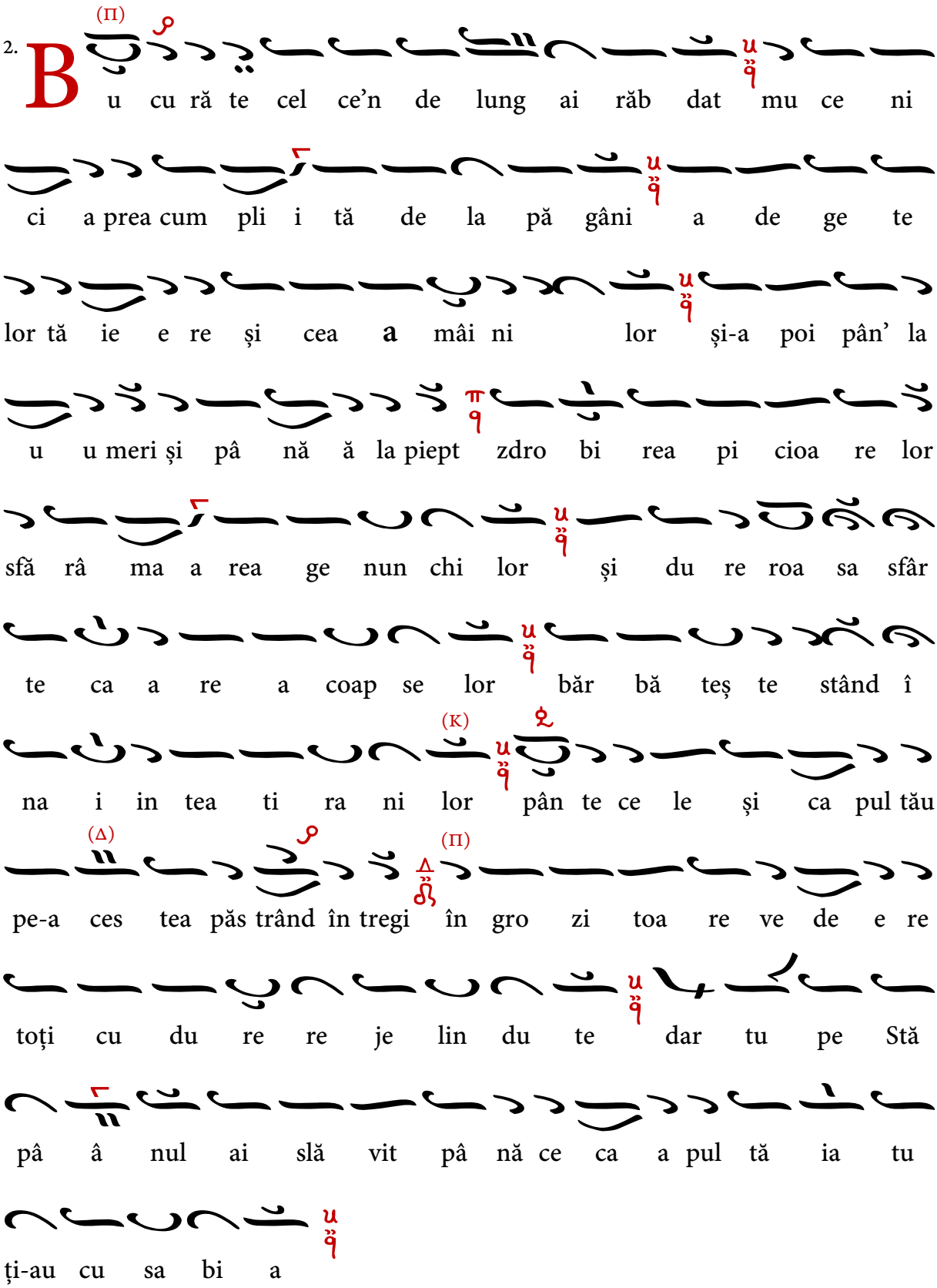

Stih: Pentru sfinții cei de pe pământul Lui, Domnul a făcut minuni;
toate voile Sale sunt întru ei.

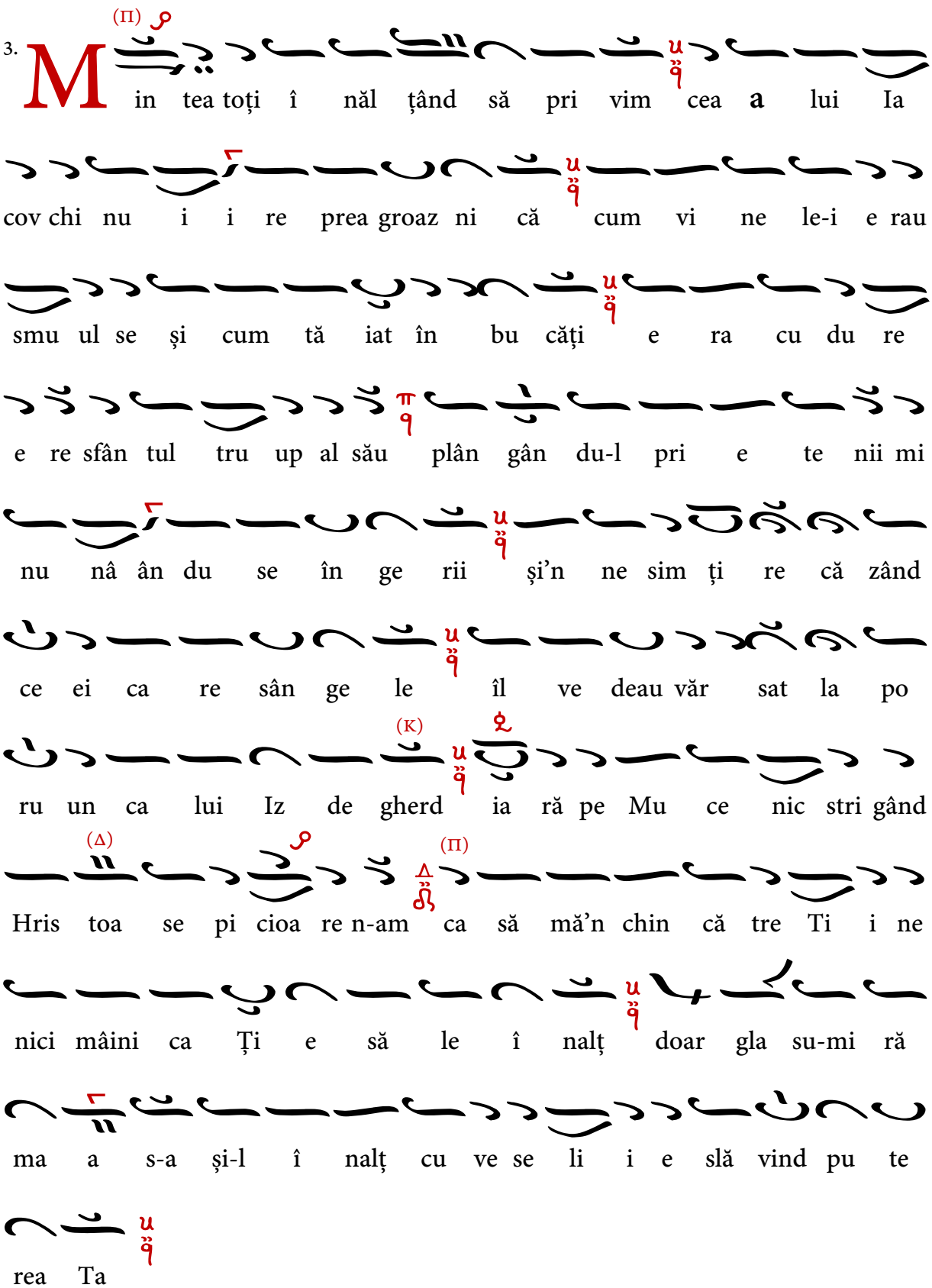

Aceleași.

Glas Πα Κε

1. (Π)
F o o o cul cre di in țe ei ia ar a a pri i

in zând î în al tă ău su fle et mis tu i i i t-ai a a

Pe er și i lor a a mar ni i că ă a mă ă gi re e

(Κ) (Δ) (Π)
chip tu u tu ro o o or a ră ă tând vred nic că tre

Do o om nul de în toar ce e re că nea a mul tău

da a tu i-a pe cei tre e ei îm pă ă ra ați și i

magi ca a re cu u da ru uri a ur smi ir nă și tă ă mâ

ie e dâ â â ând Îm pă ra tu u lu u ui în Vi tle

(Κ)
e e em în chi i na a tu u s-au tu u u în să

(Δ)
pe es te-a ceș tia a to oți a du u u s-a ai o Ia

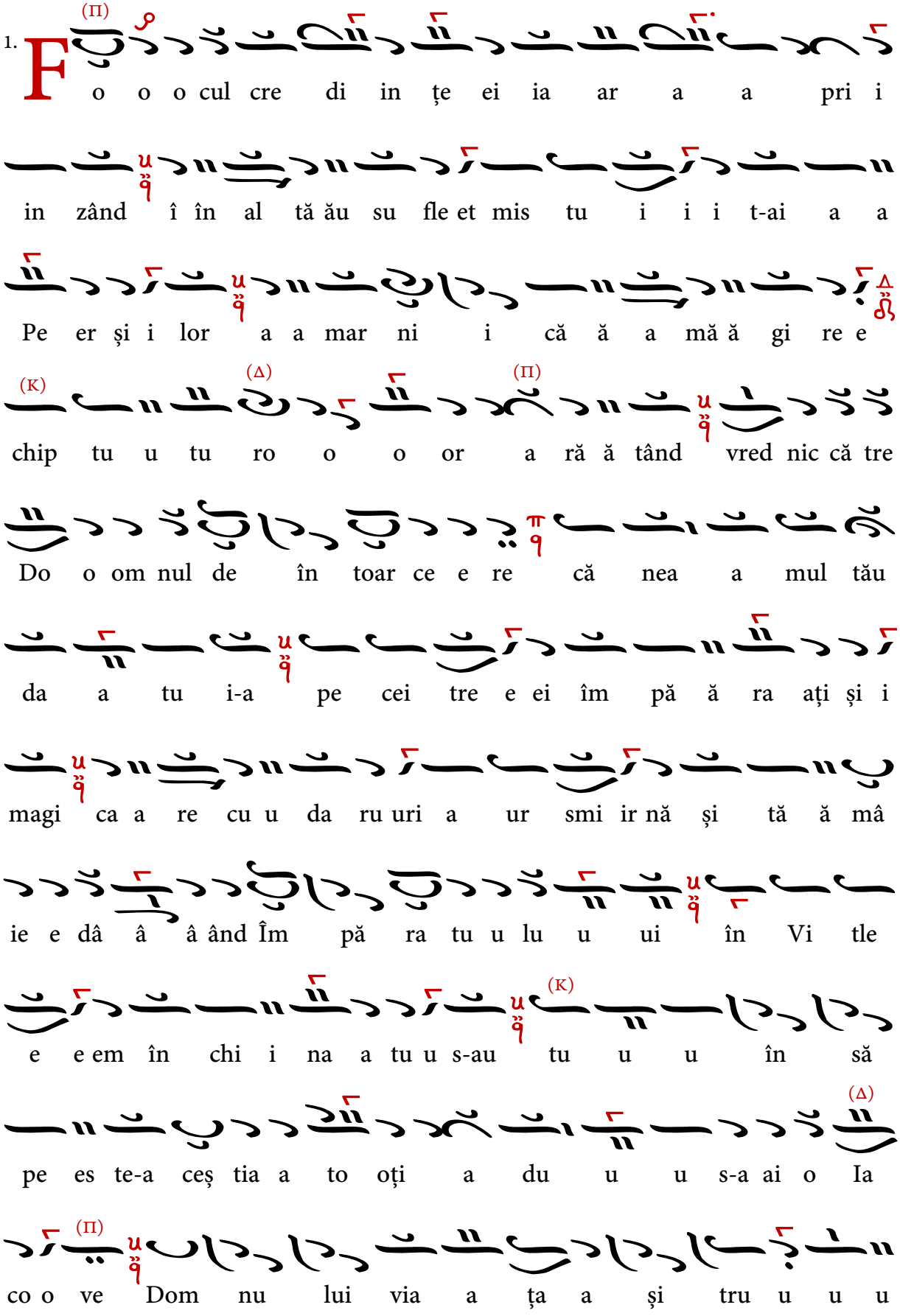

(Π)
co o ve Dom nu lui via a ța a și tru u u u

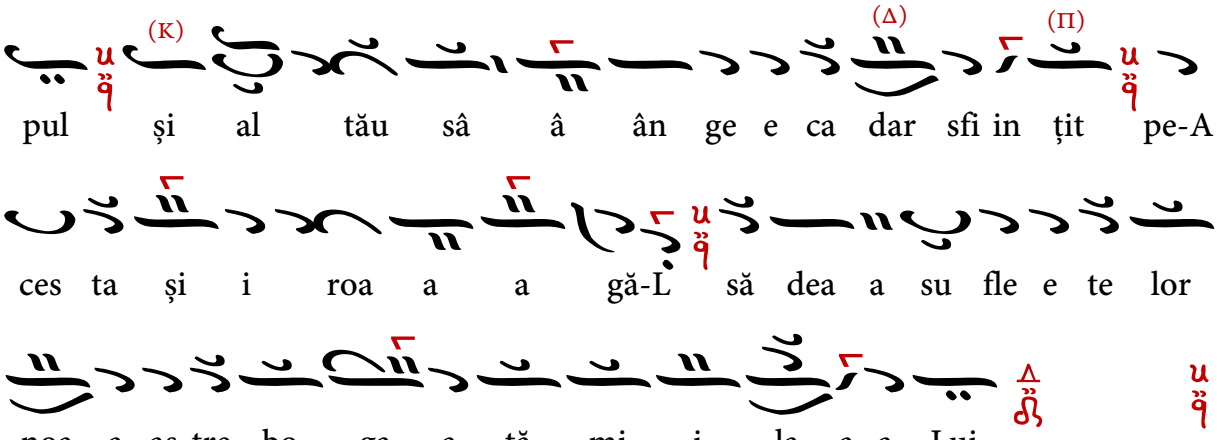

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui! Dumnezeul lui Israel, Acesta va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu

2. 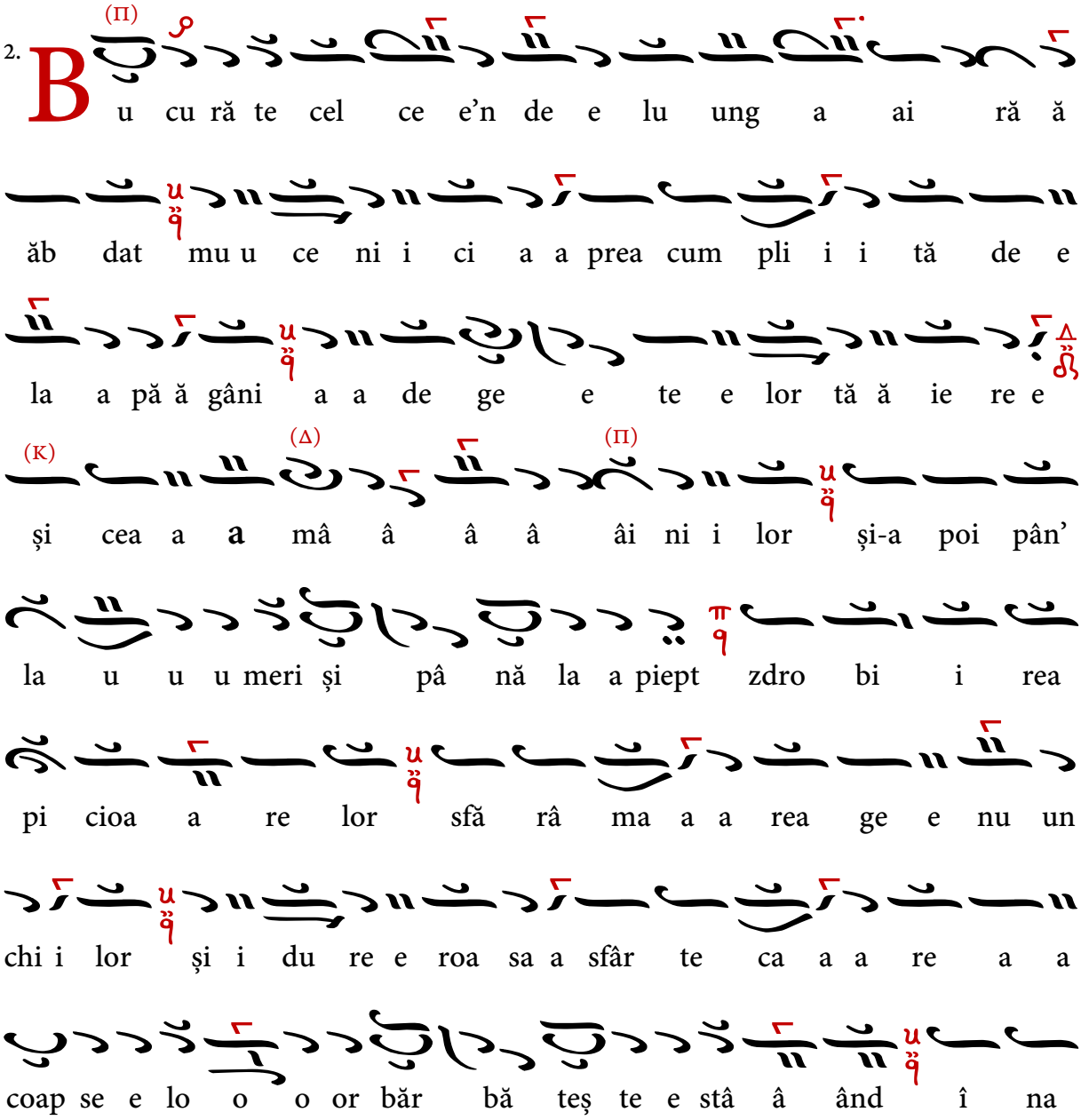

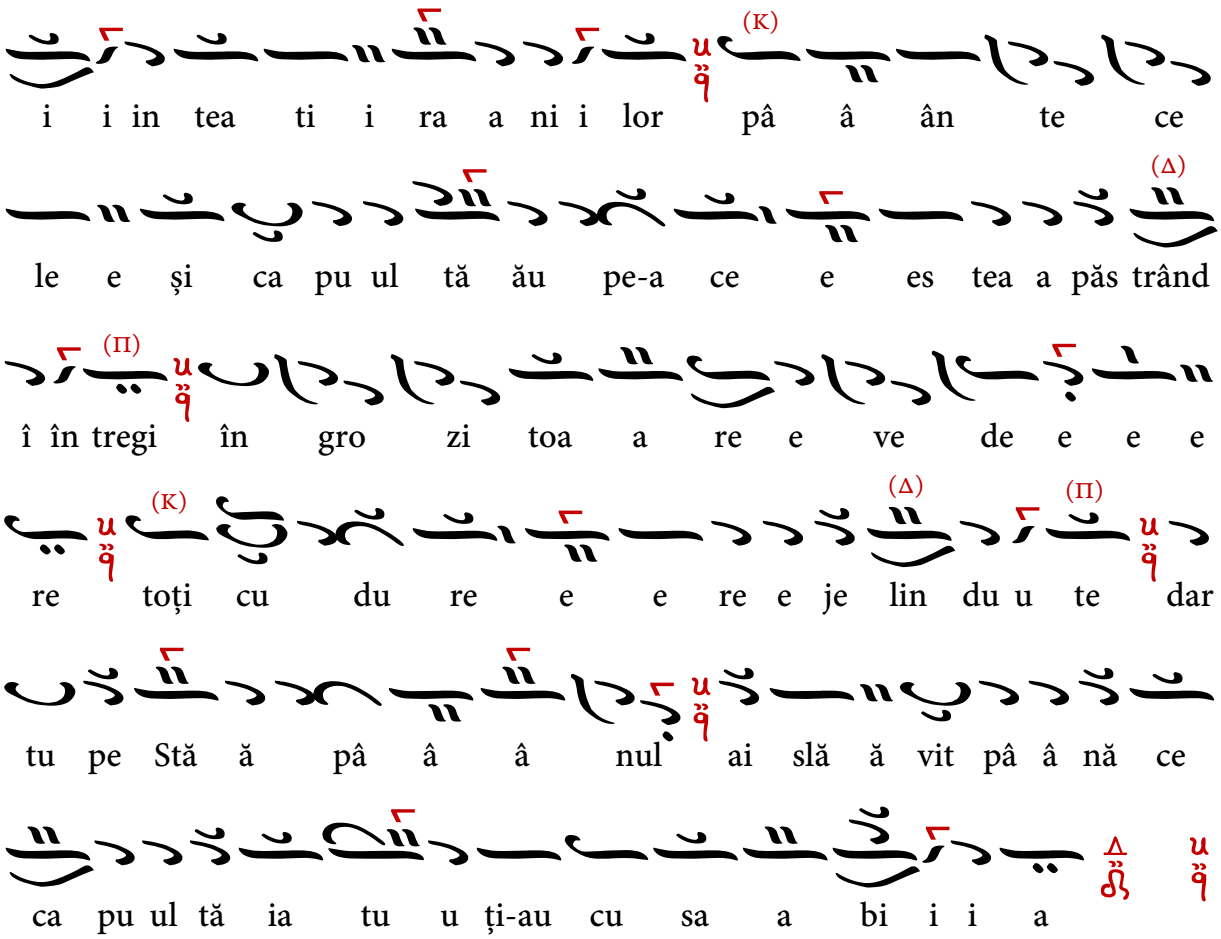

Stih: **P**entru sfinții cei de pe pământul Lui, Domnul a făcut minuni;
toate voile Sale sunt întru ei.

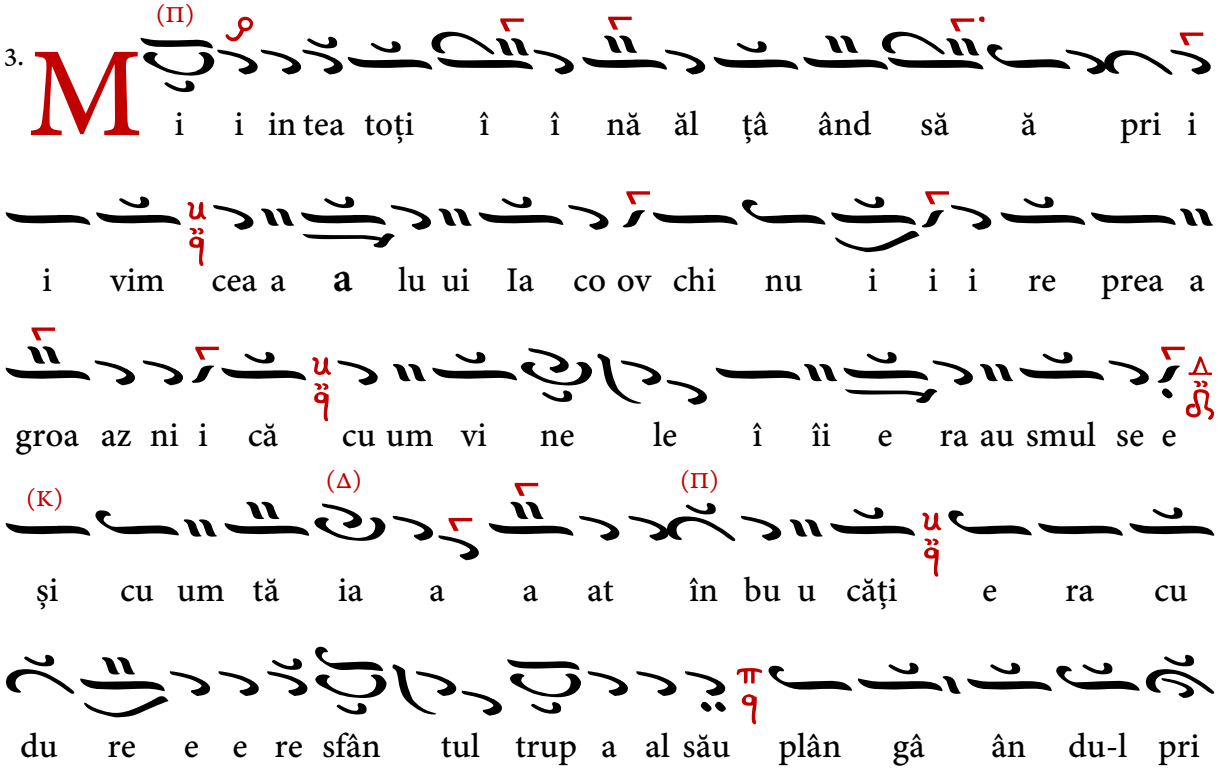

e e te nii mi nu nâ â ân du se e î în ge e

rii și i'n ne si im ți re e că zând ce e ei ca re e sân

ge e le e e e îl ve deau vă ăr sa a at la po

ru u un ca lu ui I iz de e gherd (K) ia a a ră pe

Mu u ce nic stri i gâ ând Hris toa a a se e pi (Δ) cioa

re e n-am (Π) ca să mă'n chi in că ă tre Ti i i i

ne (K) nici mâini ca Ți i i e e să (Δ) le î î (Π) nalț doar

gla su-mi ră ă ma a a s-a și-l î î nalț cu u ve se

li i i e slă vi ind pu te e rea a a Ta

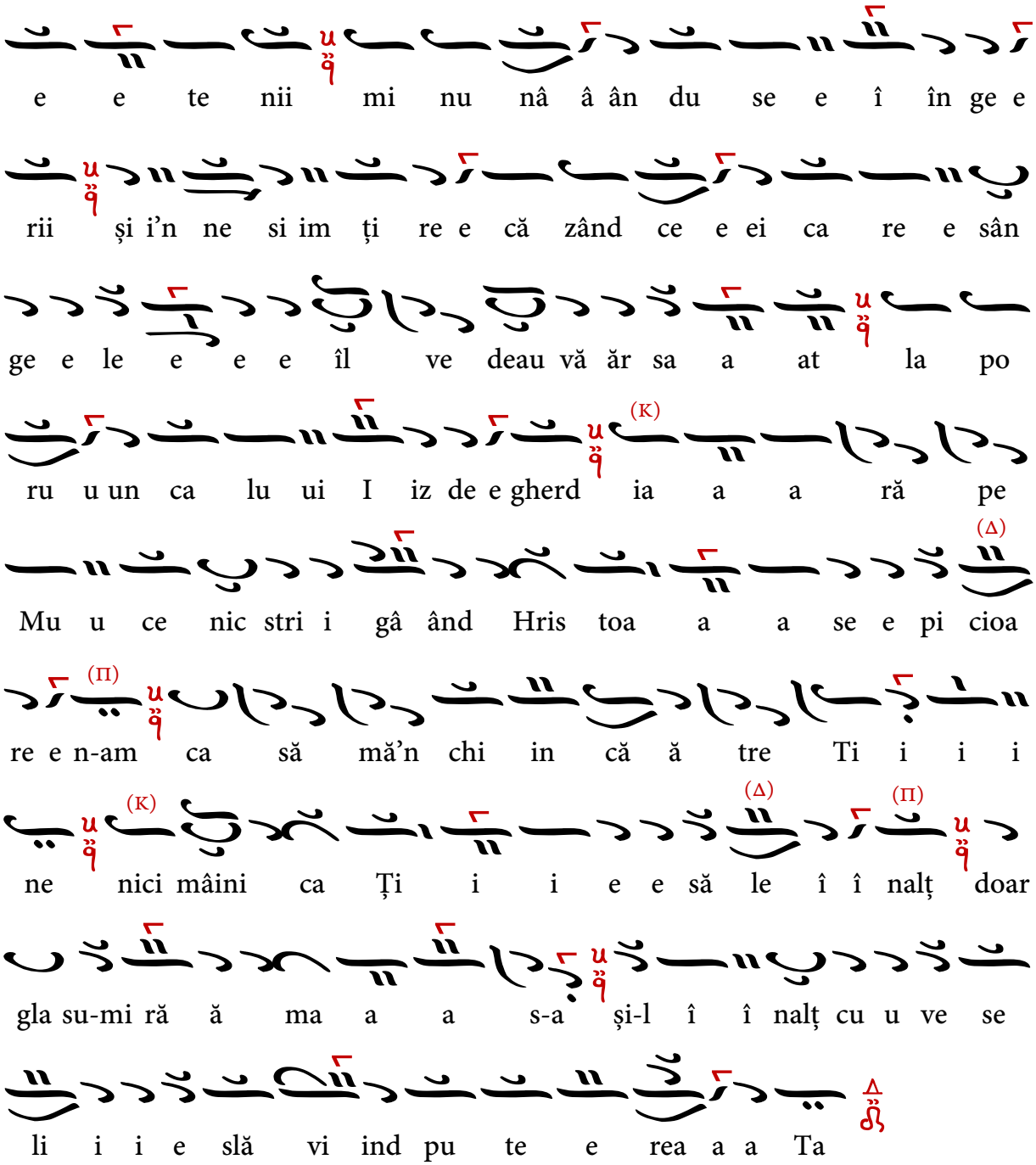

SLAVĂ

Melofacerea lui Ilie-Rareș Cîmpean.

Glas λπ ϙ Πα ϙ

(Π)

S la a a a a vă ă ă Ta a tă lui și Fi

u u lui și Sfâ â ân tu u lu u ui Duh

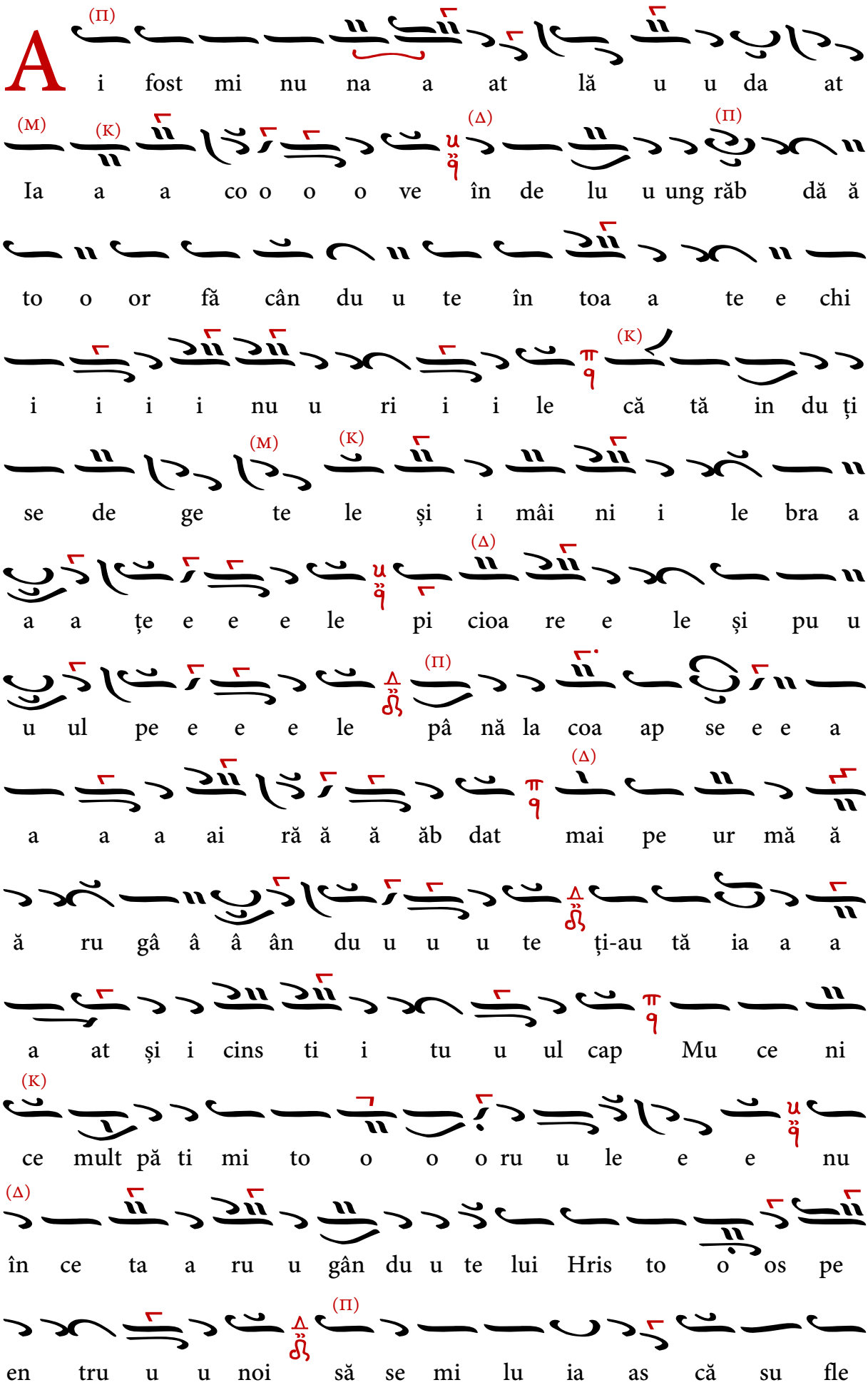
A i fost mi nu na a at lă u u da at
Ia a a co o o o ve în de lu u ung răb dă ă
to o or fă cân du u te în toa a te e chi
i i i i nu u ri i i le că tă in du ți
se de ge te le și i mâi ni i le bra a
a a țe e e e le pi cioa re e le și pu u
u ul pe e e e le pâ nă la coa ap se e e a
a a a ai ră ă ă ăb dat mai pe ur mă ă
ă ru gâ â â ân du u u u te ți-au tă ia a a
a at și i cins ti i tu u ul cap Mu ce ni
ce mult pă ti mi to o o o ru u le e e nu
în ce ta a ru u gân du u te lui Hris to o os pe
en tru u u noi să se mi lu ia as că su fle

ȘI ACUM

Glas

te e le noa a as tre

(K)

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A

min

(K)

B i se ri că și u șă eşti pa lat și sca un

al Îm pă ra tu lui Fe cioa ră Prea cins ti tă prin

ca re Iz bă vi to rul meu Hris tos Do om nul ce

lor ce dor meau în tru în tu ne ric S-a **a** ră tat Soa re le

drep tă ții fi ind vrând să lu mi neze pe cei ce i-a zi

dit du pă chi pul Său cu mâ na Sa pen tru a ceas

ta cu to tul lă u da a tă ca ce ea ce ai a go ni sit

în drăz nea lă ca o Ma ai că spre Dâ ân sul roa

gă ă-L ne în ce tat să se mân tu ia as că su fle

(K)

te le noas tre e e e e

Iar de nu va fi priveghere,
la Și acum cântăm acest theotokion. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Glas ἦχος πλ. α Κε

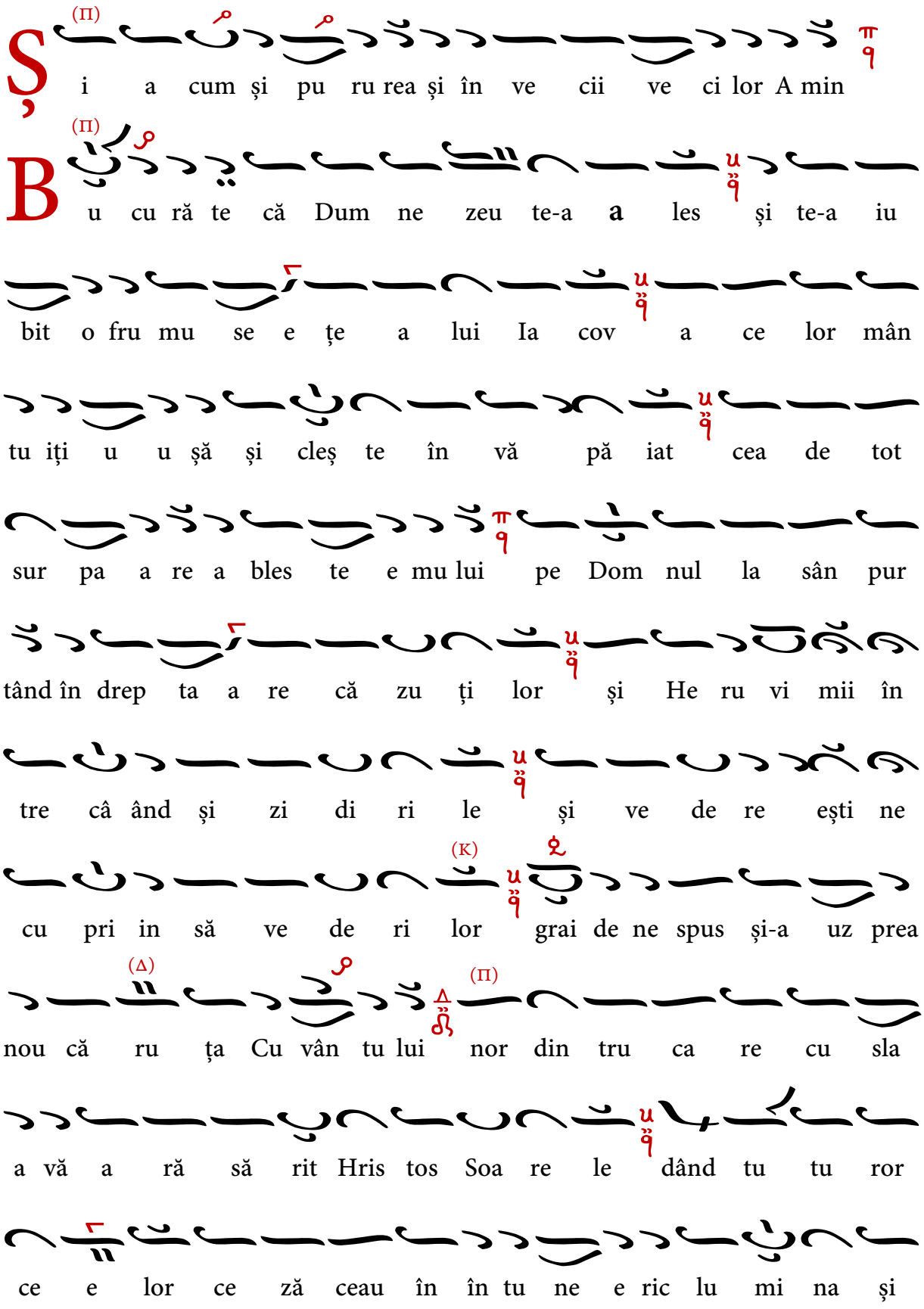

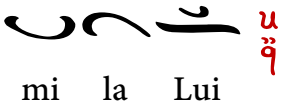

mi la Lui

Sau

A Crucii-Născătoarei. Asemenea.

Un de mergi Prea iu bi tul meu Fiu o di ni oa

ră Mie lu șea a ua stri ga vă zând pe Mie lul ei cu gră

bi i re spre jun ghi e re mer gând și je lind ur

mâ ân du-I cu o sâ âr di e a cum din ce pri ci nă

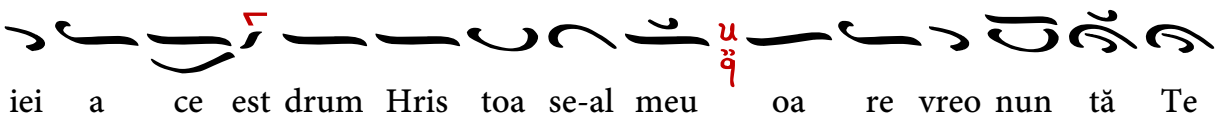

iei a ce est drum Hris toa se-al meu oa re vreo nun tă Te

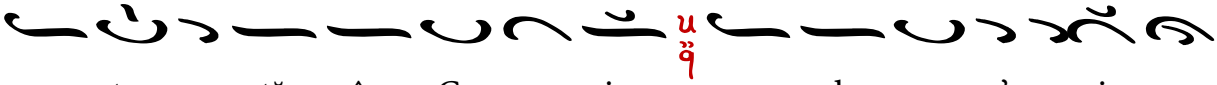

aș tea ap tă în Ca na iar un de a pa'n vin pre

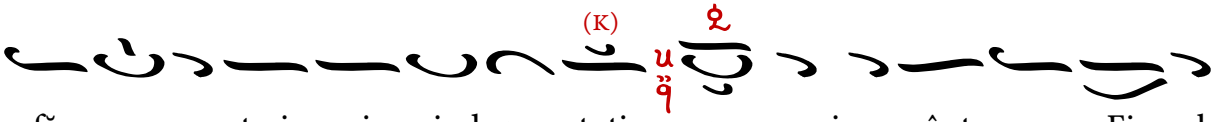

fă cu u t-ai ui mind pe toți spu ne-mi cu vânt o Fi ul

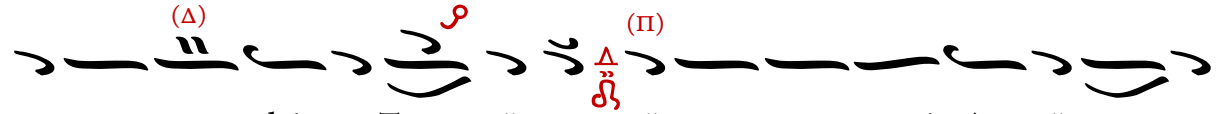

meu ca ce lei ce Te-am năs cut să nu te-as cunzi în tă ce e

re Cel mai pre sus de cu vânt fi ind și Doam ne al

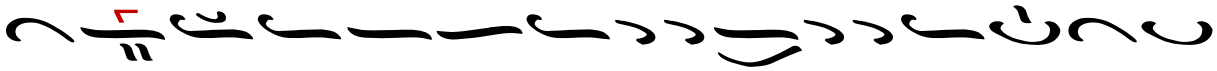

no os tru Ca re lu mii cu iu bi i re dai ma re mi

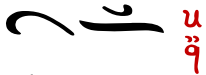

la Ta

Troparul Sfântului Iacov

Ταχὺ προκατάλαβε.

Glas Δι

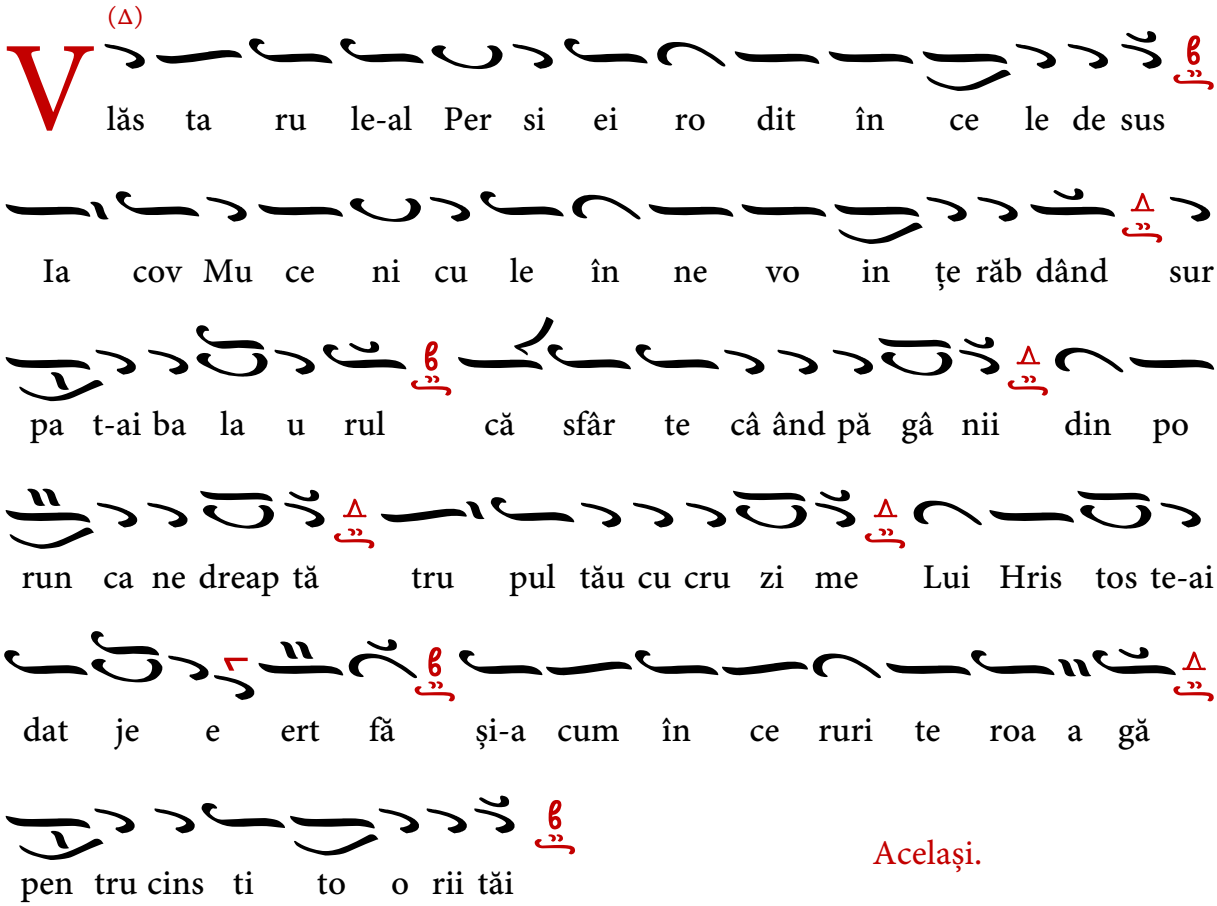

Același.

Glas Δι

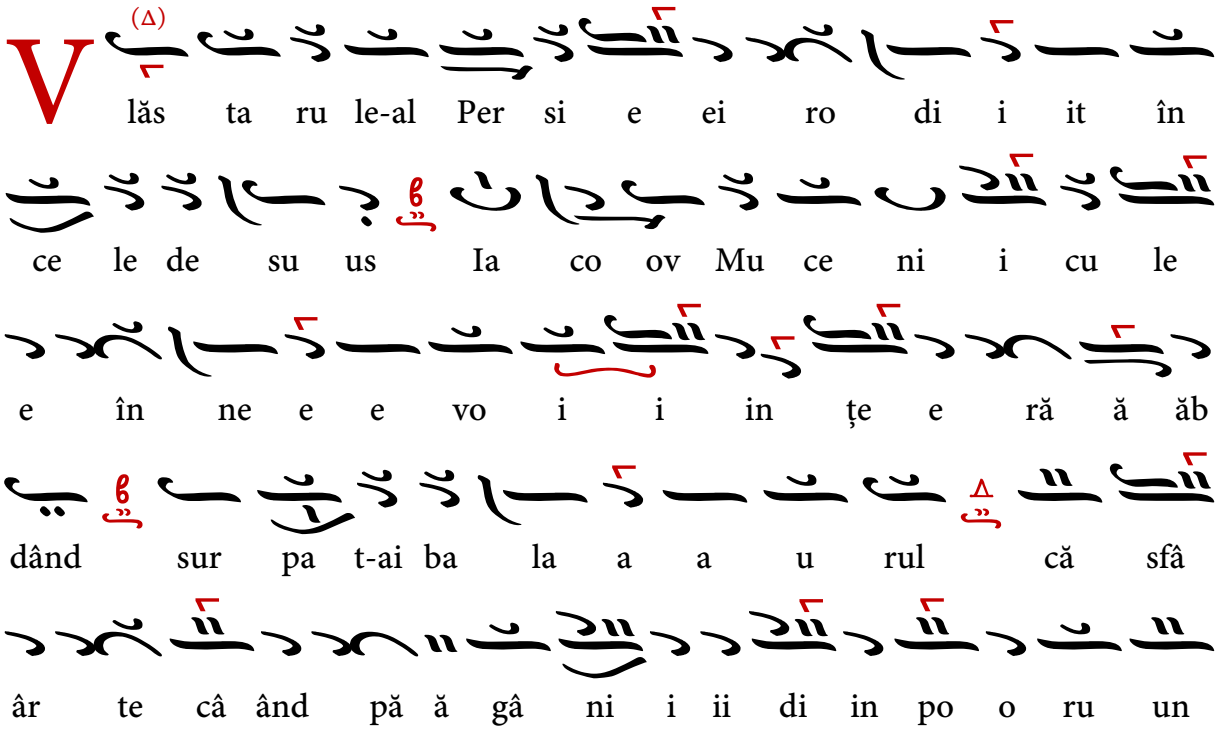

Alt Tropar. De obște al Mucenicilor, din Minei. Asemenea.

Glas

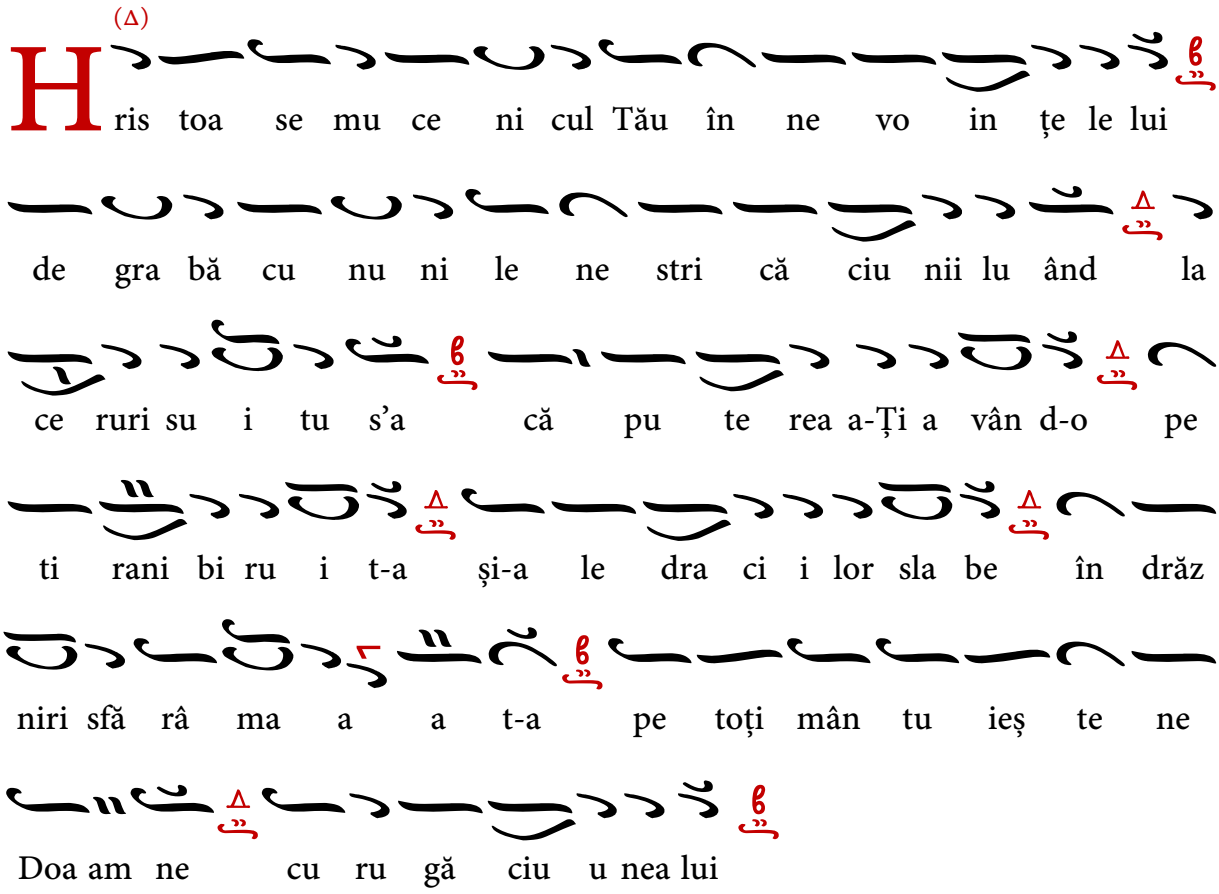

Același.

Melosul ieromonahului Teofan Vatopedinul.

Glas Δι

(M) (Δ)

H ris toa se mu ce ni i i cul Tă ău în

ne e e vo in țe e le e lu ui de gra a bă

cu nu u u ni le e ne stri i i că ciu u

u u u ni ii lu â â ând la ce e e

ru uri su i i tu u s'a că pu te e rea a

a-Ți a a vâ ân d-o o o o pe ti i ra ani bi i

i ru u i i i t-a și-a le dra a ci i

i lo or sla a be e e în dră ăz ni i iri sfă râ

ma a a a a t-a pe toți mân tu ie eș te e ne e

Doa am ne cu u ru u gă ă ciu nea lu ui

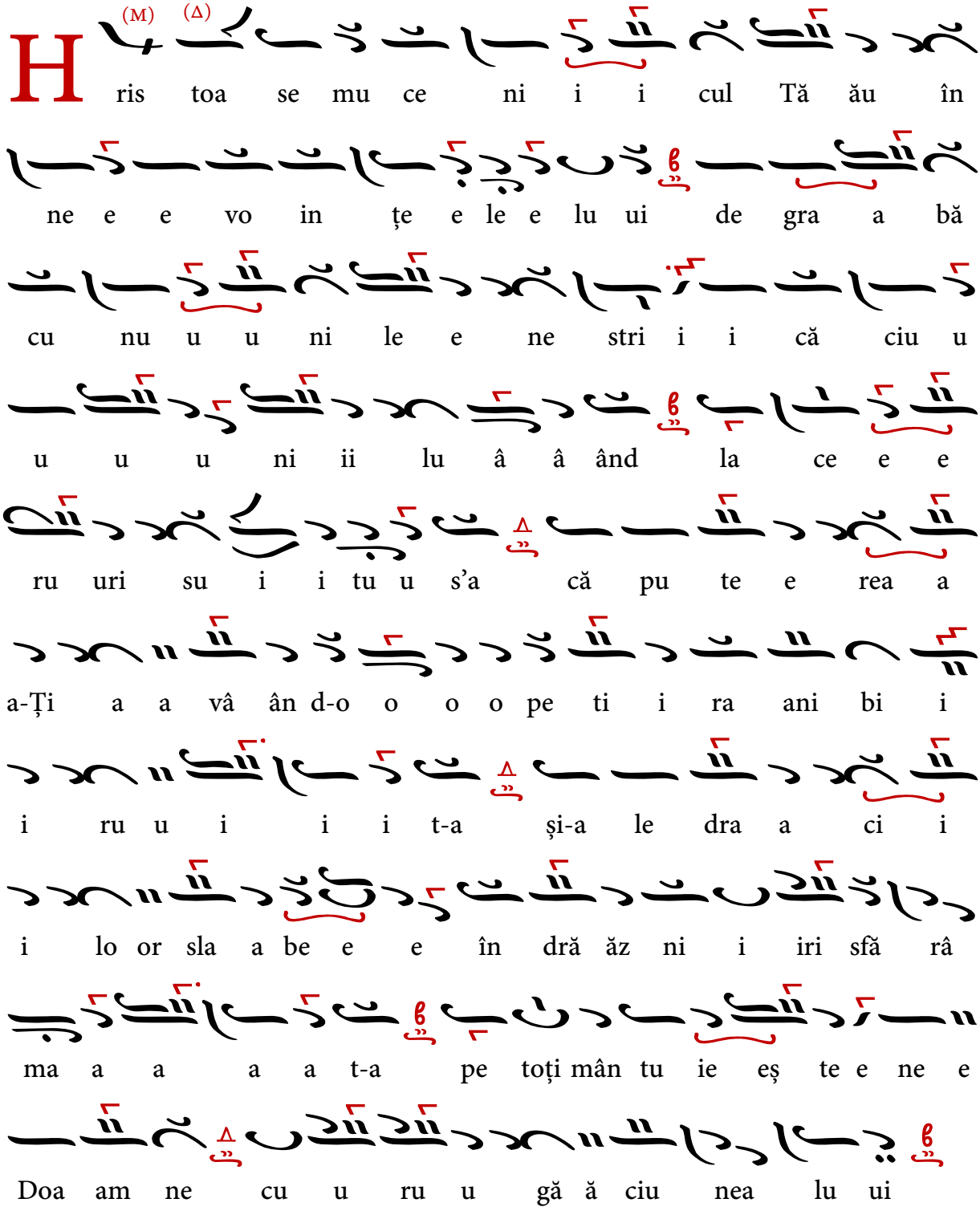

Troparul Născătoarei-Învierii.

Glas Δι

(Δ)

Tai na cea din veac as cun să şi de În geri ne ști u

tă prin ti ne Năs că toa re de Dum ne zeu ce lor

de pe pă mânt s-a **a** ră ta at Dum ne zeu în tru pân

du Se în tru **u** ni re ne a mes te ca tă şi Cru

cea de bu nă vo ie pen tru no oi lu ând prin ca re în vi

ind pe cel în tâi zi dit a mân tu it din moar te su fle

te le noa as tre e e

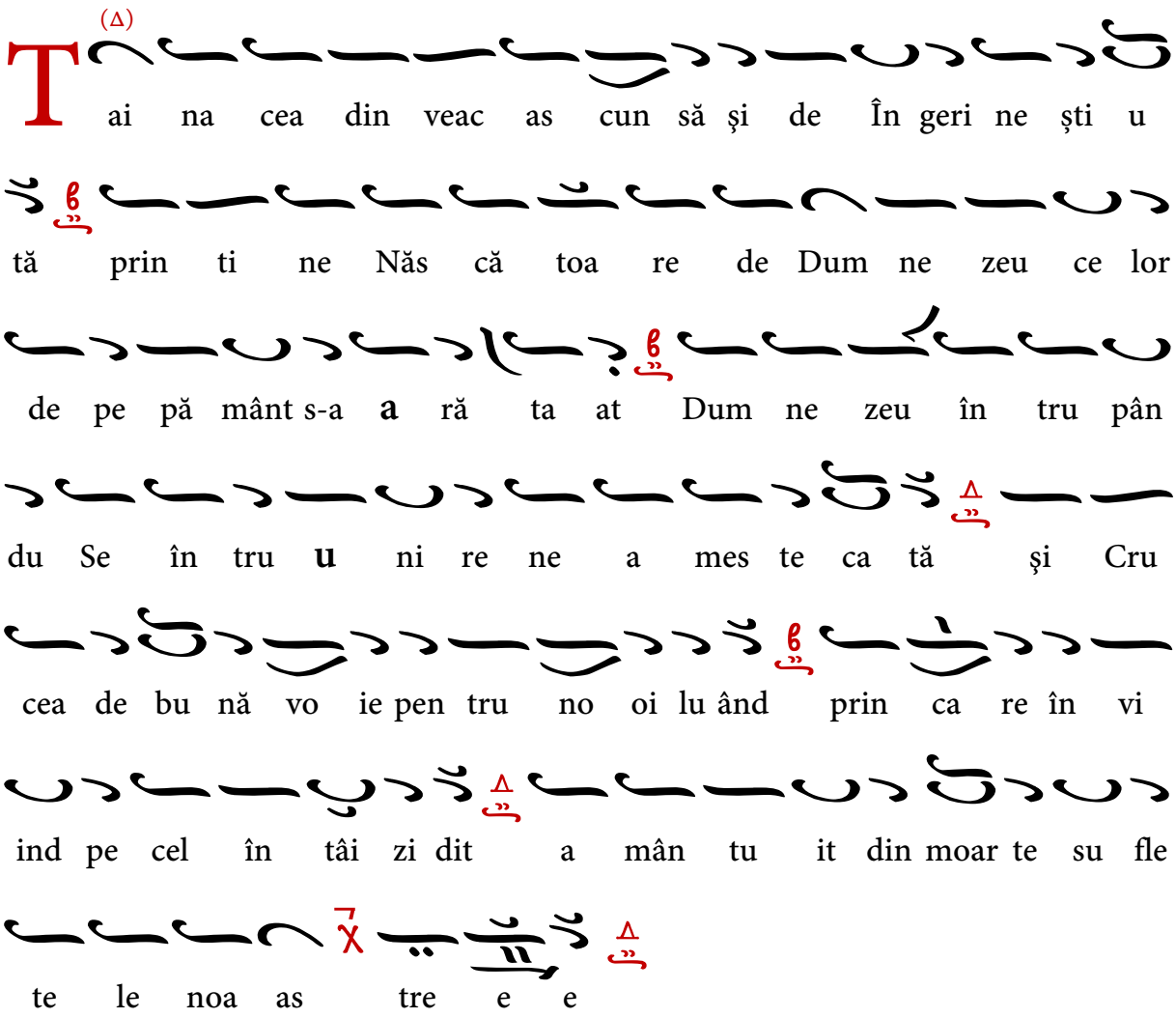

LA UTRENIE

Sedelnele. Τὸν τάφον σου.

Glas Κε

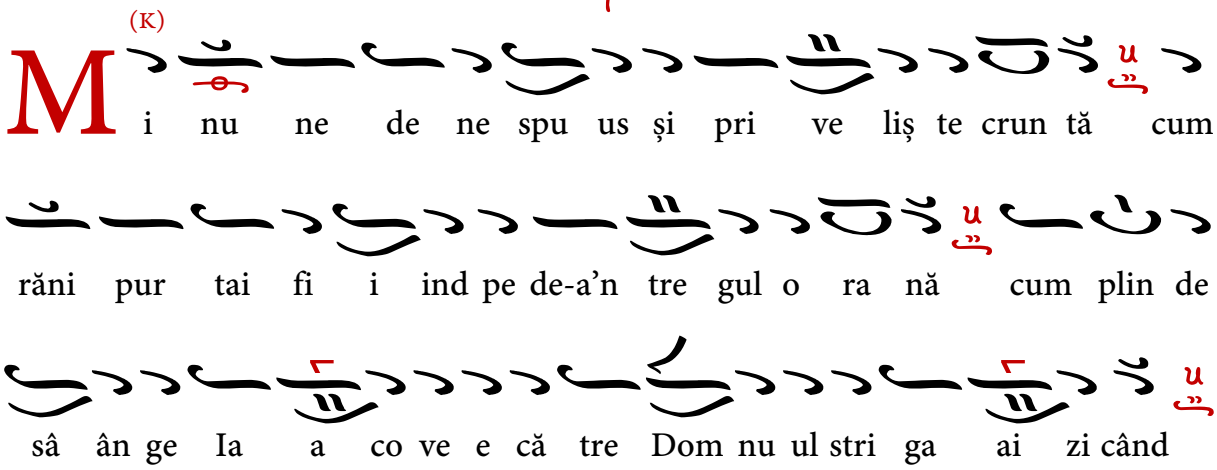

(K)

Mi nu ne de ne spu us și pri ve liș te crun tă cum

răni pur tai fi i ind pe de-a'n tre gul o ra nă cum plin de

sâ ân ge Ia a co ve e că tre Dom nu ul stri ga ai zi când

Ni ici pi cioa a re n-am ca să mă'n chin Ți e și nici mâini

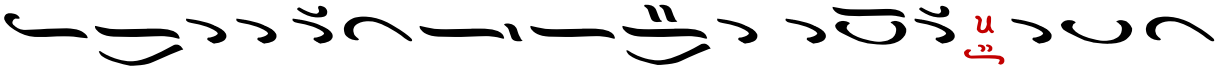

ca să ă le 'nalț ci sin gur gla su-mi ră ma s-a și-a șa dar

slă ves cu te

Slavă. Și acum.
A Născătoarei. Asemenea.

(К)

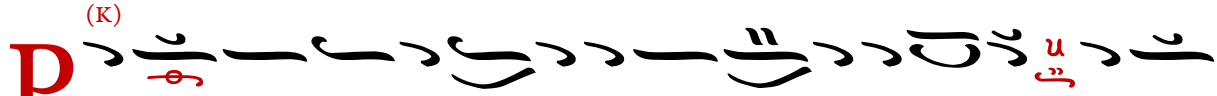

Pe ti ne te știm to oți a Stă pâ nu lui Mai că cei ca

re a ler gă ăm la a ta bu nă ta te căci fe cioa ră

du u pă na aș te re a de vă rat a a ră ta a tu te-ai

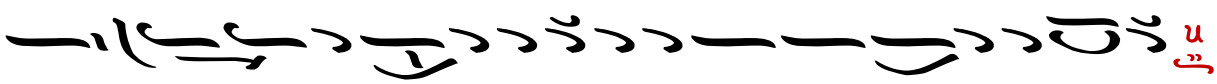

de-a ce e ea te e a vem o cro ti toa re pă că to șii

câș ti gâ ân du te iz bă vi toa re-n is pi te o Mai

că fe cio rel ni că

Sedelnele. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Glas

(П)

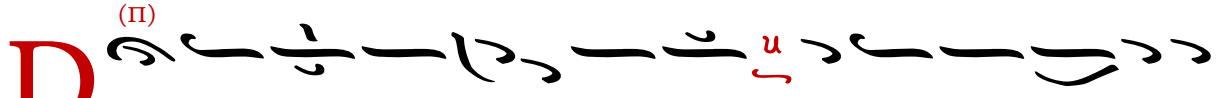

De tur ba re s-a um plut măr tu ri si rea ta

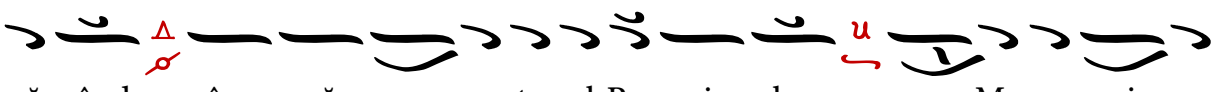

vă zând îm pă ra a tu ul Per și lor o Mu ce ni ce

I a cov și a stri gat că tre gâzi slu u ji to ri ii lui

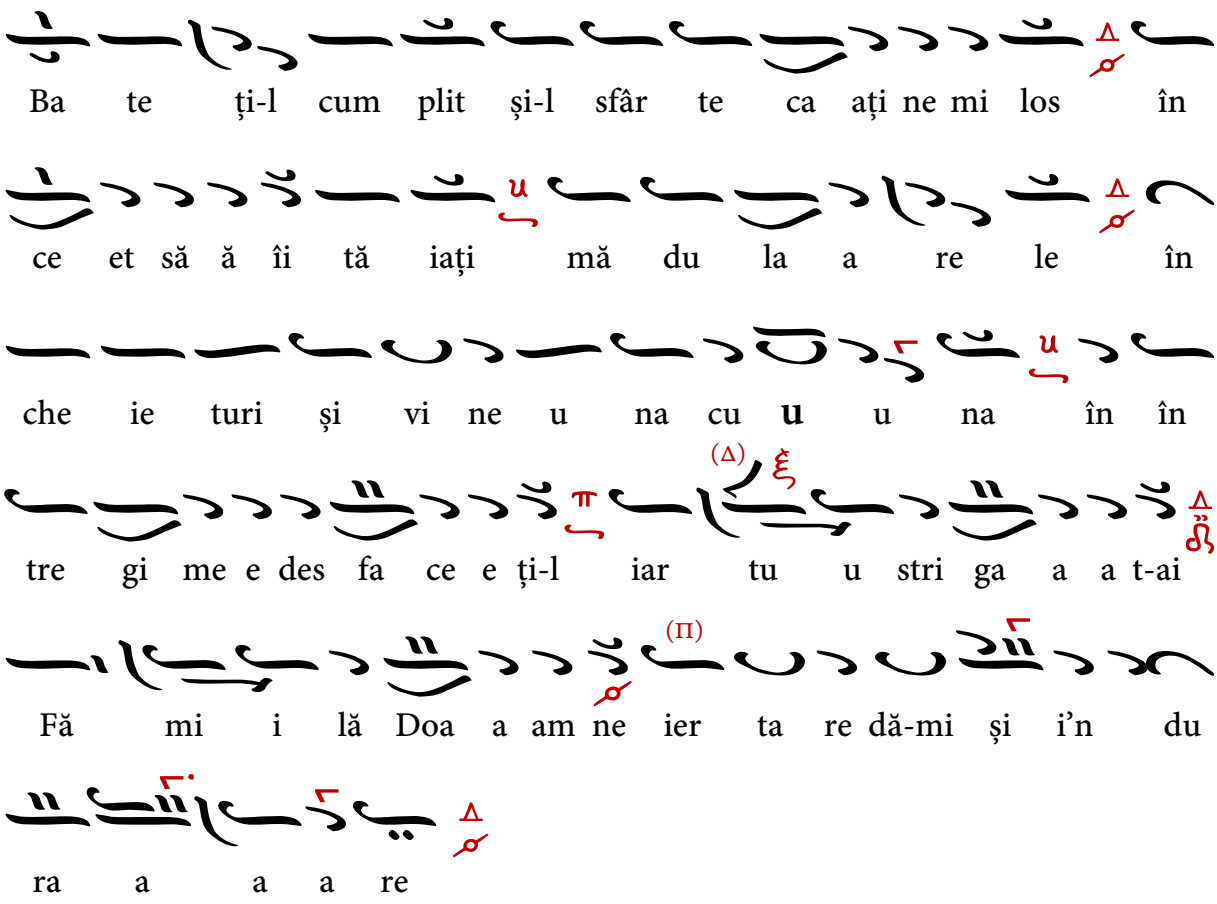

Slavă. Și acum. A Născătoarei. Însăși melodia.

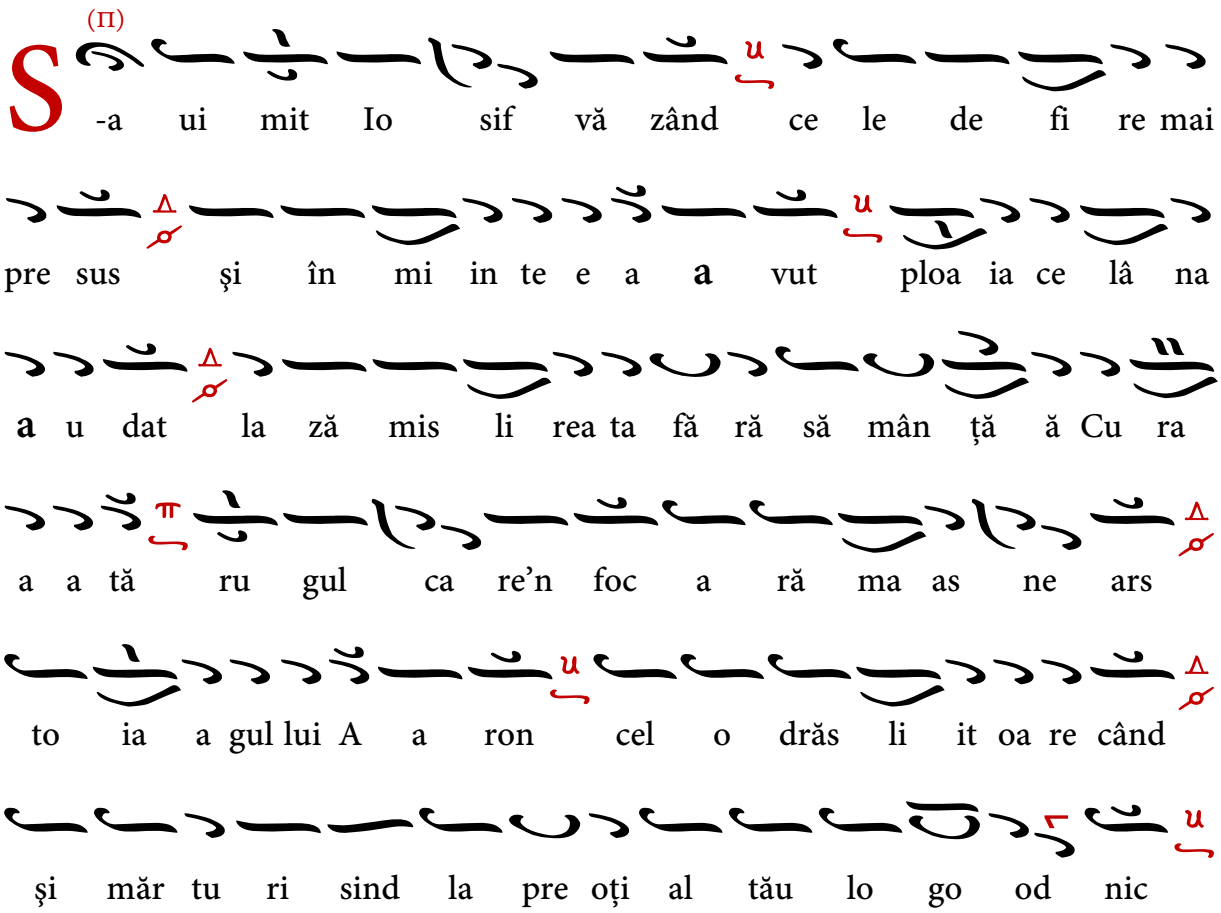

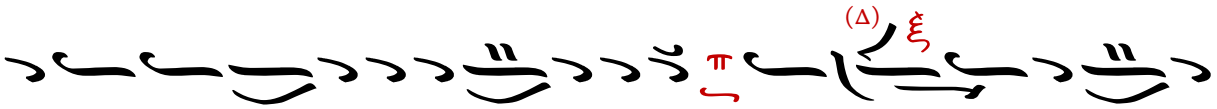

şi pă zi tor e el stri ga tu u le-a Fe cioa a ra na a

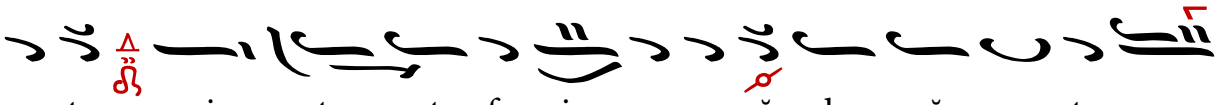

aş te şi to ot fe cioa a a ră du pă naş te re

e ră mâ â â â ne

Sedelnele după Polieleu. Θείας πίστεως.

Glas ϯϯ Γα ϕ

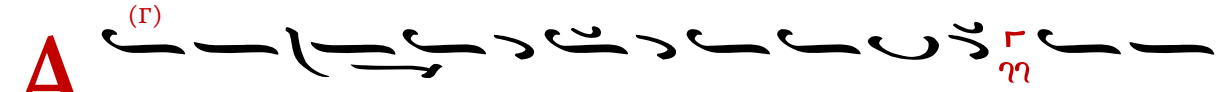

A ră ta a tu te-ai ca di a man tul de vâr

tu u te plin şi băr bă teş te chi nu i ri le

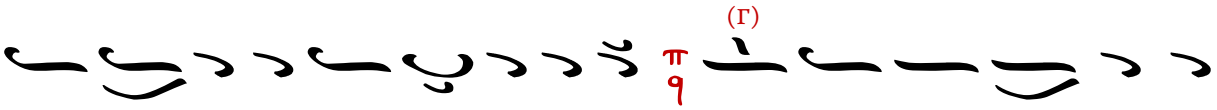

răb dâ ând ca un făr' de e trup că le pă dând pe'm pă

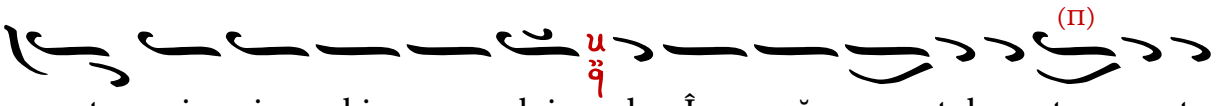

rat şi iu bi rea lui de Îm pă ra tul a toa a te

ai fost iu u bit Ia cov mult pă ti mi to ru le cu so

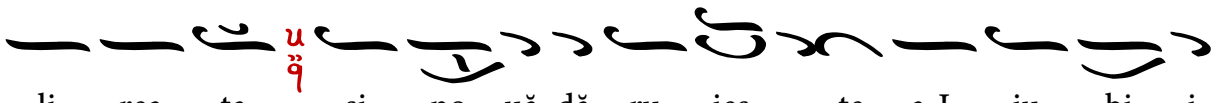

li rea ta şi no uă dă ru ieş te a-L iu bi i

pe El

Slavă. Şi acum. A Născătoarei. Asemenea.

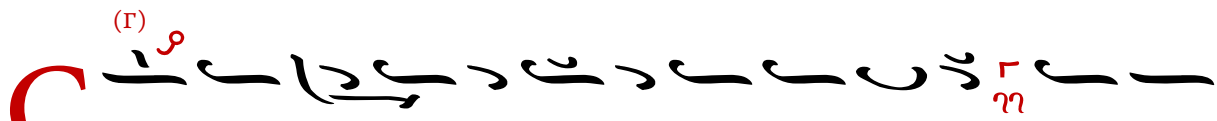

C ort Cu vâ ân tu lui ai fost Cu ra tă pe toţi

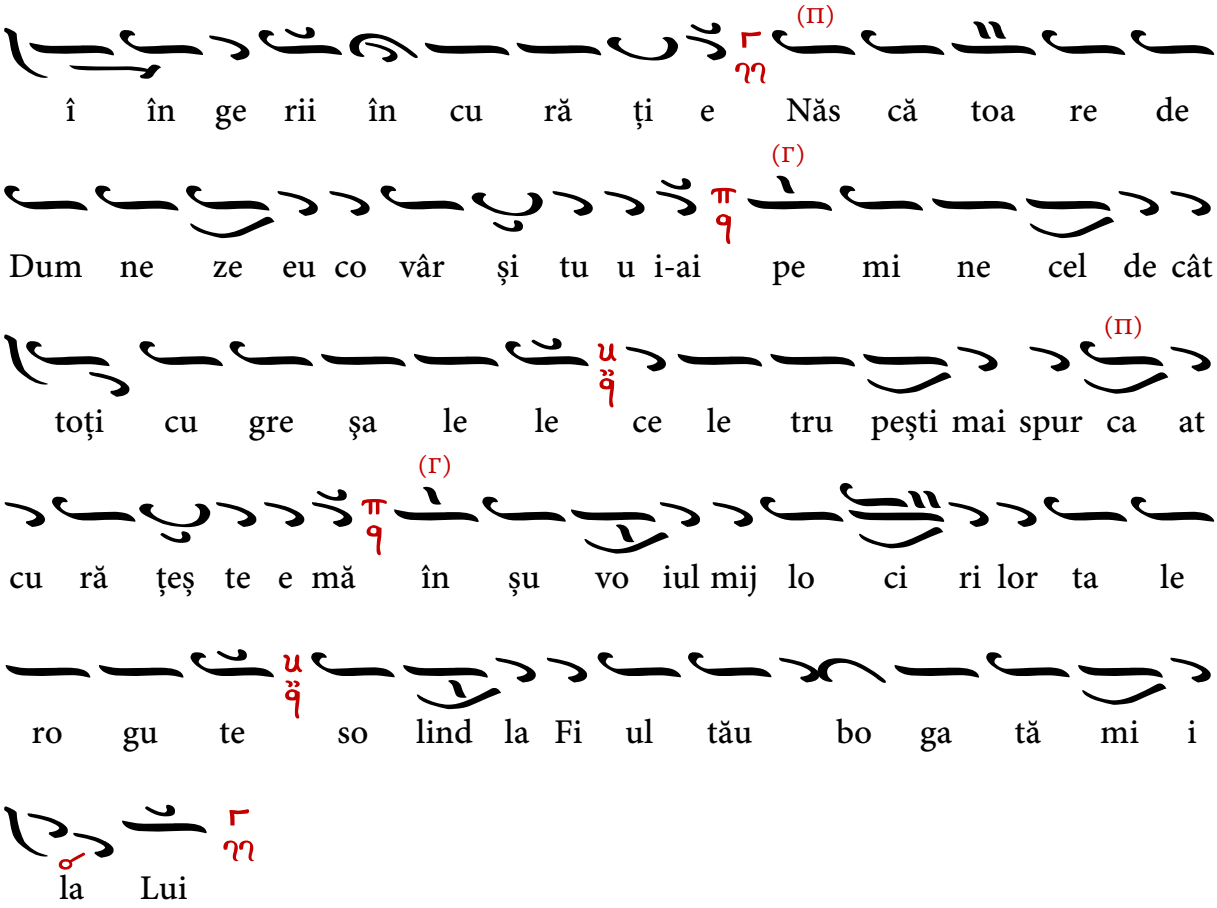

Prochimen.

Glas Bou

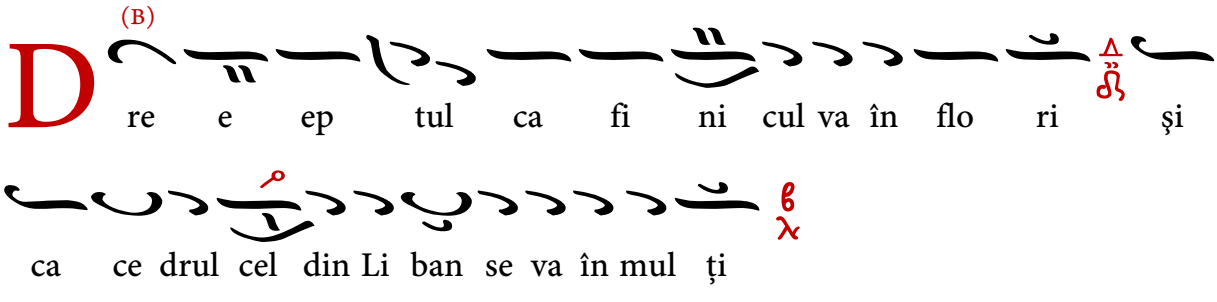

Stih: **R**ăsădiți fiind în casa Domnului,
în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

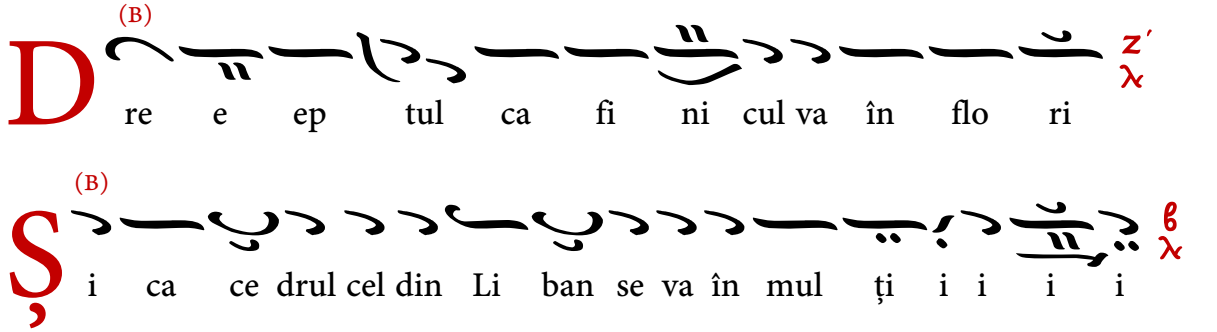

Idiomela după Psalmul 50.

Melofacerea lui Ilie-Rareș Cîmpean.

Glas λπ ⁓ Πα ∽

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule după mare mila Ta
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

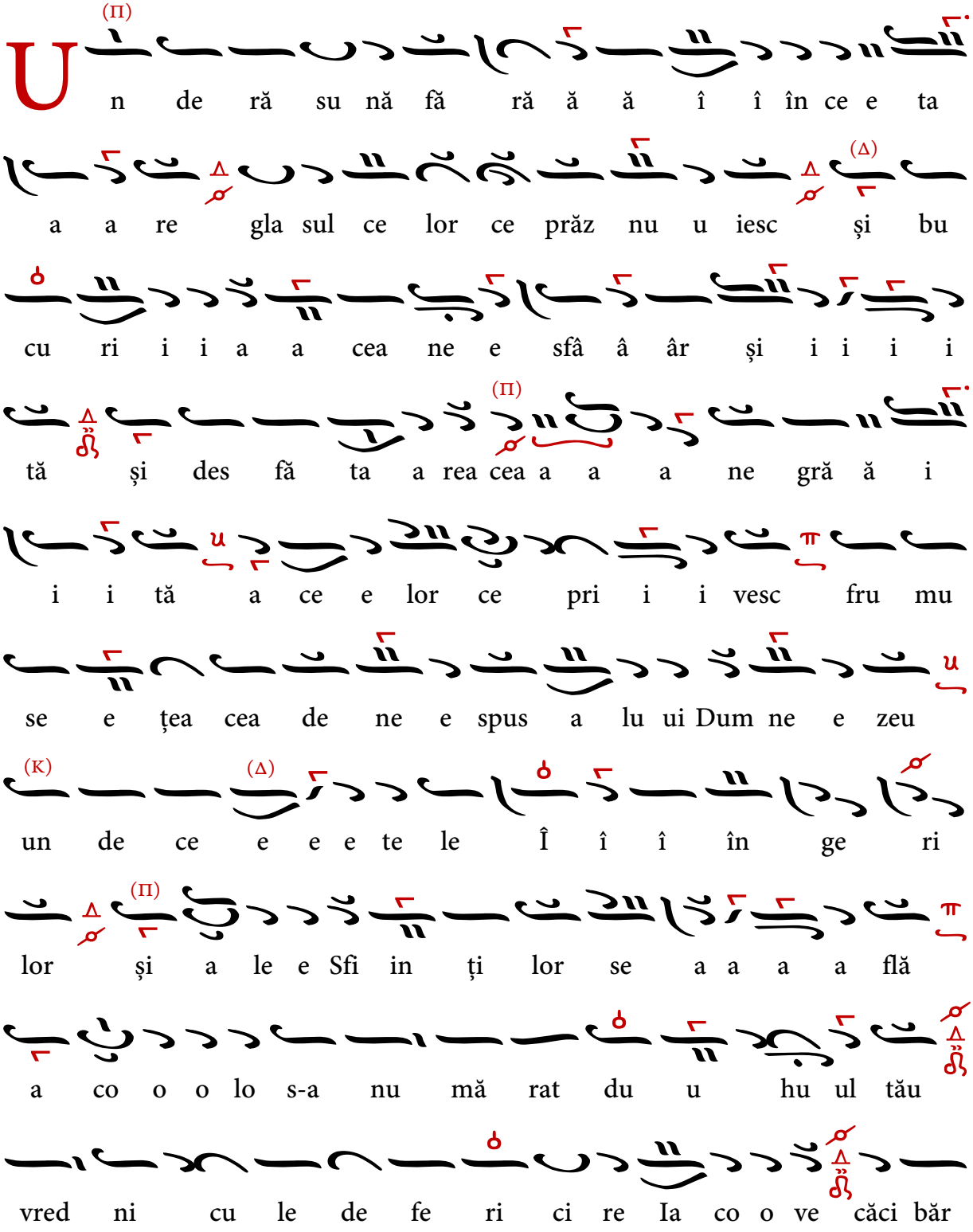

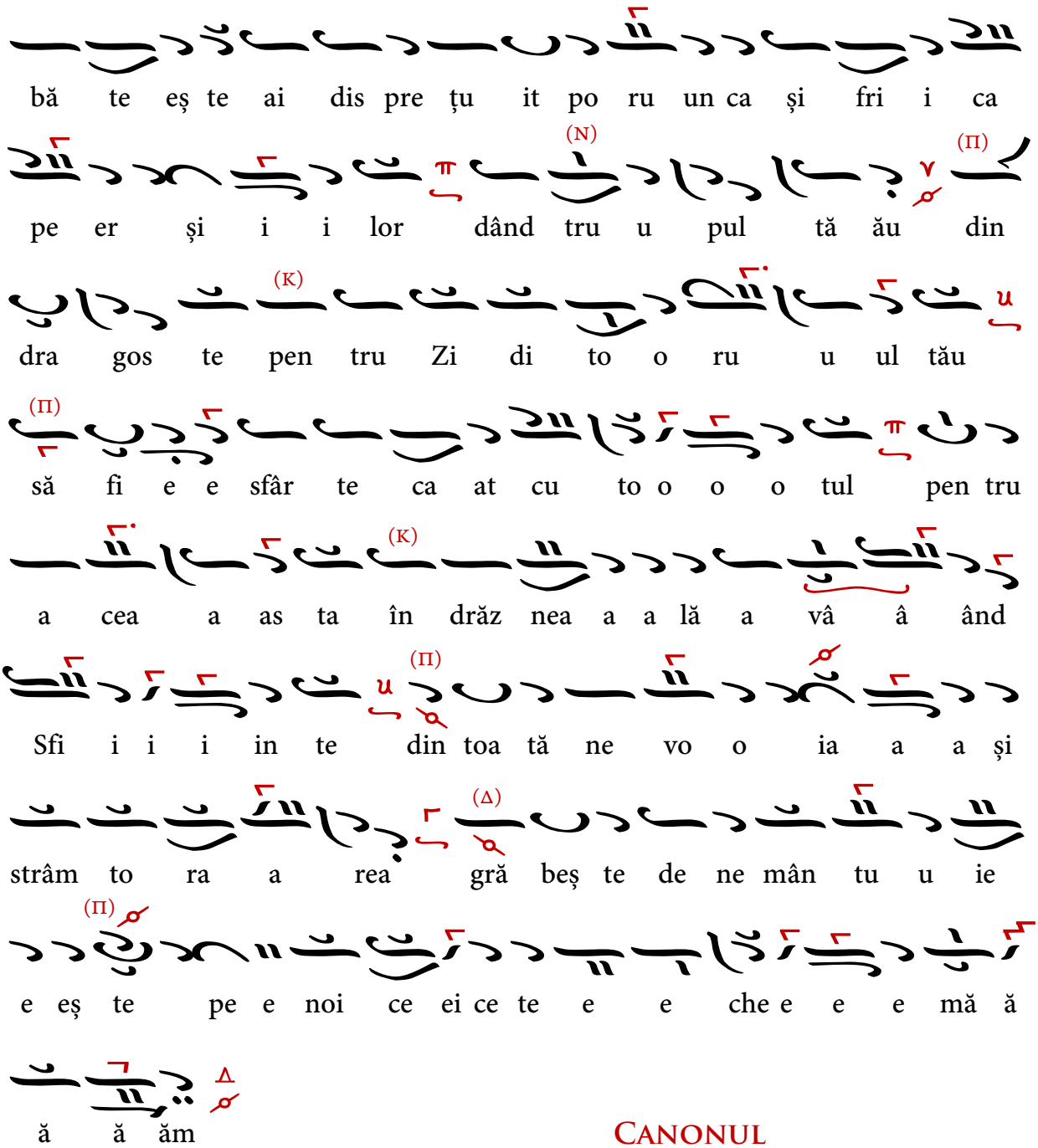

Canonul

Oda 1ª. Δεῦτε λαοί.

Melosuri din tradiția orală aghiorită.

Glas Πα

Irmosul (metric)

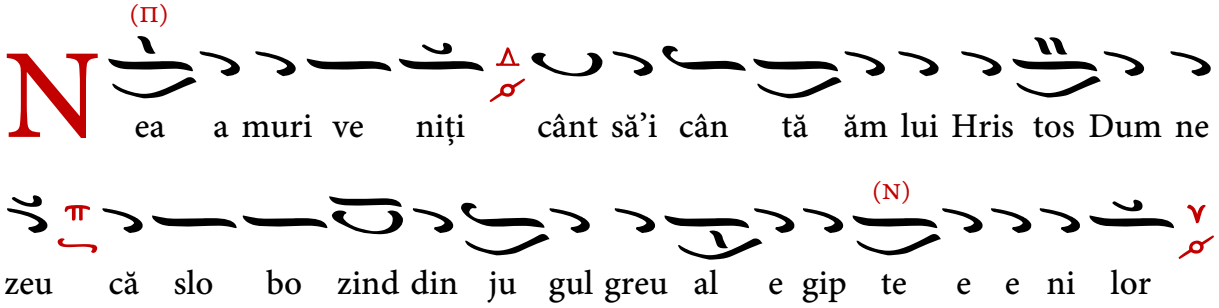

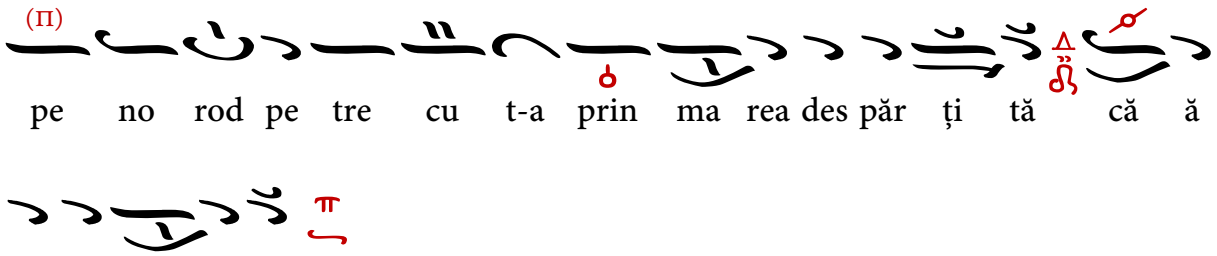
(П)
pe no rod pe tre cu t-a prin ma rea des păr ți tă că ă
pro slă vi tu S-a

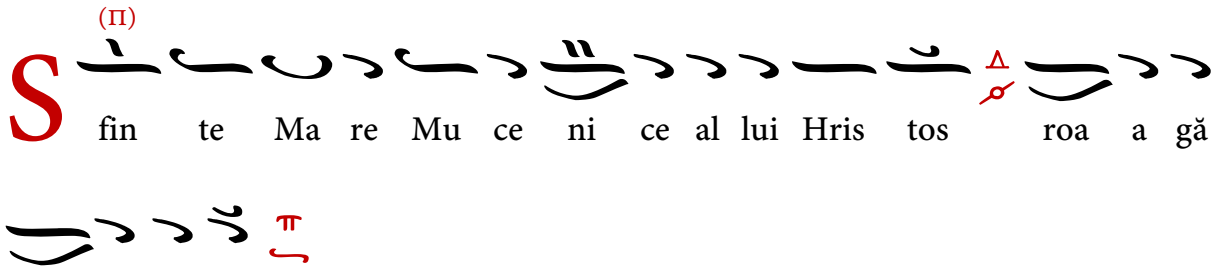
(П)
S fin te Ma re Mu ce ni ce al lui Hris tos roa a gă
te pen tru noi

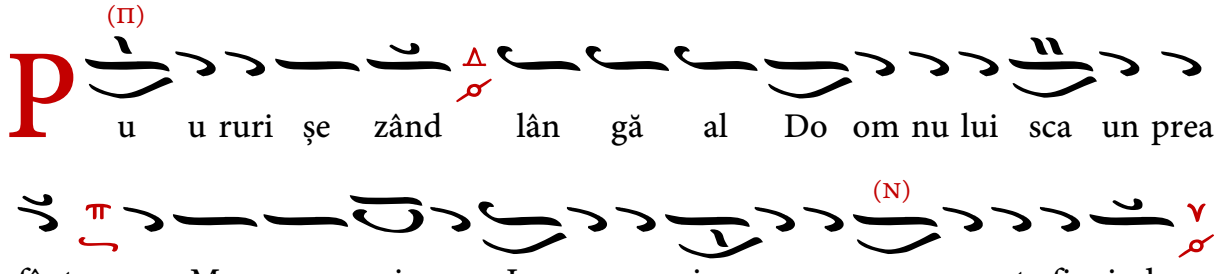
(П)
P u u ruri șe zând lân gă al Do om nu lui sca un prea
(N)
sfânt o Mu ce ni ce Ia co ve și-n cu nu na a at fi ind

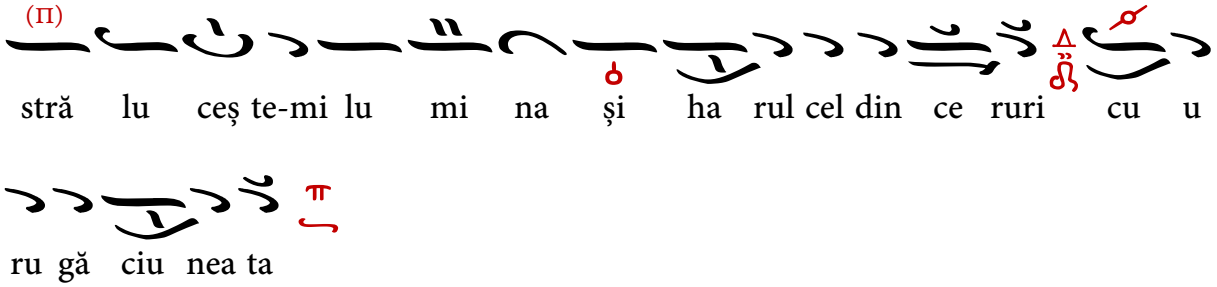
(П)
stră lu ceș te-mi lu mi na și ha rul cel din ce ruri cu u
ru gă ciu nea ta

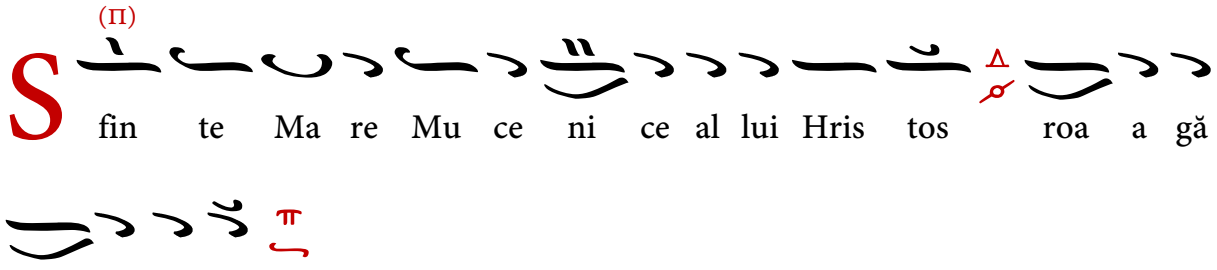
(П)
S fin te Ma re Mu ce ni ce al lui Hris tos roa a gă
te pen tru noi

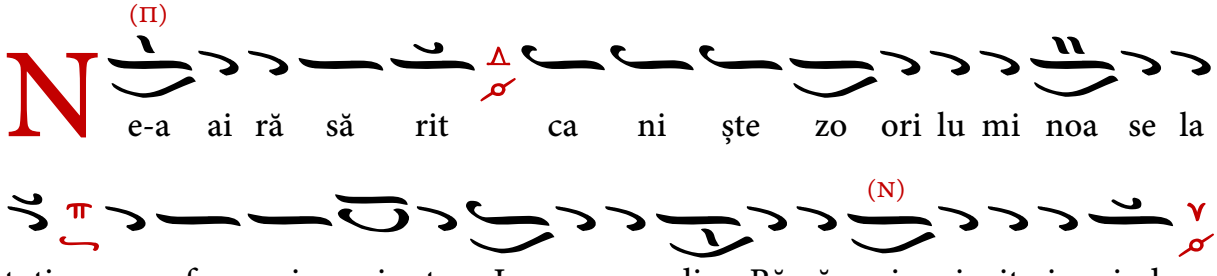
(П)
N e-a ai ră să rit ca ni ște zo ori lu mi noa se la
(N)
toți o fe ri ci te Ia co ve din Ră să ri i it ie șind

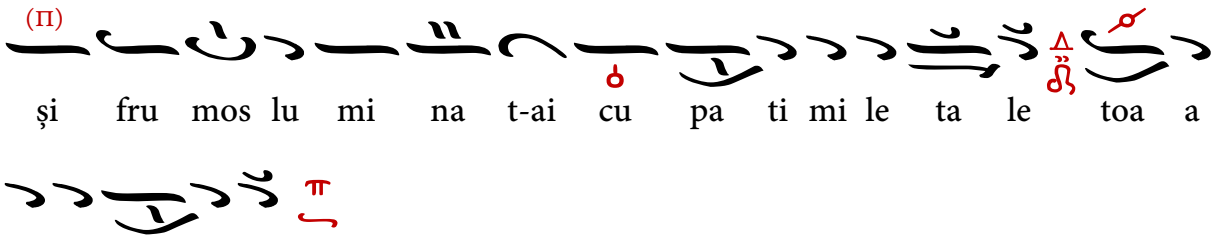
(Π)
și fru mos lu mi na t-ai cu pa ti mi le ta le toa a
tă Bi se ri ca

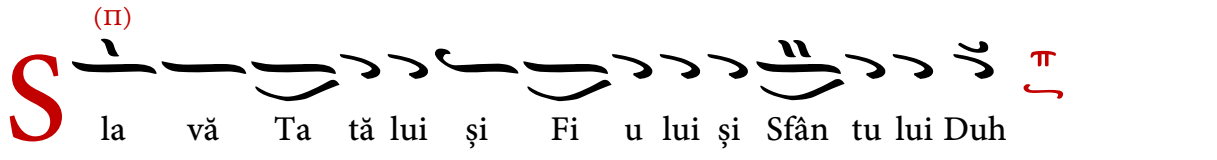
(Π)
S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh

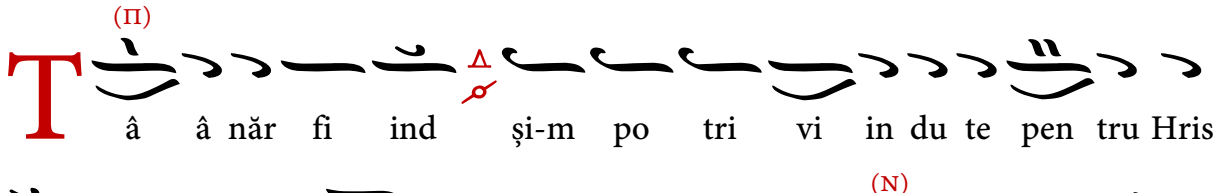
(Π)
T â â năr fi ind și-m po tri vi in du te pen tru Hris
(N)
tos bi ru i tor fă cu tu te-ai și-n vred ni ci i i tu te-ai

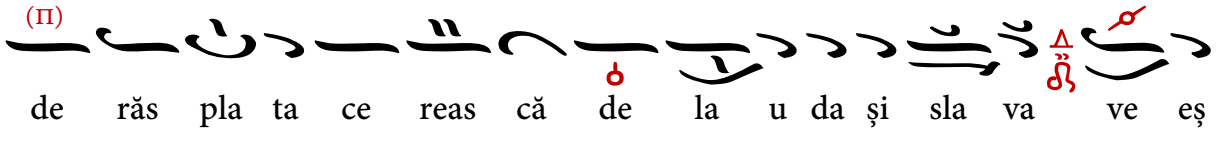
(Π)
de răs pla ta ce reas că de la u da și sla va ve eș
ni că Ia co ve

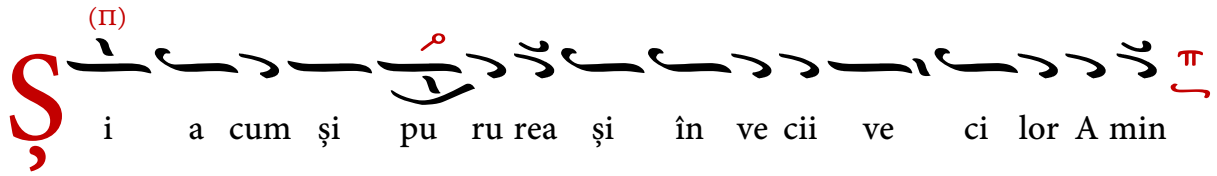
(Π)
Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

(Π)
G la as pro ro cesc mai î na i in te ves tin du u
(N)
te des pre-a ta tai nă tu tu ror gră i t-a li i im pe de
(Π)
de Dum ne zeu Năs că toa re mi nu nea-ți de de pa ar
te vă zâ ând și slă vin du o

Oda a 3ª. Στερέωσον ἡμᾶς.

Irmosul (metric)

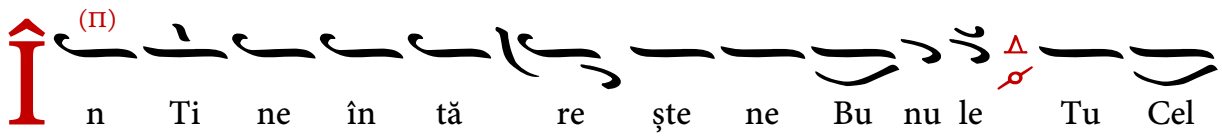

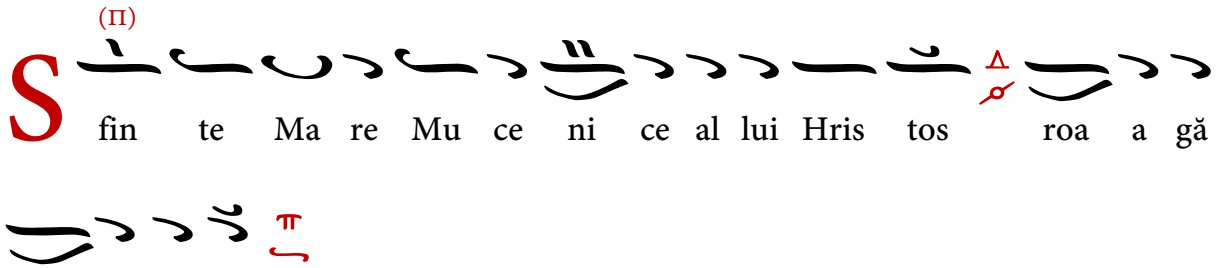

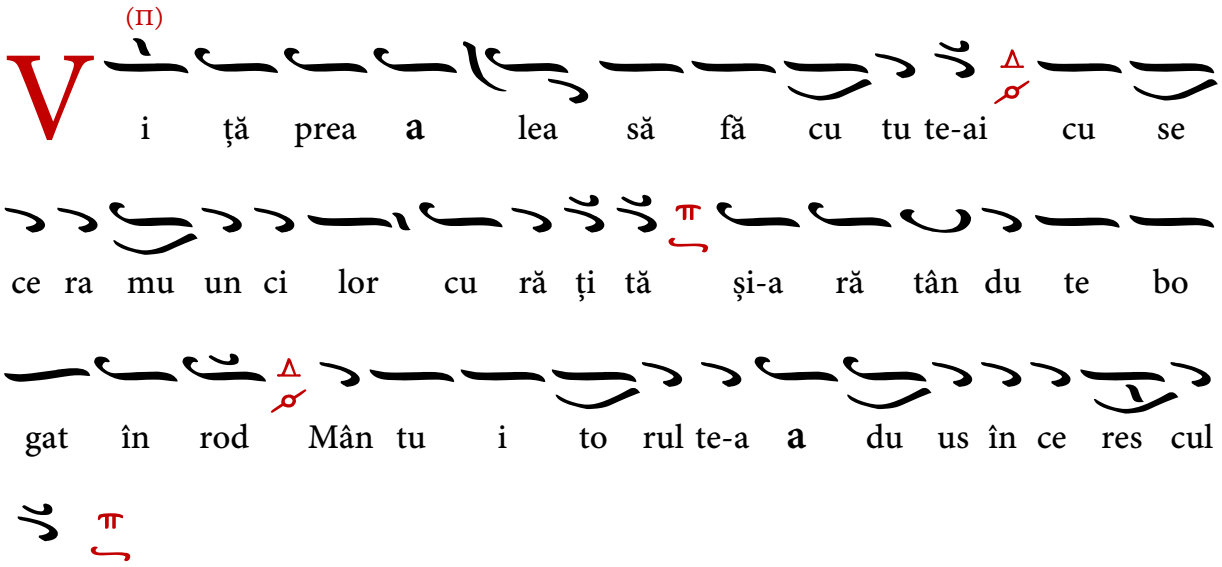

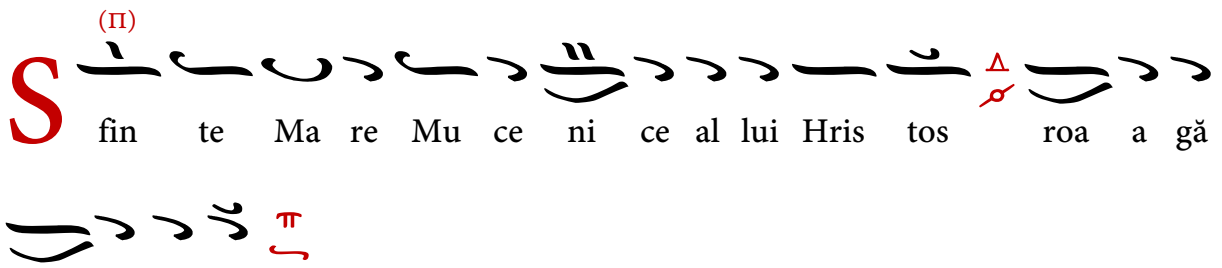

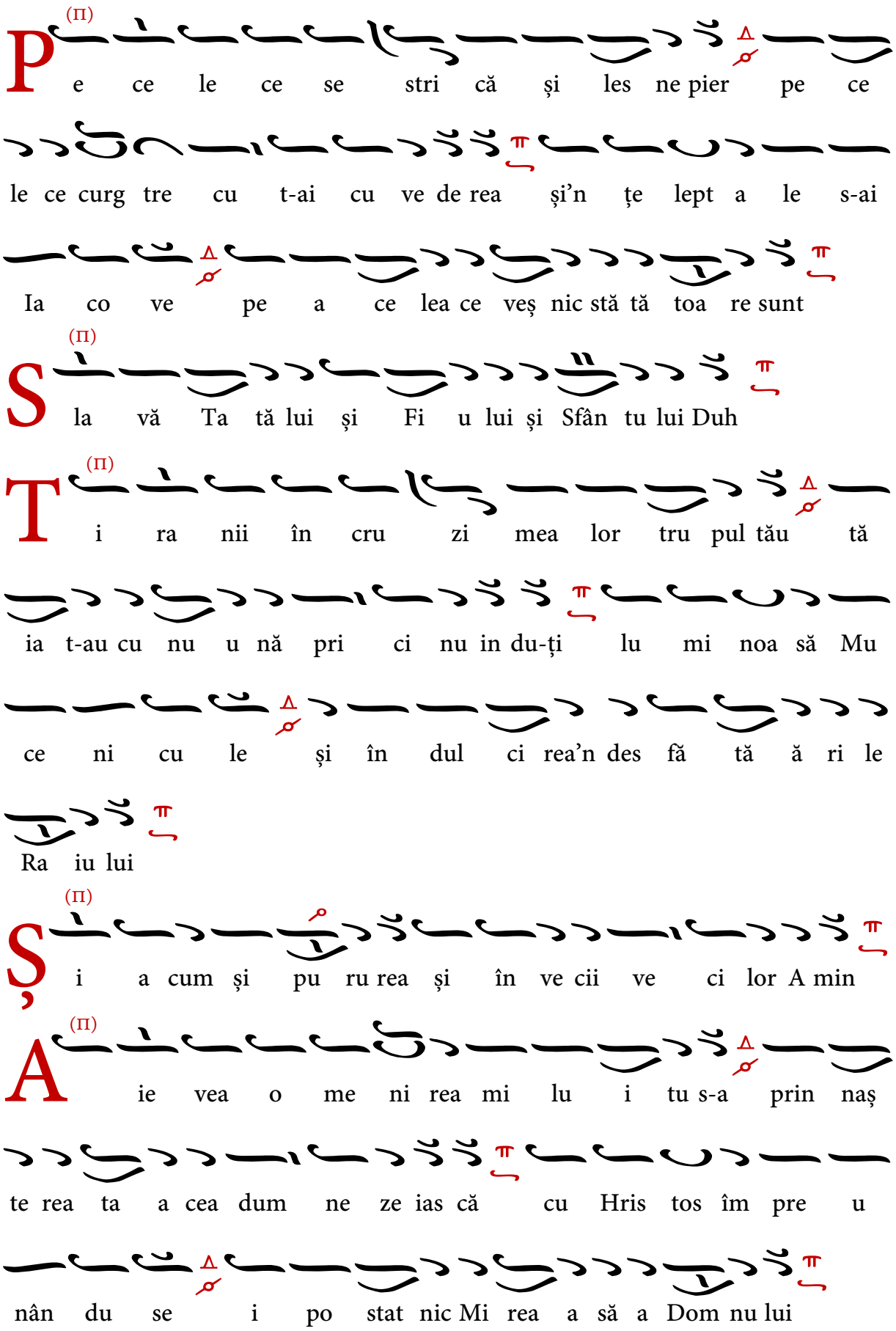
(П)
P e ce le ce se stri că și les ne pier pe ce
le ce curg tre cu t-ai cu ve de rea și'n țe lept a le s-ai
Ia co ve pe a ce lea ce veș nic stă tă toa re sunt
(П)
S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh
(П)
T i ra nii în cru zi mea lor tru pul tău tă
ia t-au cu nu u nă pri ci nu in du-ți lu mi noa să Mu
ce ni cu le și în dul ci rea'n des fă tă ă ri le
Ra iu lui
(П)
Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min
(П)
A ie vea o me ni rea mi lu i tu s-a prin naș
te rea ta a cea dum ne ze ias că cu Hris tos îm pre u
nân du se i po stat nic Mi rea a să a Dom nu lui

Sedelnele. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Glas ⲗ̅ⲡ̅ ⲟ̈ⲥ̈ Nη ⲉ

(N)

R ă să ri tu te-a Do om nul ce lor de jos stea

(Γ)

mai no uă din nea mul per si e nesc pe ti i ne

(N)

o Ia co ve a lun gând toa tă ne gu ra în chi nă rii

la i doli și bo gat stră lu cin du le tu tu ror cre din

(Γ)

cio și lor har de la Du hul Sfânt pen tru-a ceas ta Sfin te po me

(N)

ni i rea fă cân du-ți și to oți bu cu rân du ne cu cre

di in ță stri găm zi când O de chin pur tă ă to ru le

(N)

roa gă pe Hris tos Dum ne zeu să dă ru ias că ier

ta re gre șa le lor ce lor ce al tău pra az nic îți câ ân tă

cu dra a go os te

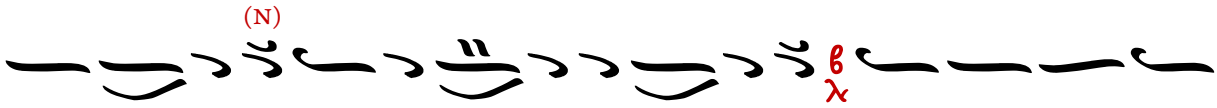

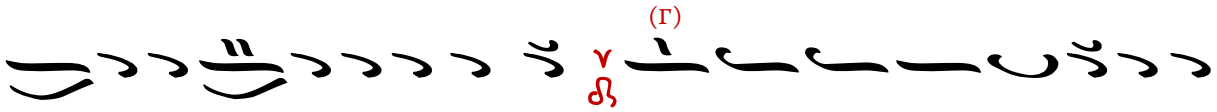

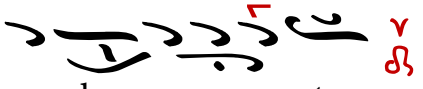

Slavă. Și acum.
A Născătoarei. Asemenea.

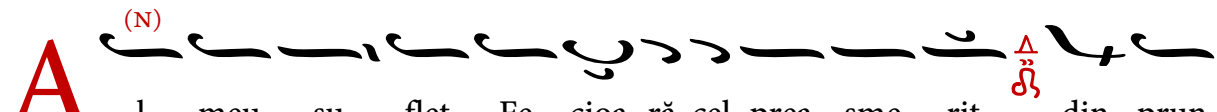

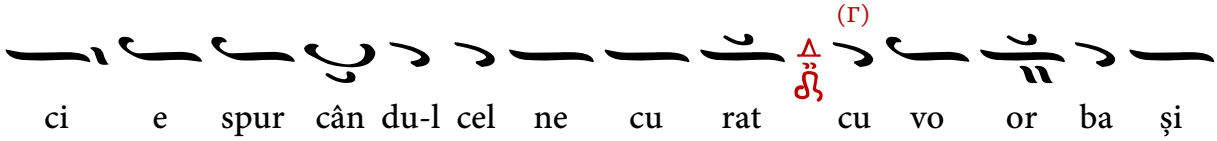

(N)

A l meu su flet Fe cioa ră cel prea sme rit din prun

(Γ)

ci e spur cân du-l cel ne cu rat cu vo or ba și

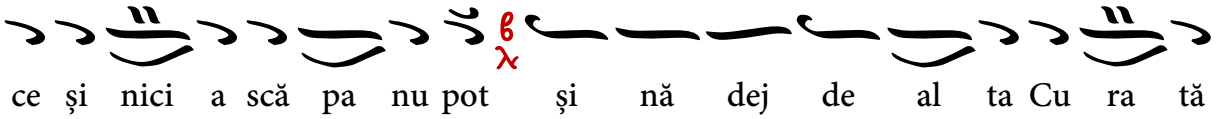

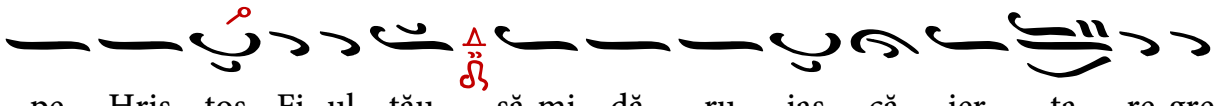

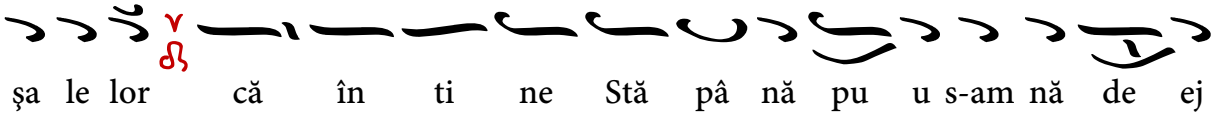

Sau

A Crucii-Născătoarei. Asemenea.

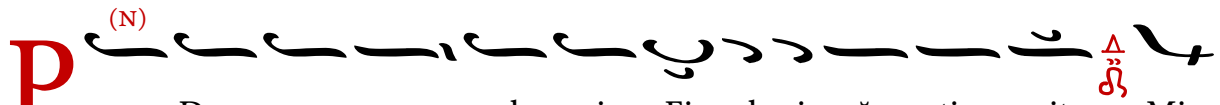

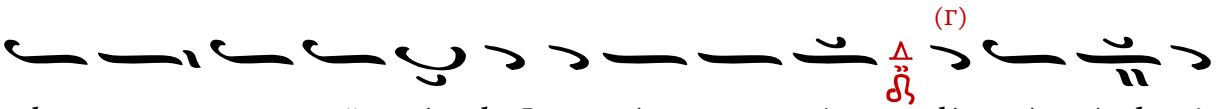

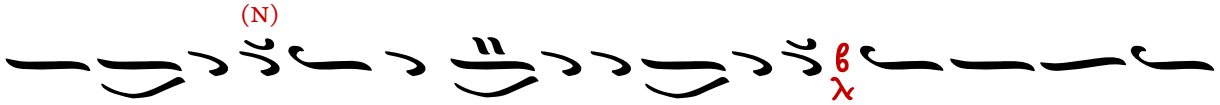

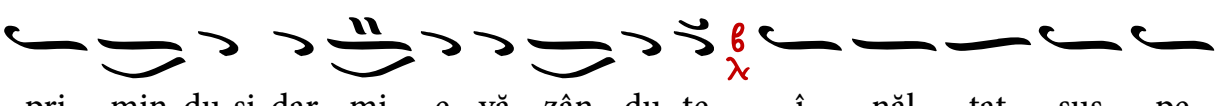

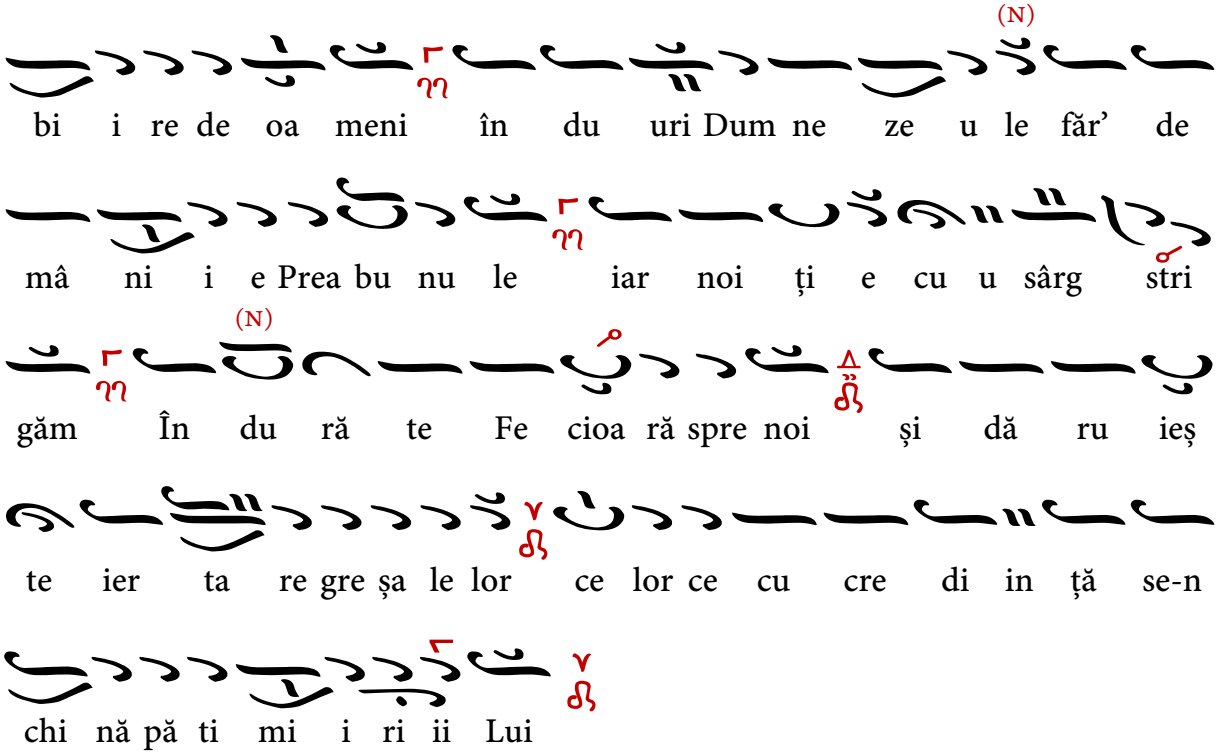

Oda a 4ª. Εἰσακήκοα Κύριε.

Glas Πα

Irmosul (metric)

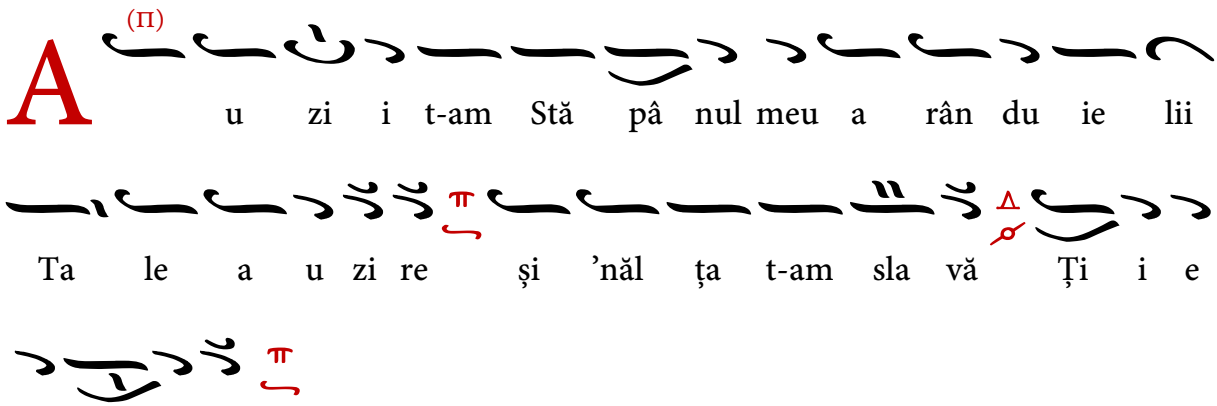

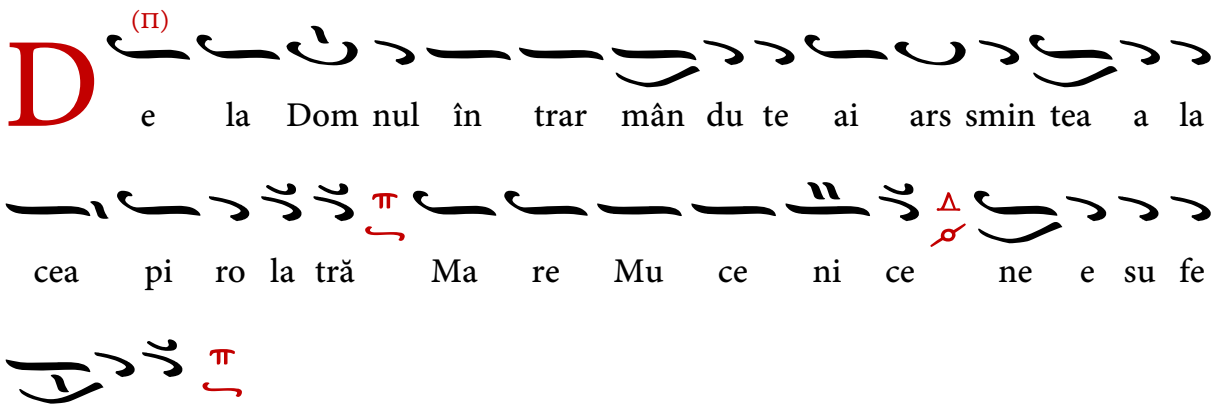

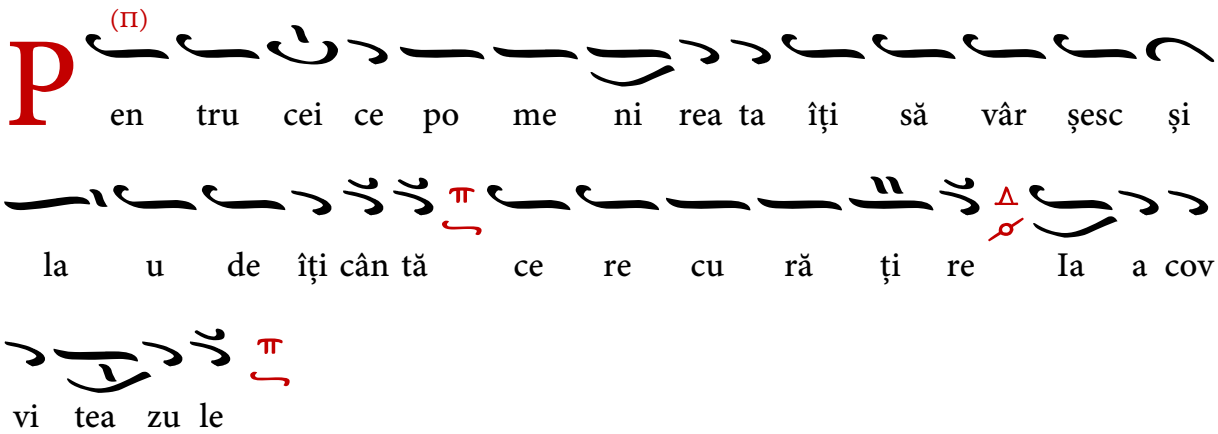

A Născătoarei.

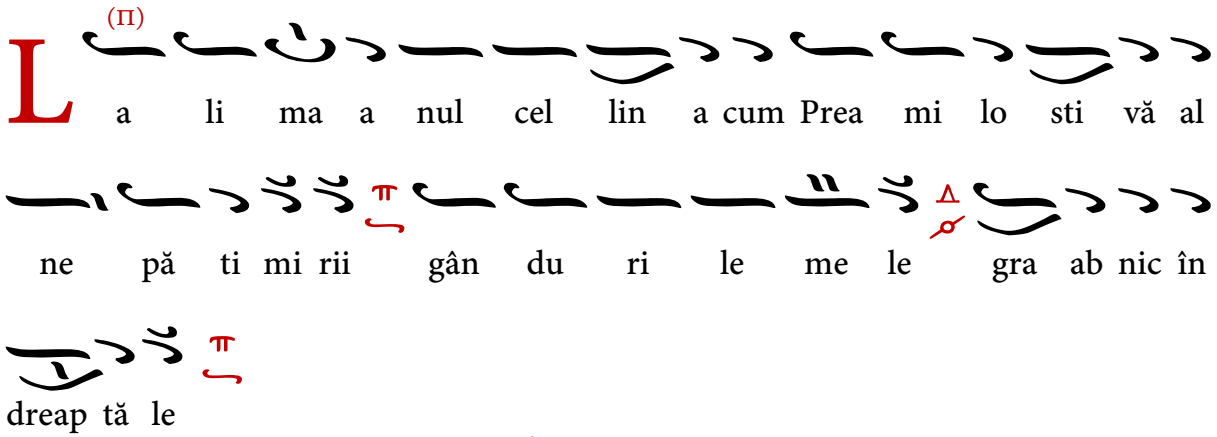

Oda a 5ª. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Irmosul (metric)

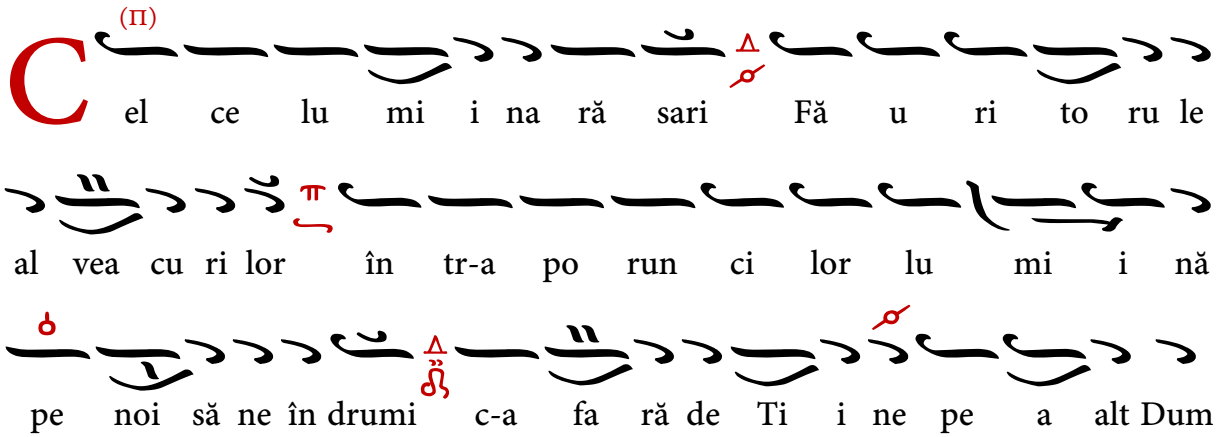

ne zeu nu știm

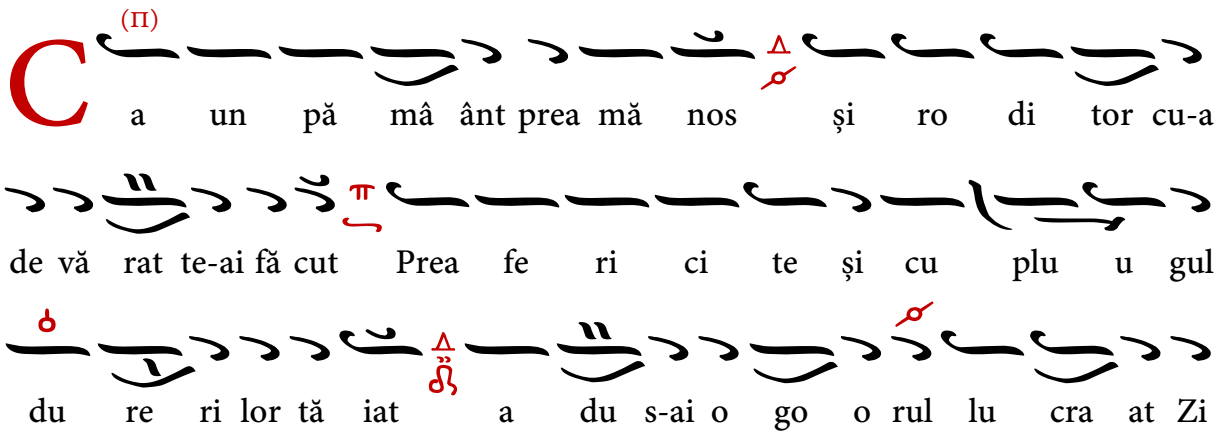
(П)
C a un pă mâ ânt prea mă nos și ro di tor cu-a
de vă rat te-ai fă cut Prea fe ri ci te și cu plu u gul
du re ri lor tă iat a du s-ai o go o rul lu cra at Zi
di to ru lui

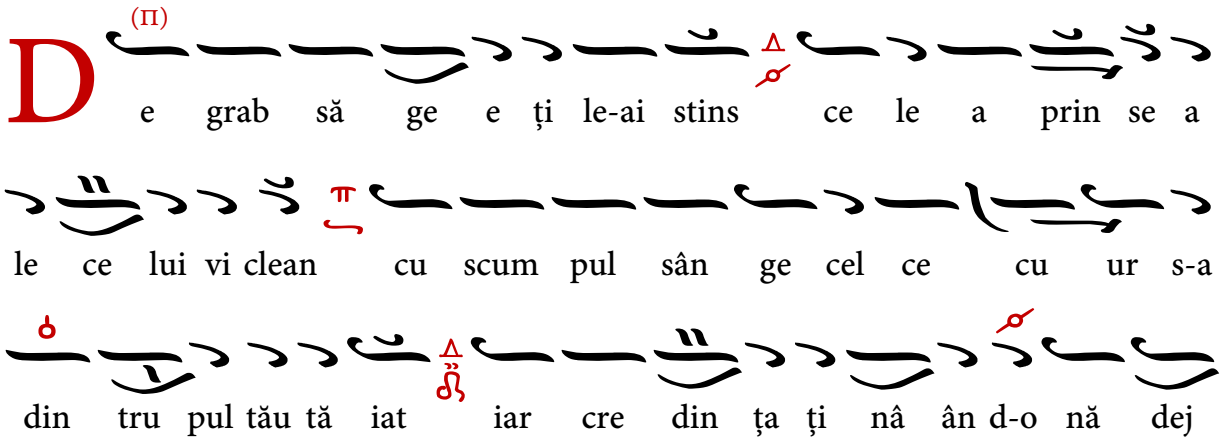
(П)
D e grab să ge e ți le-ai stins ce le a prin se a
le ce lui vi clean cu scum pul sân ge cel ce cu ur s-a
din tru pul tău tă iat iar cre din ța ți nâ ân d-o nă dej
de a ră ta tu te-ai

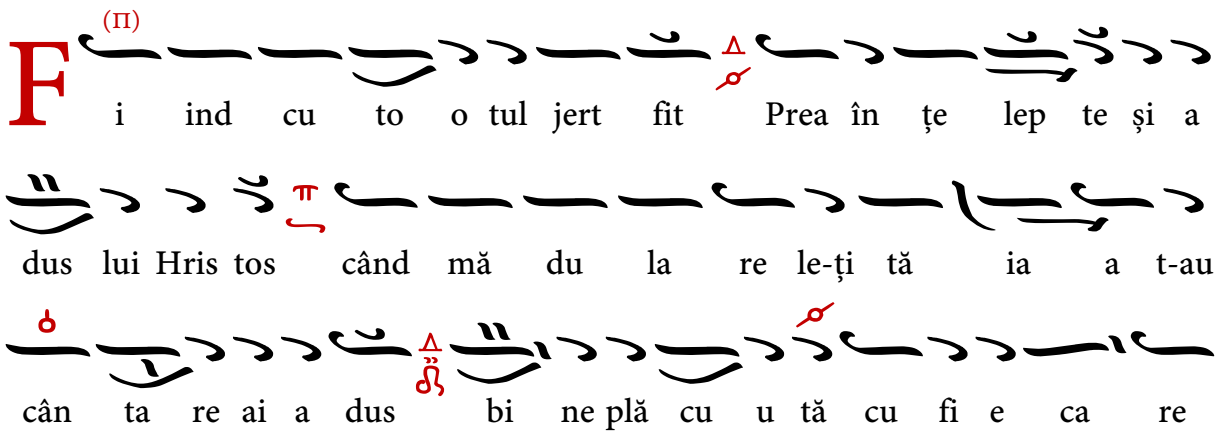
(П)
F i ind cu to o tul jert fit Prea în țe lep te și a
dus lui Hris tos când mă du la re le-ți tă ia a t-au
cân ta re ai a dus bi ne plă cu u tă cu fi e ca re
ra n-a ta

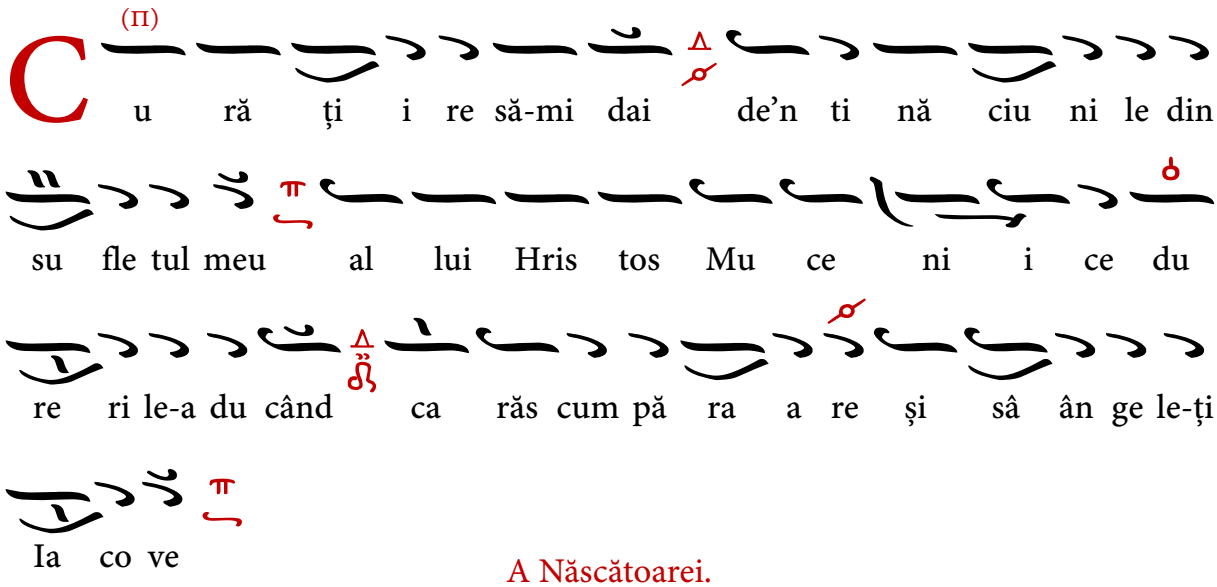

A Născătoarei.

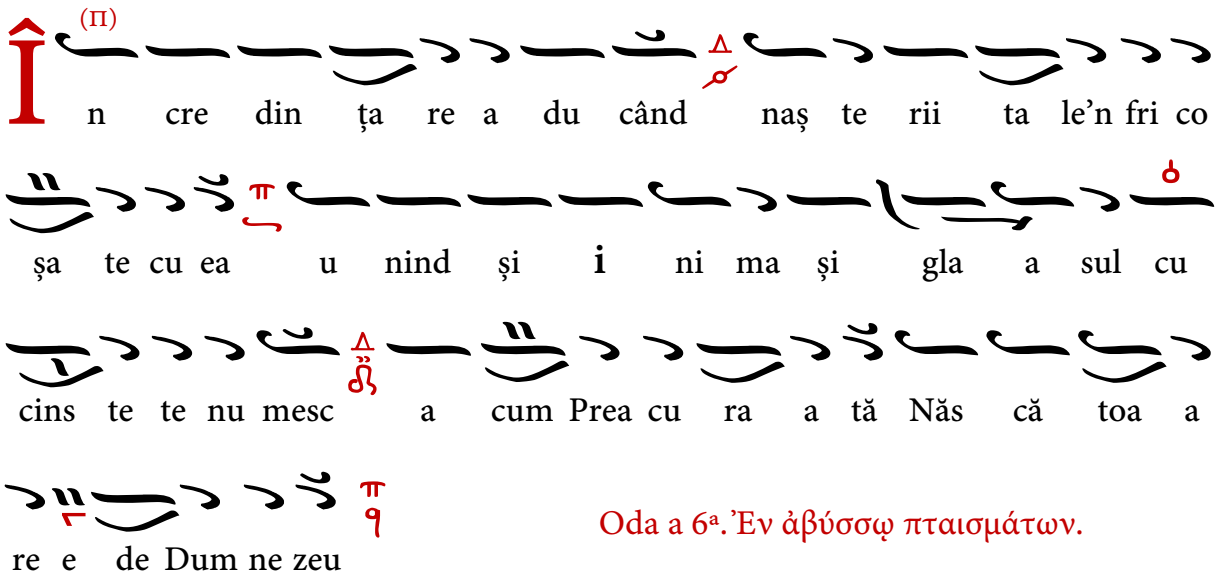

Oda a 6ª. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Glas Πα

Irmosul (metric)

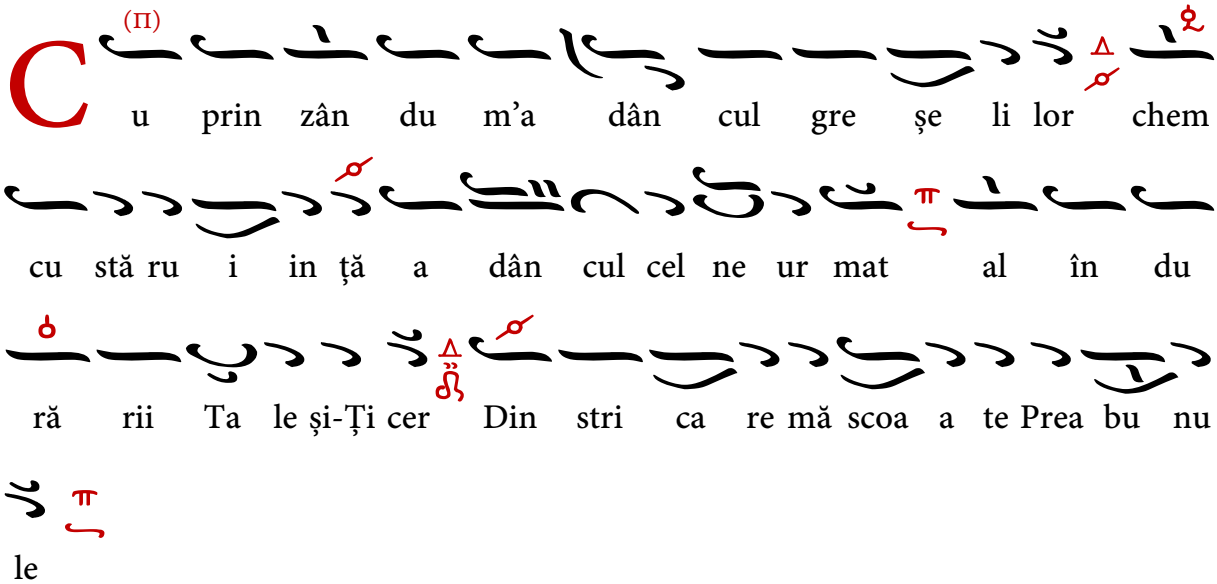

Î (П)
n ţe lept ai pri mit în vă ţă tu ri le şi cer
ta rea ru de lor ta le Slă vi tu le a şa mer gând
cu nu ni i le bi ru in ţei să ie ei ne vo in du te

P (П)
ă ti mind Mu ce ni ce ca'n trup stră in ne
în fri co şat răb dând a mă du la re lor re te ză
tu ră la u u dă î năl ţai şi cân ta a re Stă pâ nu
lui

M (П)
ân tu i rii veş mâ ân tul cel lu mi nos şi
hai na ve se li i ei vop si tă cu sân ge le-ţi îm bră
ca t-ai Ia co o ve Mu ce nic prea vi tea az a ră tân du
te

A (П)
ler ga rea cea grea să vâr şi tu ai a

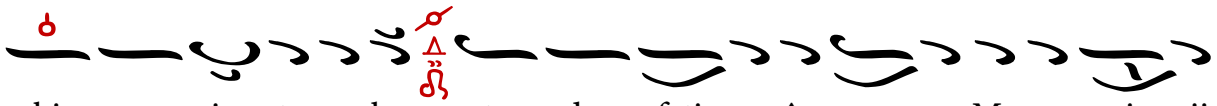

A Născătoarei.

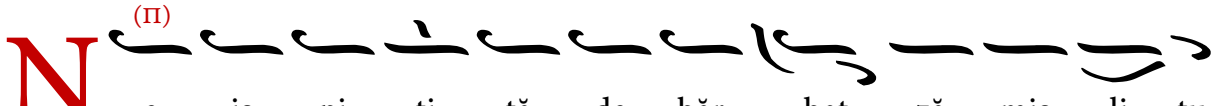

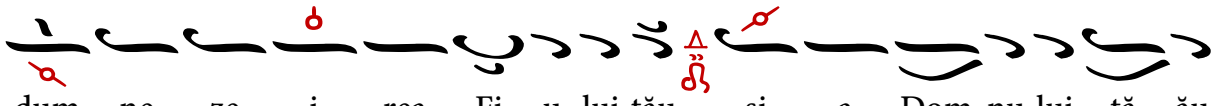

Condacul. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Glas Δι

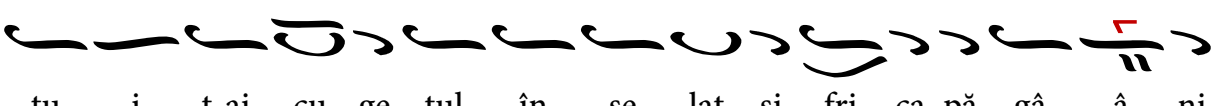

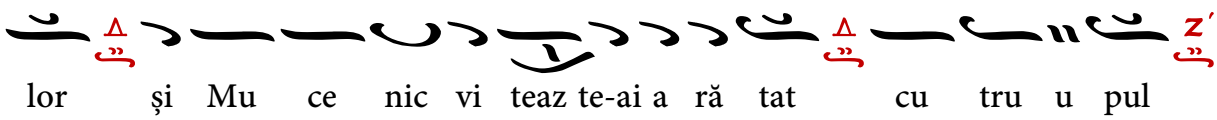

Oda a 7ª. Εἰκόνος χρυσῆς.

Glas Πα

Irmosul (metric)

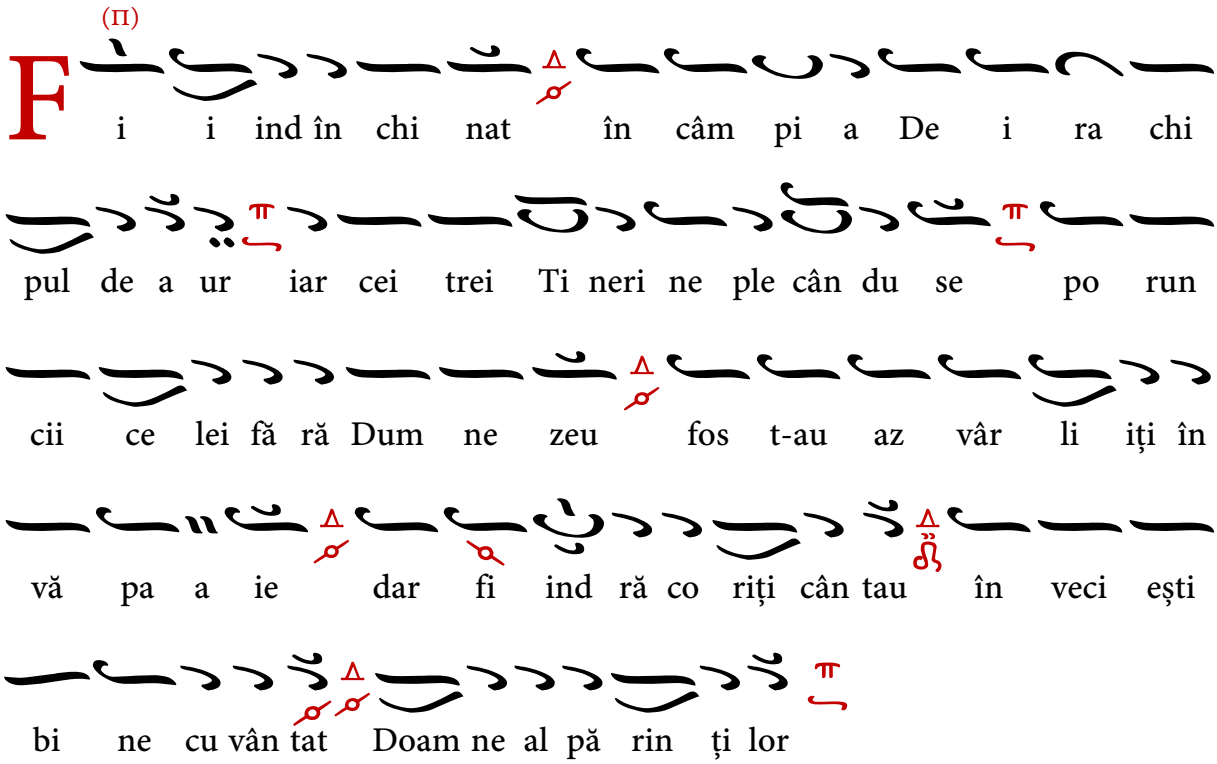

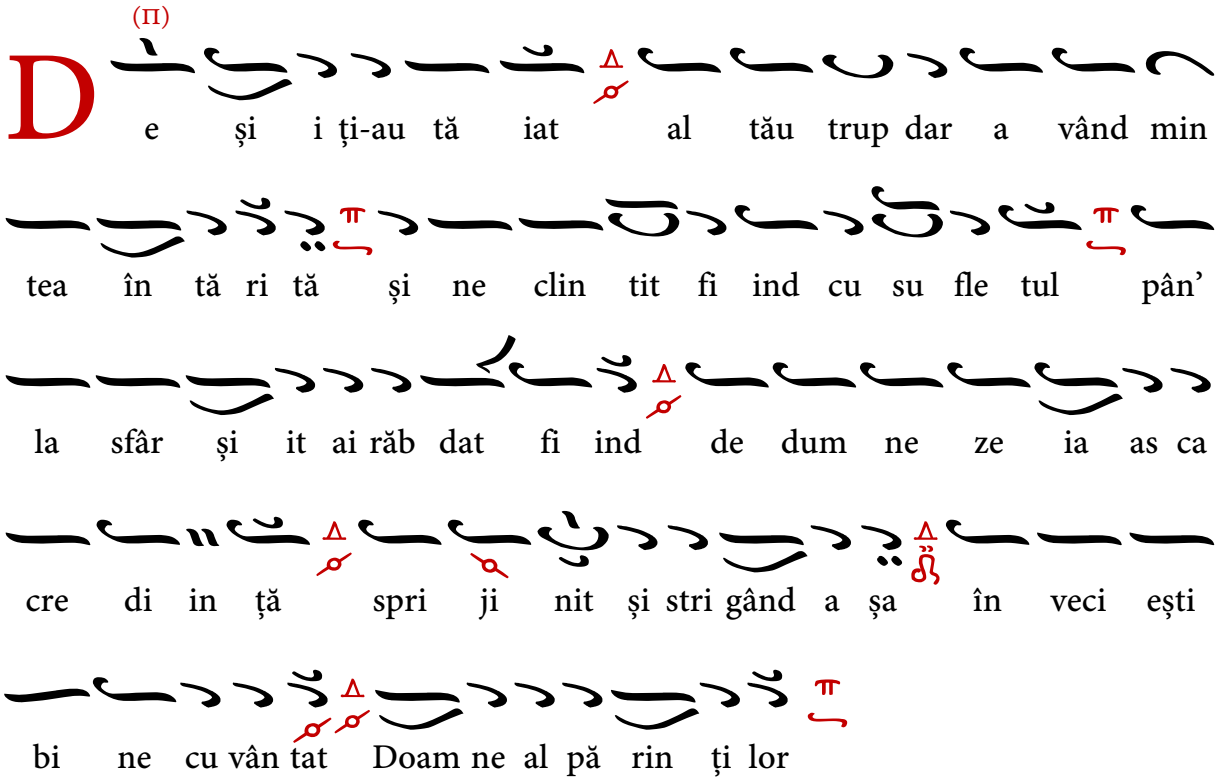

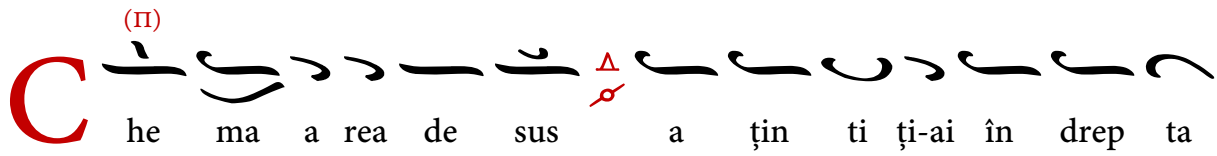

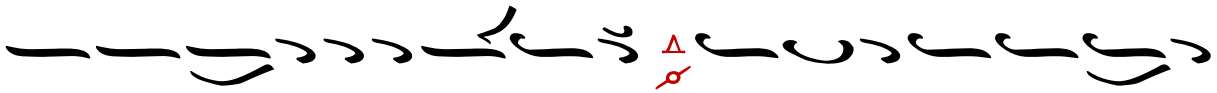

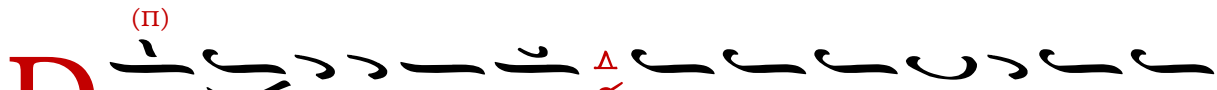

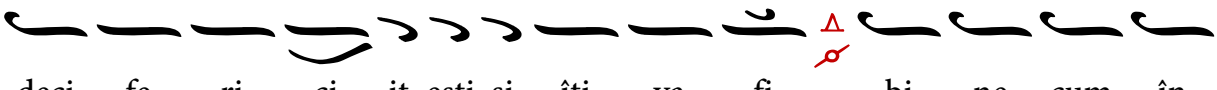

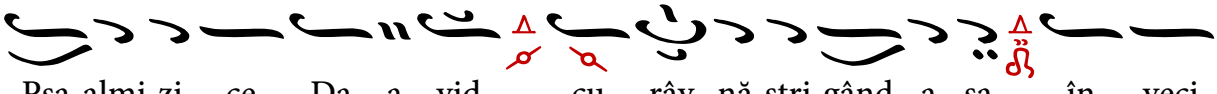

A Născătoarei.

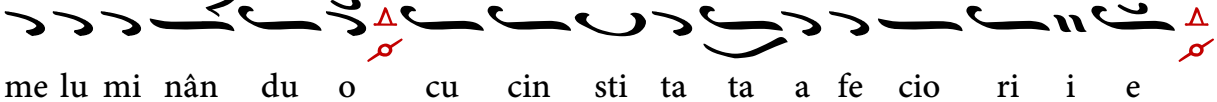

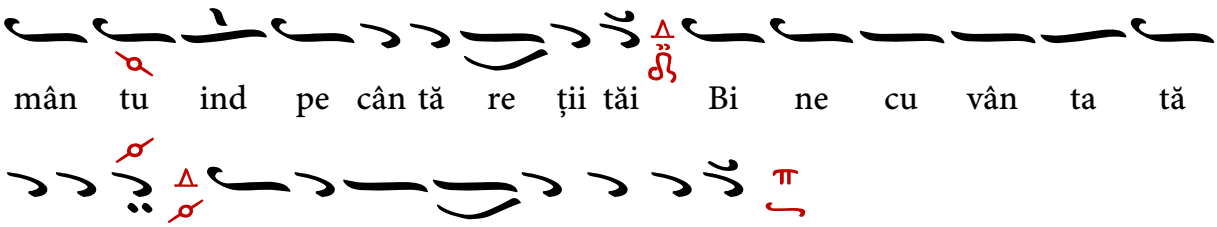

Oda a 8ª. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Irmosul (metric)

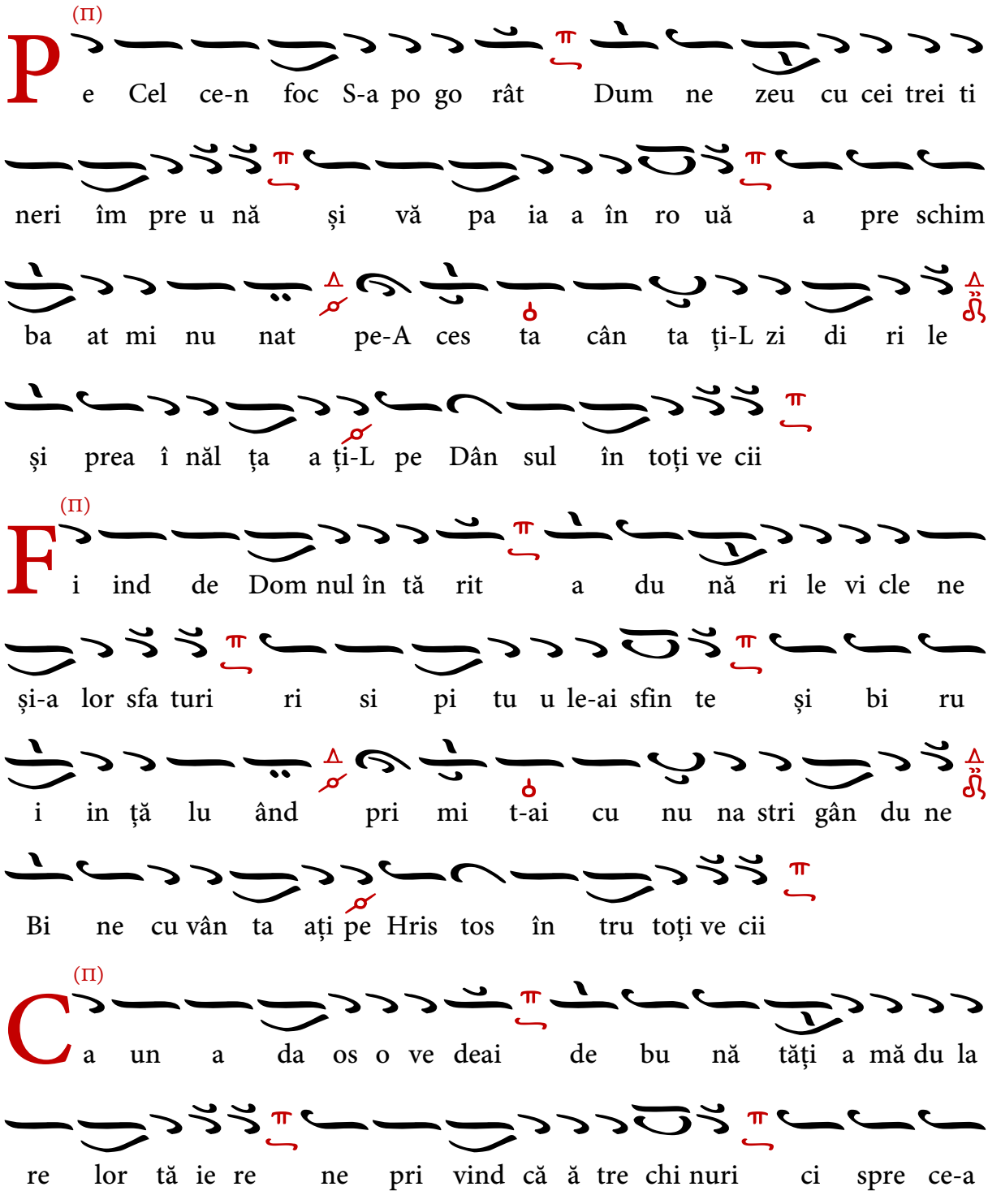

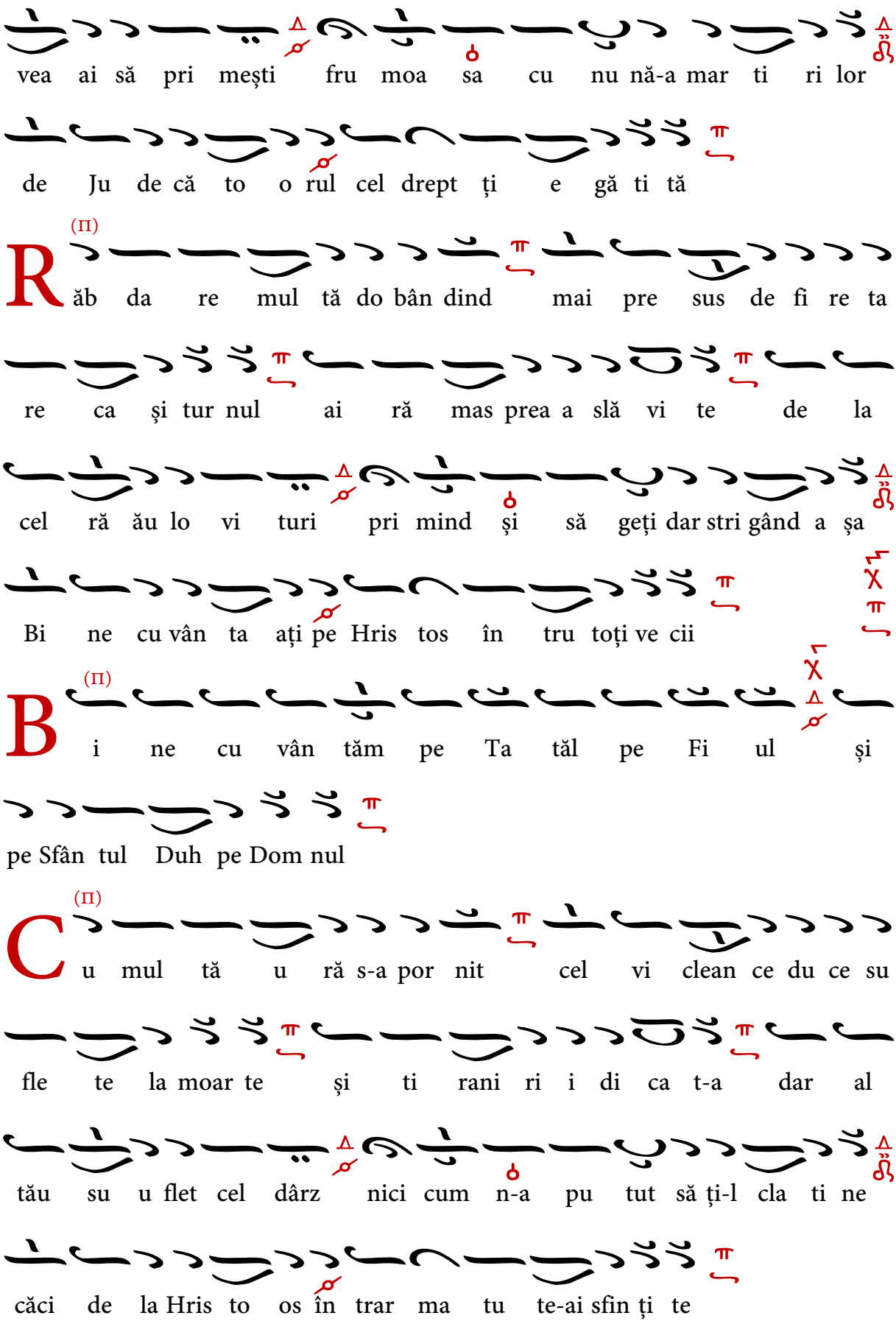
vea ai să pri meşti fru moa sa cu nu nă-a mar ti ri lor
de Ju de că to o rul cel drept ţi e gă ti tă
(П)
Răb da re mul tă do bân dind mai pre sus de fi re ta
re ca şi tur nul ai ră mas prea a slă vi te de la
cel ră ău lo vi turi pri mind şi să geţi dar stri gând a şa
Bi ne cu vân ta aţi pe Hris tos în tru toţi ve cii
(П)
I ne cu vân tăm pe Ta tăl pe Fi ul şi
pe Sfân tul Duh pe Dom nul
(П)
Cu mul tă u ră s-a por nit cel vi clean ce du ce su
fle te la moar te şi ti rani ri i di ca t-a dar al
tău su u flet cel dârz nici cum n-a pu tut să ţi-l cla ti ne
căci de la Hris to os în trar ma tu te-ai sfin ţi te

A Născătoarei.

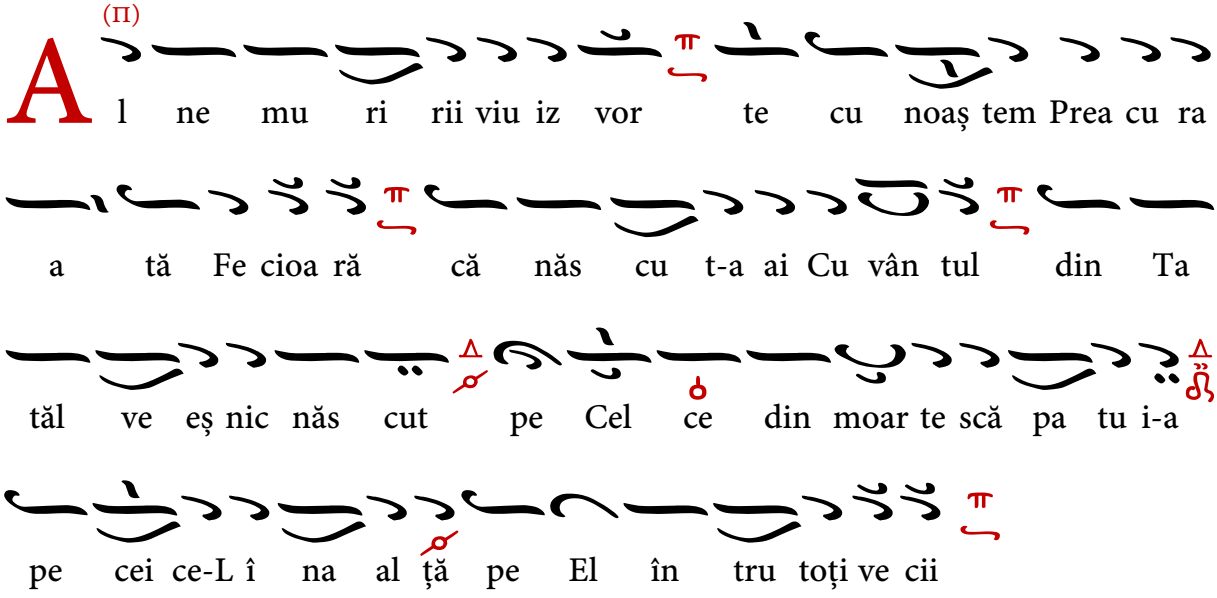

Oda a 9ª. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Irmosul (metric)

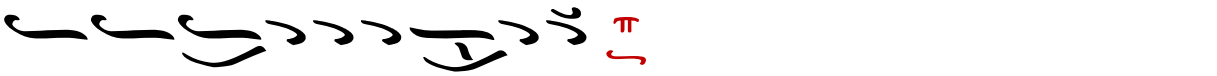

po me ni rea cu dra ag și cin stesc cu u cân ta re al tău

praz nic de ra ze pur tă tor mân tu ieș te-i Slă vi te

din pri me ej dii cu ru ga ta

(Π)

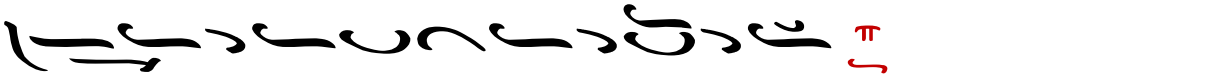

Un de stau toți mu u ce ni cii un de sfi in ții cu to ții

ne în ce tat o di ih nă a flând un de sunt du u

huri de drepți a du na ați un de-i ob ștea a cea sfân tă a ce

lor mai în tâi năs cuți în cer ți-ai fă cut lo cu

i in ță cu sla vă Sfin te Ia co ve

(Π)

Ca o fă cli e e a prin să stai a cu um î na in tea

Dom nu lui tu tu ror căci pen tru El tru pul ți-ai dă ru it

a fi sfâr te ca at iar de foc și i bă ta ie cu duh ne

clin tit tea mă n-ai a vut deci cu cre din ță fier bi in

te cu dor te fe ri cim în veci

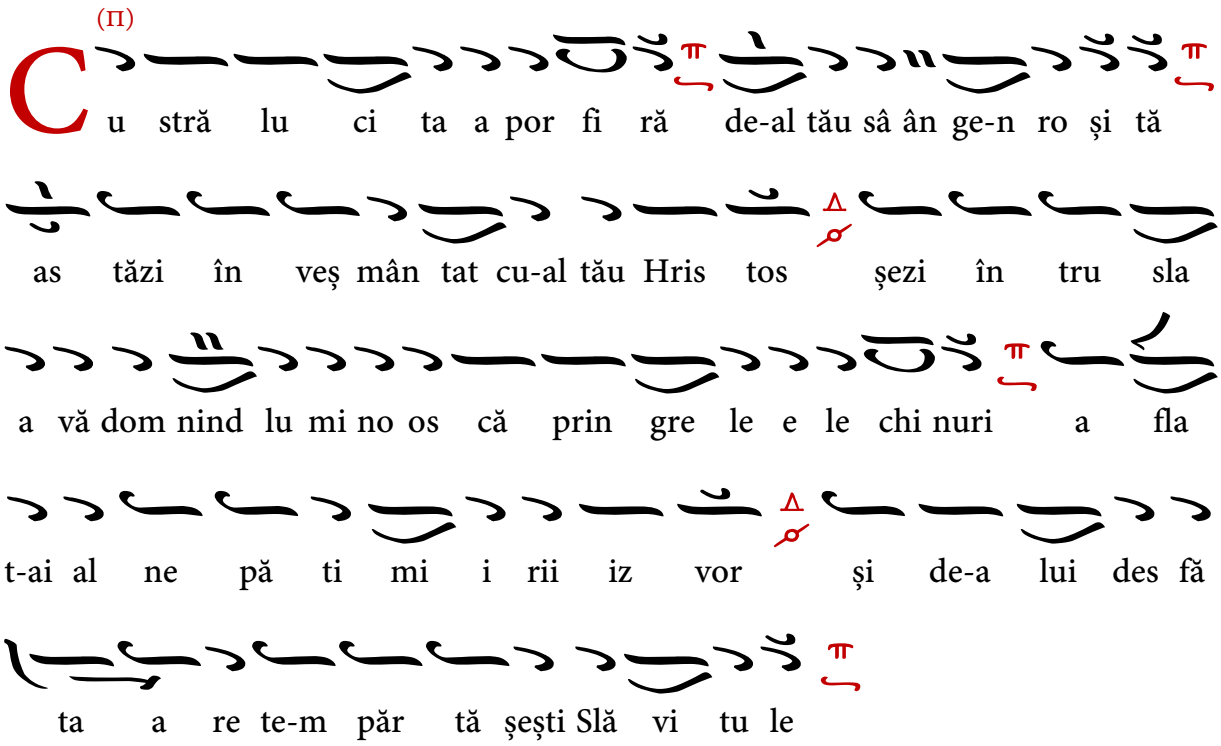

A Născătoarei.

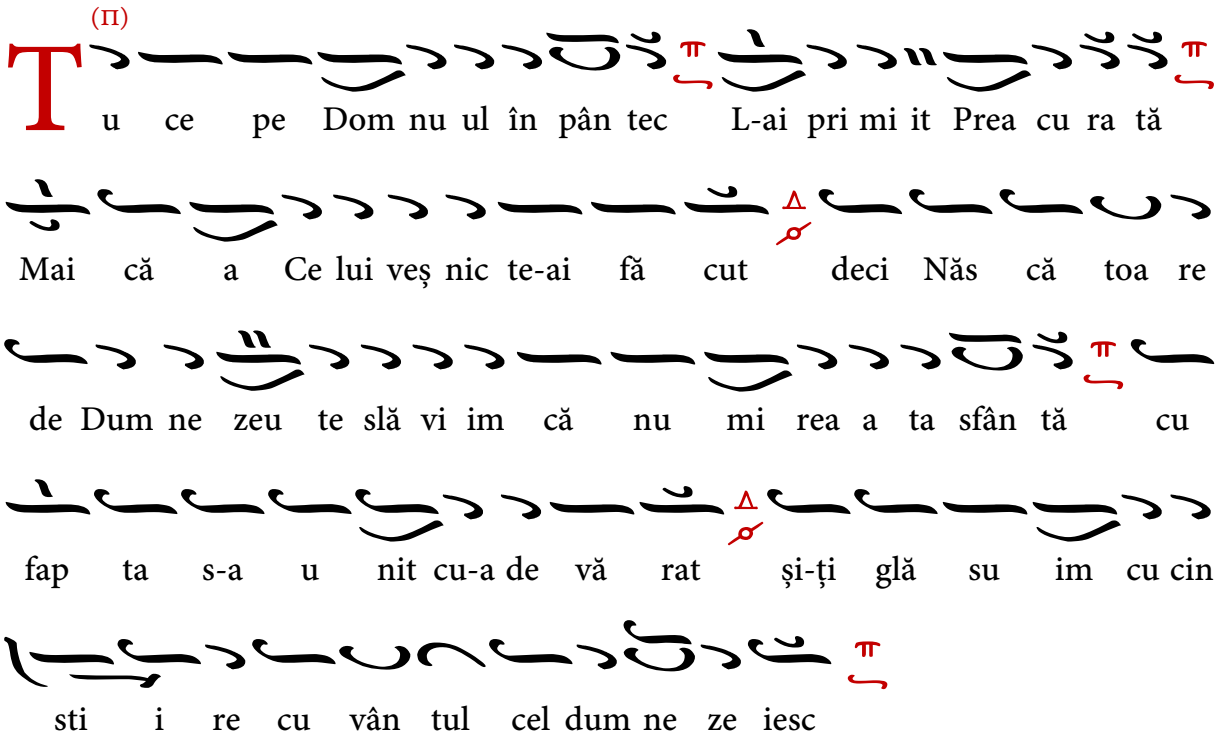

Exapostilarii. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Glas Βου

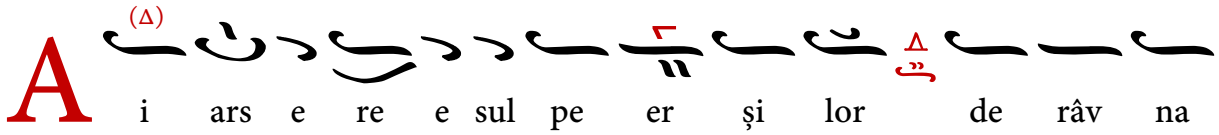

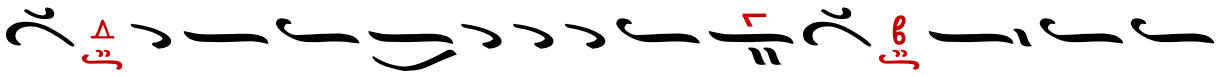

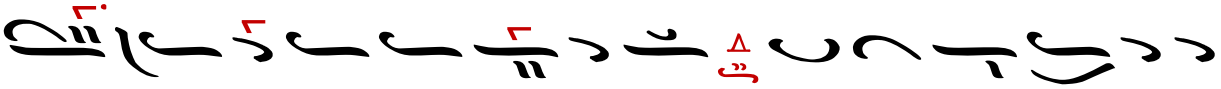

A Născătoarei. Asemenea.

Sau

A Crucii-Născătoarei. Asemenea.

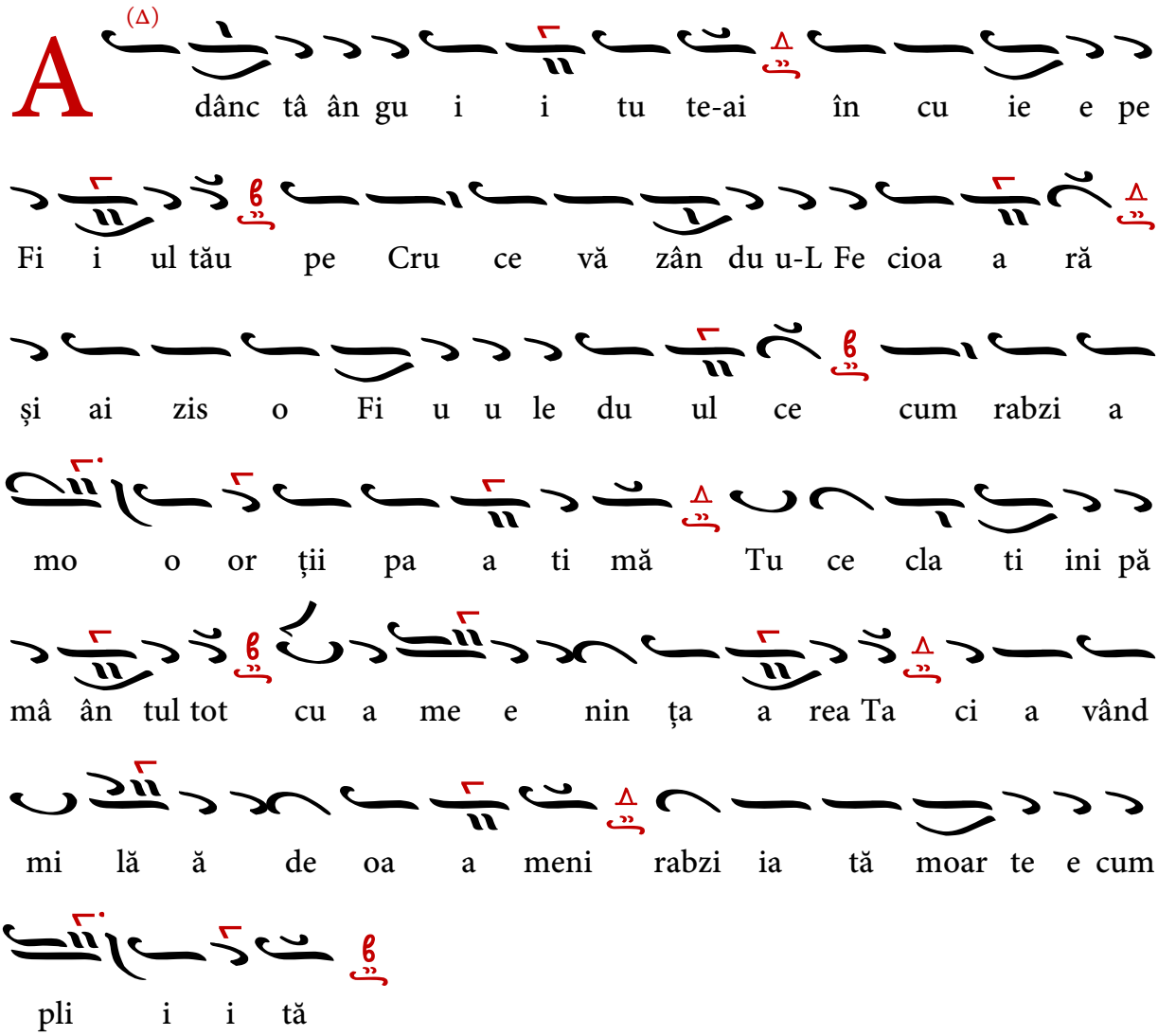

La Laude

Stihirile Prosomice. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Glas Πα

(П)

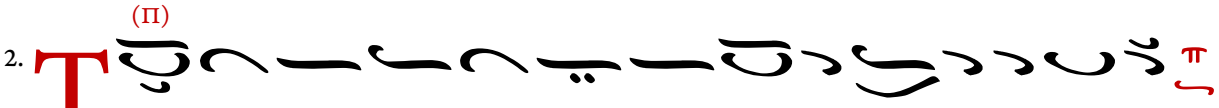

2. T ru pul ți-au sfâr te cat că lă ii cu u cru zi me

ci'n fo cul chi i nu i rii stri gai Pu te rea-Ți la a ud

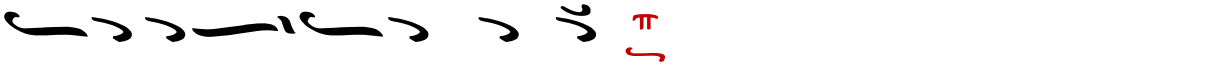

cu mul țu mi re Doam ne-al meu

(П)

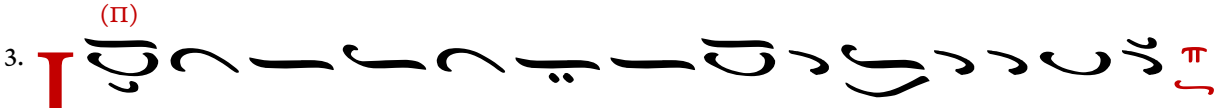

3. I a cov l-ai ru și nat căl cân du-l pe e di a vol

prin chi nu ri i le ta le pe cel nu mit de Do om nul

În țe pă tor căl câ iu lui

(П)

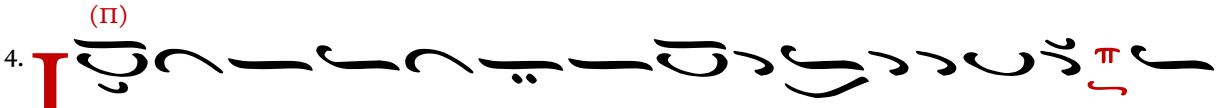

4. I a cov ne chea m-a cum prin pil da lu ui cea vi e spre

Dom nul să ă ne-n toar cem și ia răși po că i in ței s-a

du cem roa de vred ni ce

Aceleași.

Glas Δι

(Δ)

1. I a a a a a cov î în bo gă ă ții pe Do

om nu ul le e e pă ă da a a t-ai și je ert

fă ă ă i i i do lea a as că a du u

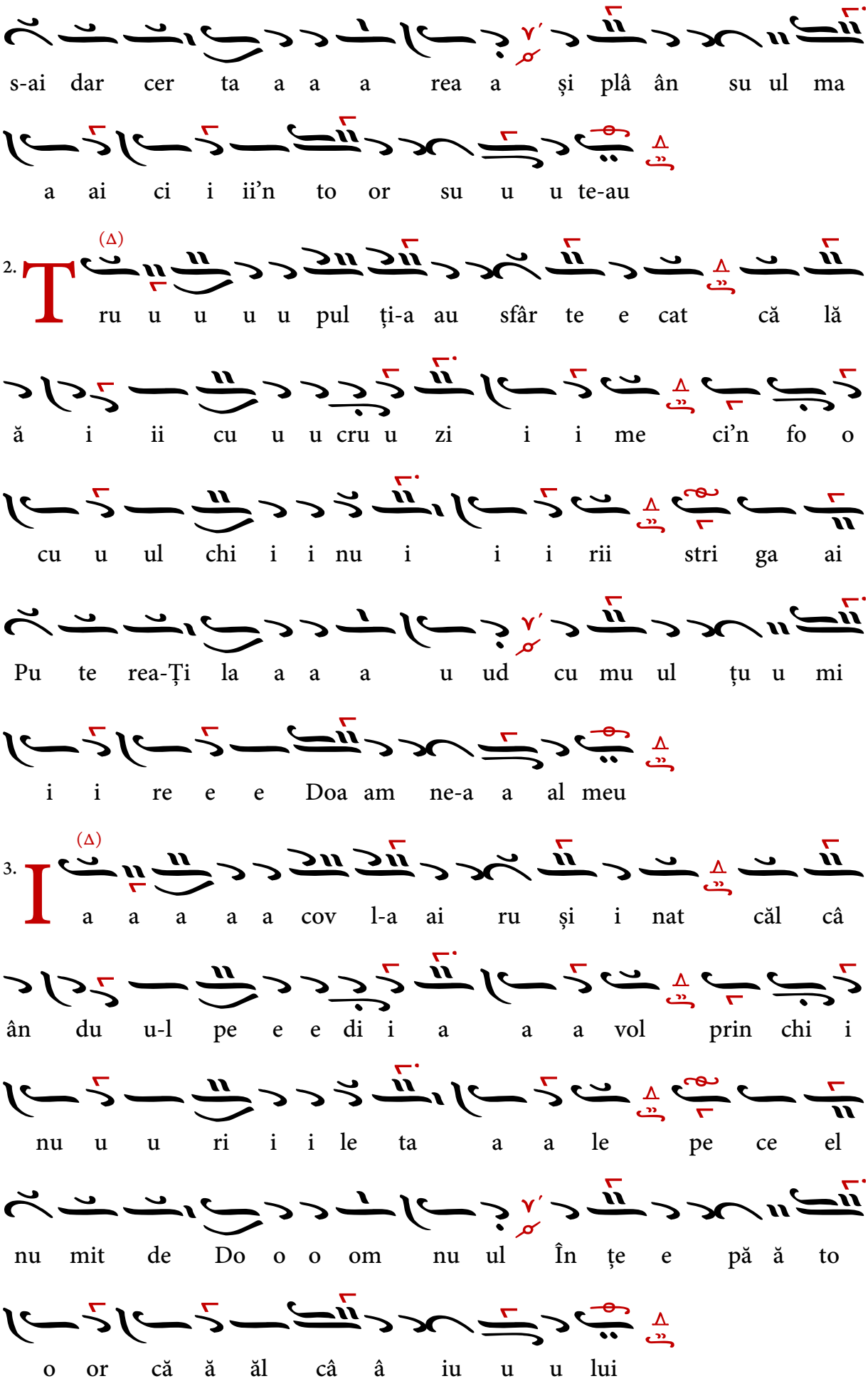
s-ai dar cer ta a a a rea a și plâ ân su ul ma
a ai ci i ii'n to or su u u te-au
2. Tru u u u u pul ți-a au sfâr te e cat că lă
ă i ii cu u u cru u zi i i me ci'n fo o
cu u ul chi i i nu i i i rii stri ga ai
Pu te rea-Ți la a a a u ud cu mu ul țu u mi
i i re e e Doa am ne-a a al meu
3. Ia a a a a cov l-a ai ru și i nat căl câ
ân du u-l pe e e di i a a a vol prin chi i
nu u u ri i i le ta a a le pe ce el
nu mit de Do o o om nu ul În țe e pă ă to
o or că ă ăl câ â iu u u lui

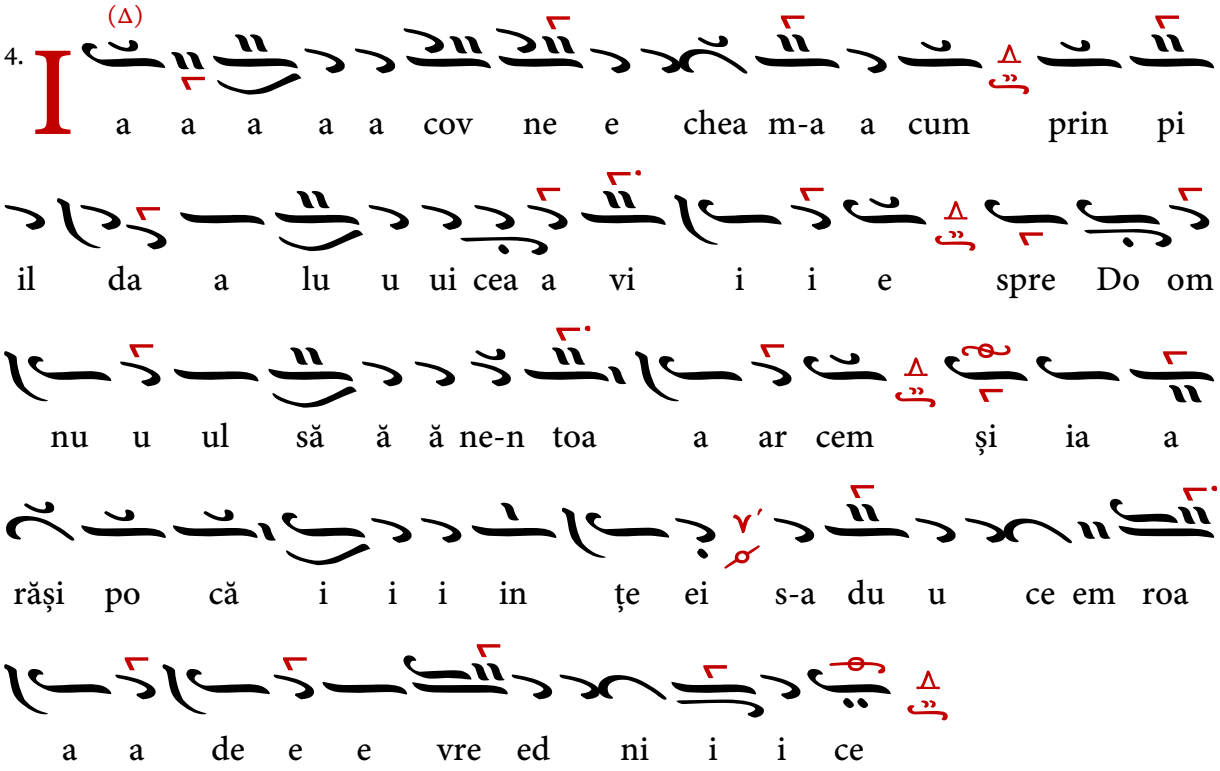

Alte Stihiri Prosomice, din Mineiul românesc. Τριήμερος ἀνέστης.

Glas

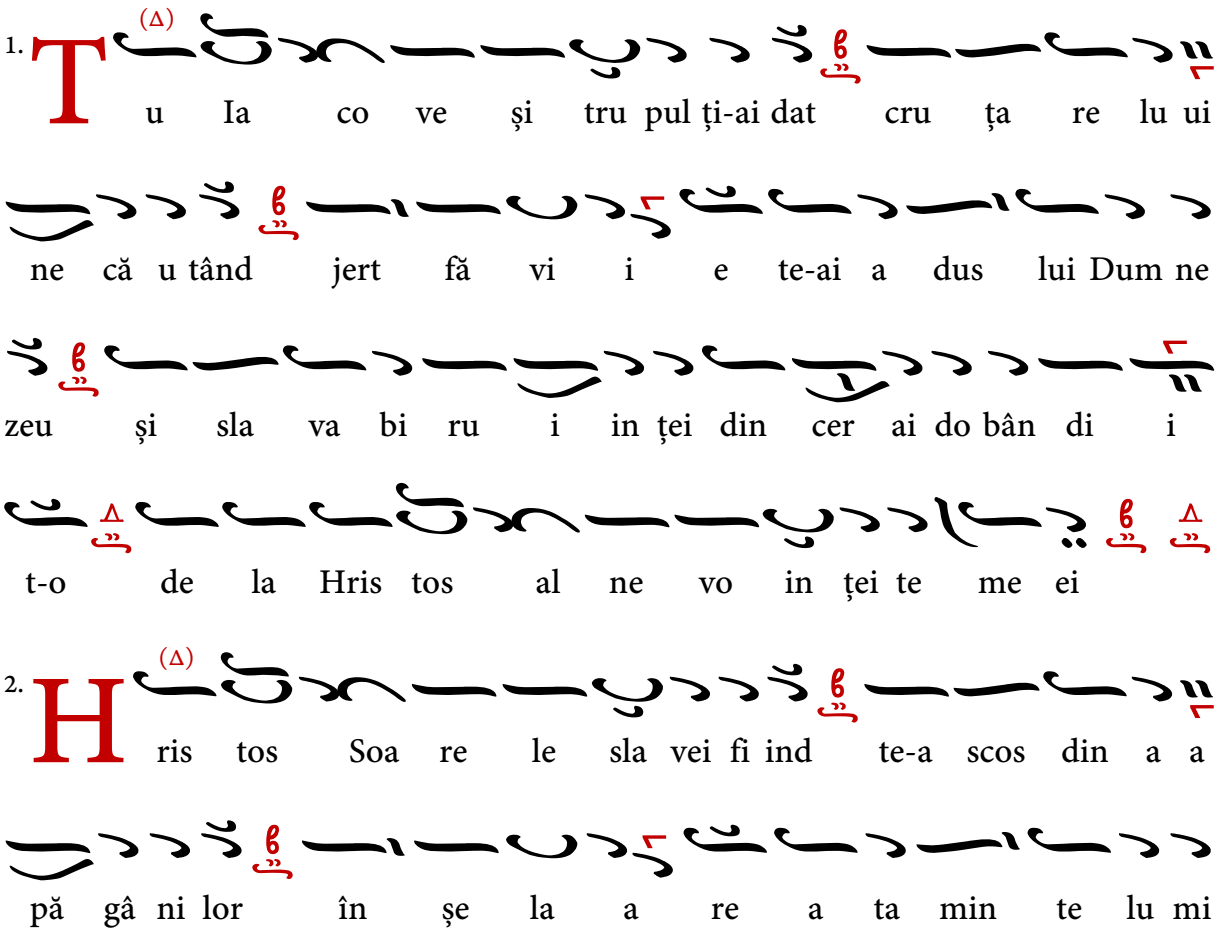

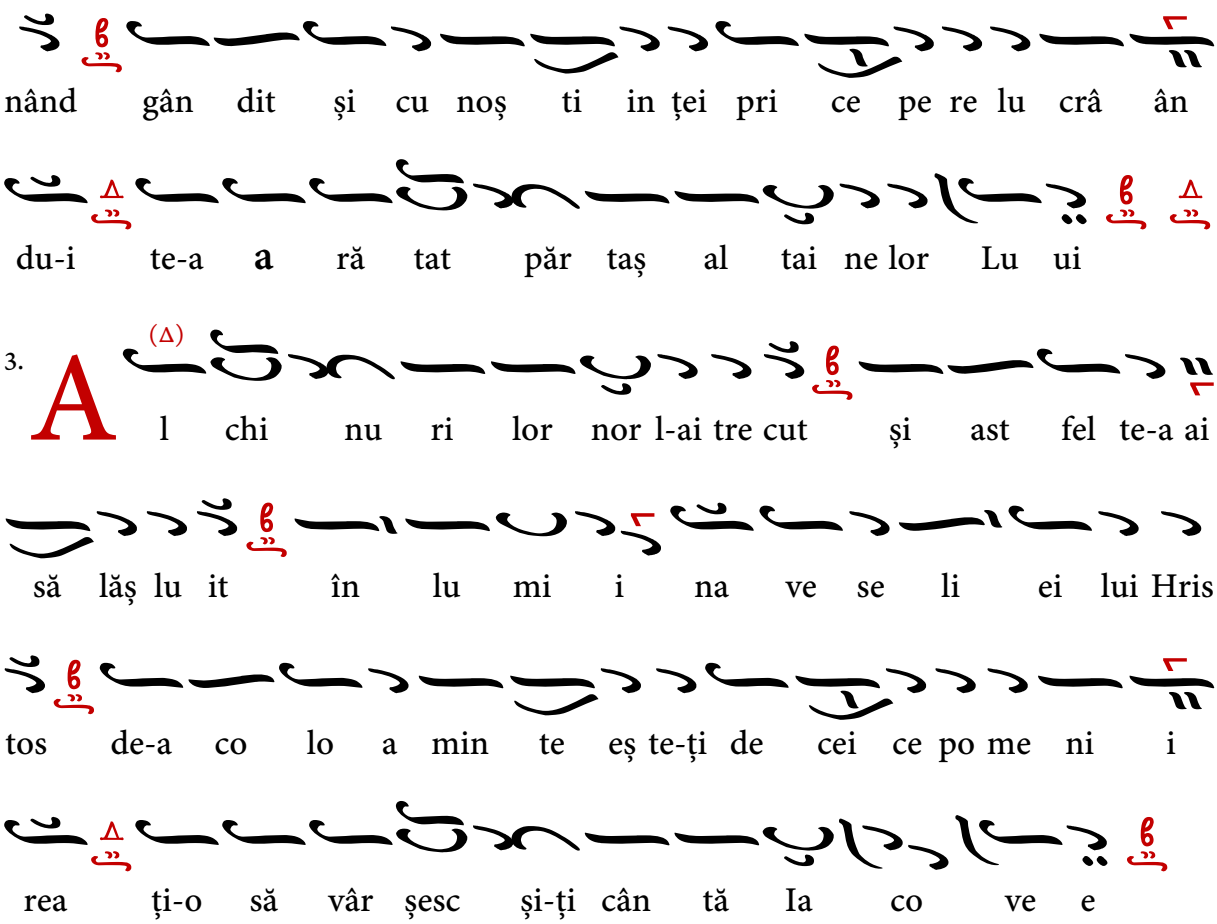

Aceleași.

Glas

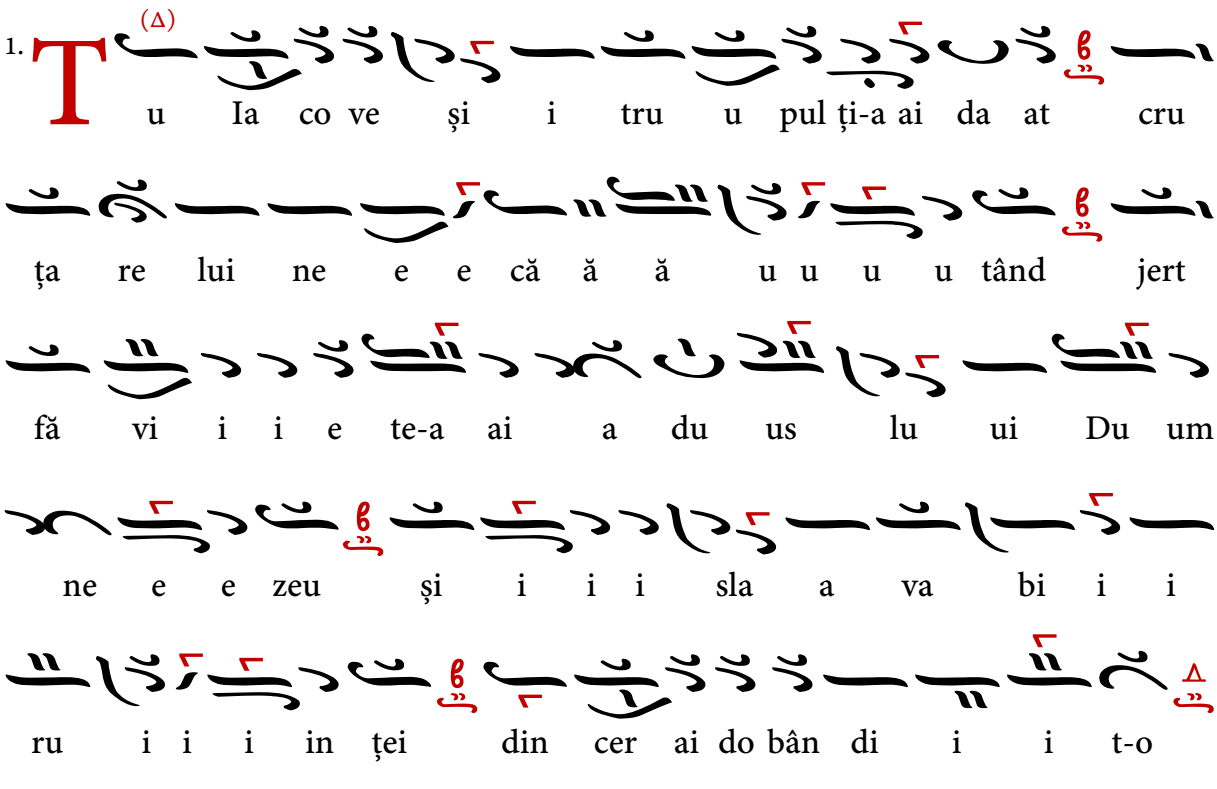

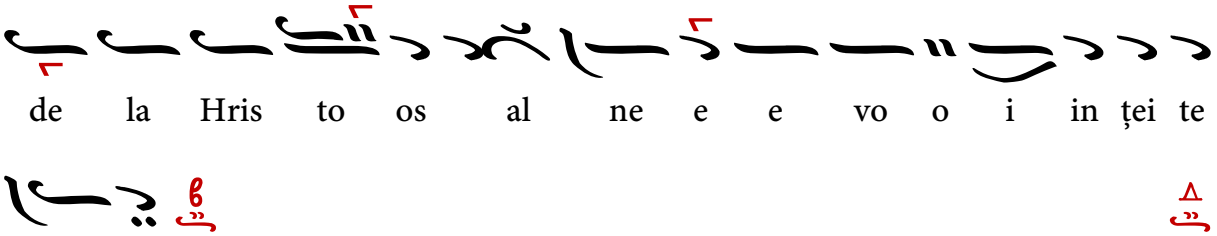
de la Hris to os al ne e e vo o i in ței te
me ei

2.
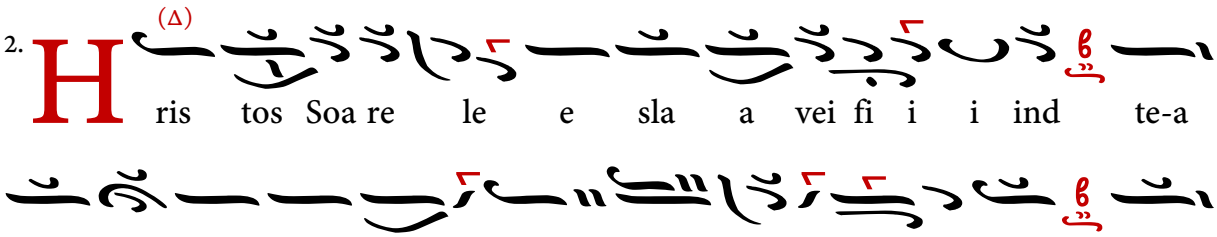
Hris tos Soa re le e sla a vei fi i i ind te-a
scos din a pă ă ă gâ â â ni i i i lor în
șe la a a re a a ta mi in te e lu u
mi i i nând gâ â â ân di it și cu u u
noș ti i i in ței pri ce pe re lu crâ â ân du-i
te-a a ră ta at păr ta a aș a al ta ai ne lor
Lu ui

3.

Al chi nu ri lo or no or l-ai tre e cu ut și
ast fel te-ai să ă ă lă ă ăș lu u u u it în
lu mi i i na ve e se li i e ei lu ui
Hri i is tos de-a a a a co o lo a a a

min te e e eș te-ți de cei ce po me ni i i rea

ți-o să vâr șe esc și-ți câ â ân tă ă Ia a co o

ve e

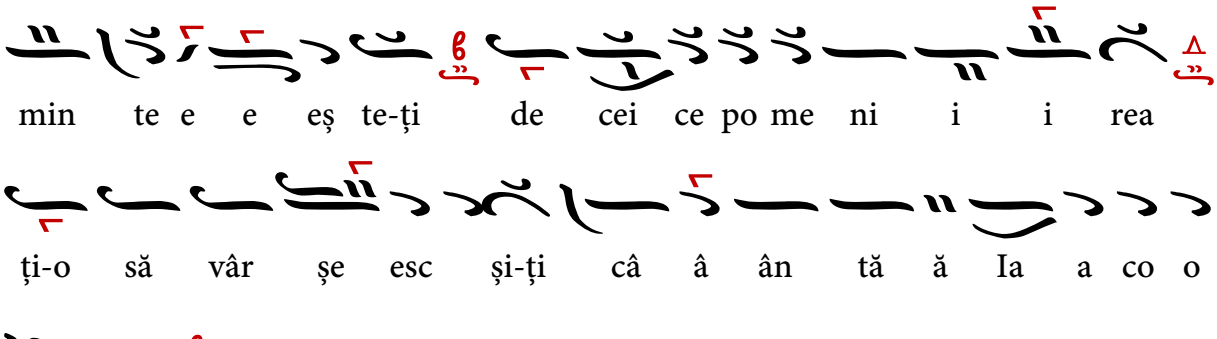

SLAVĂ

Melofacerea lui Ilie-Rareș Cîmpean.

Glas Nη

(N)

S la vă ă Ta a tă ă lu ui și Fi u u lui și

Sfâ â ân tu u lu u ui Duh

(N)

Î n tru cre di in ță a du nâ ân du vă ă a as

tăzi iu bi to ri lor de pri i ve liș te e

(Δ)

ui ta ți i vă de ve deți lu up ta cea stră i i

(N)

i nă ă ă și schim ba a a a tă a lui I a

(Δ)

cov ca re din Per si i a ne-a stră lu u

(N)

ci i it no o o o uă ca a stea a a ua ce s-a a

(M) (Δ) (N)

ră ta a at ma a a gi i i i lor și i-a po

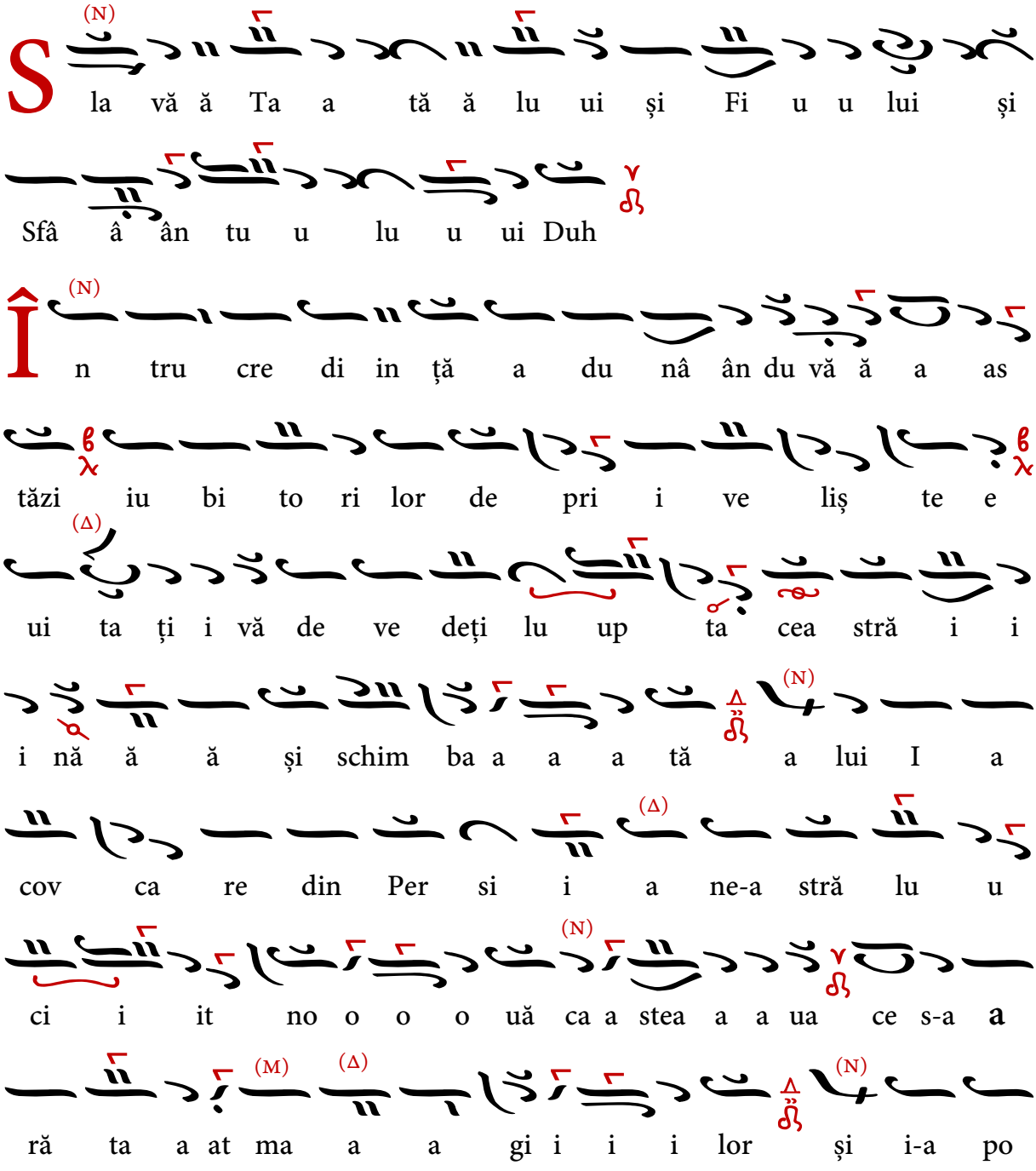

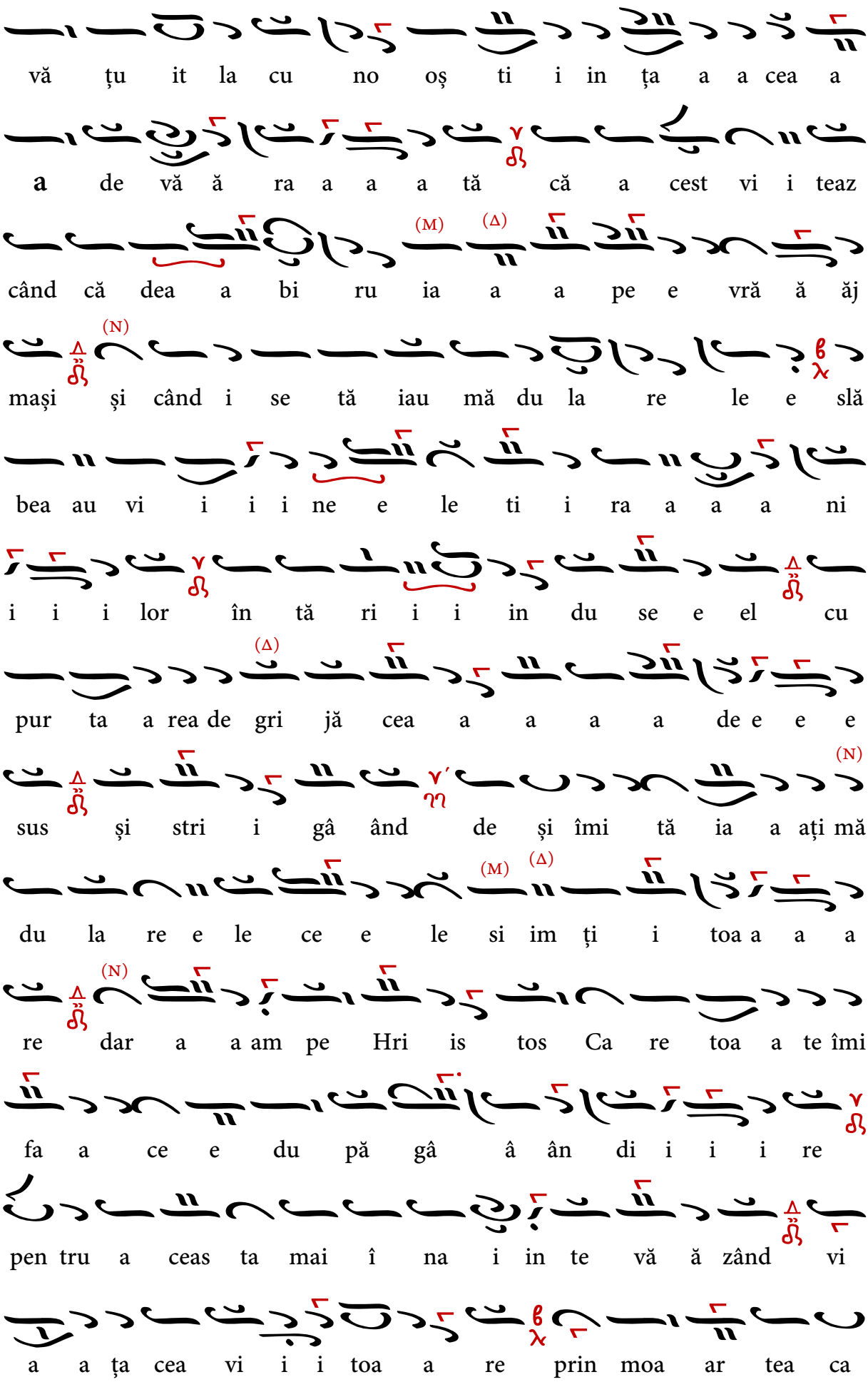
vă ţu it la cu no oş ti i in ţa a a cea a
a de vă ă ra a a a tă că a cest vi i teaz
(M) (Δ)
când că dea a bi ru ia a a pe e vră ă ăj
(N)
maşi şi când i se tă iau mă du la re le e slă
bea au vi i i i ne e le ti i ra a a a ni
i i i lor în tă ri i i in du se e el cu
(Δ)
pur ta a rea de gri jă cea a a a a de e e e
(N)
sus şi stri i gâ ând de şi îmi tă ia a aţi mă
(M) (Δ)
du la re e le ce e le si im ţi i toa a a a
(N)
re dar a a am pe Hri is tos Ca re toa a te îmi
fa a ce e du pă gâ â ân di i i i re
pen tru a ceas ta mai î na i in te vă ă zând vi
a a ţa cea vi i i toa a re prin moa ar tea ca

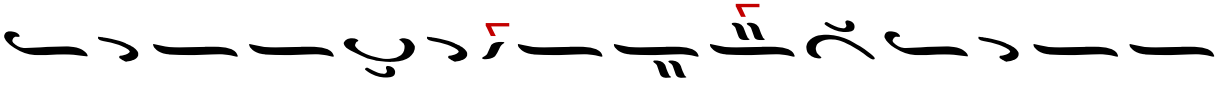

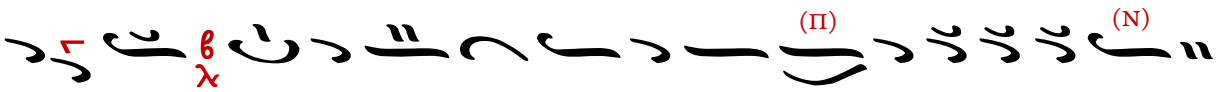

ŞI ACUM

Glas Nη

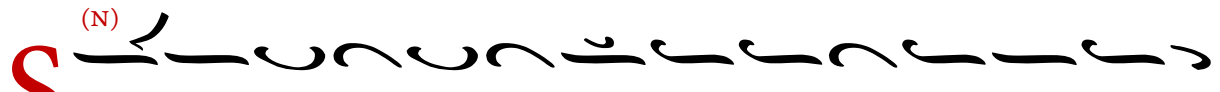

A min

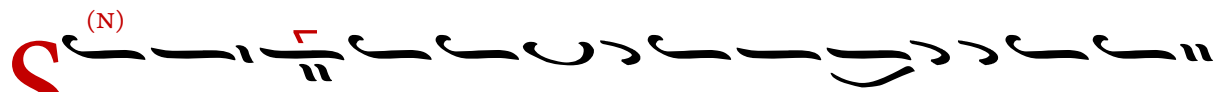

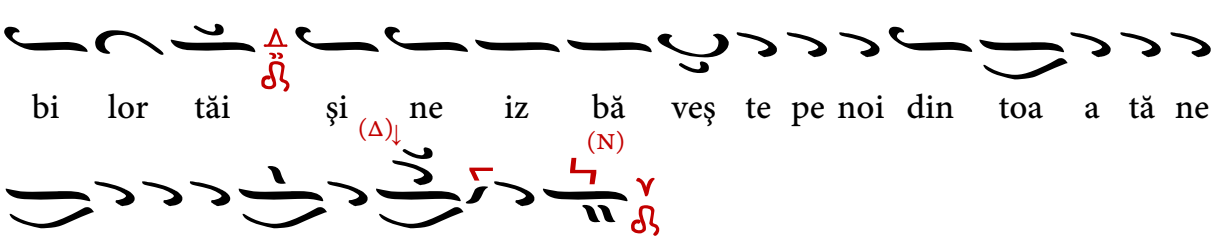

Iar de nu va fi priveghere,
la Și acum cântăm acest theotokion.Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Glas λ π ꙋ̈ Nη ⲉ

(N)
Și a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor

A min

(Π) (N)
Bez na ne ști in ței m-a cu prins și în mâh ni re-am

(Π) (N)
că zut co ple și it de-al ei somn a dânc ne gu ra ne ca

(Π)
zu lui m-a a juns și m-a co pe ră să nu mă lași pâ

(N)
nă în sfâr șit să pier Doam nă prea bu nă ci grab nic sca pă mă

(Γ) (Π)
ro o o gu te su fle tul să-mi pă zești căci sin gu ră nă dej

(Δ)↓ (N)
dea mea tu ești Mai ca Dom nu lui du pă Stă pâ â nul

meu

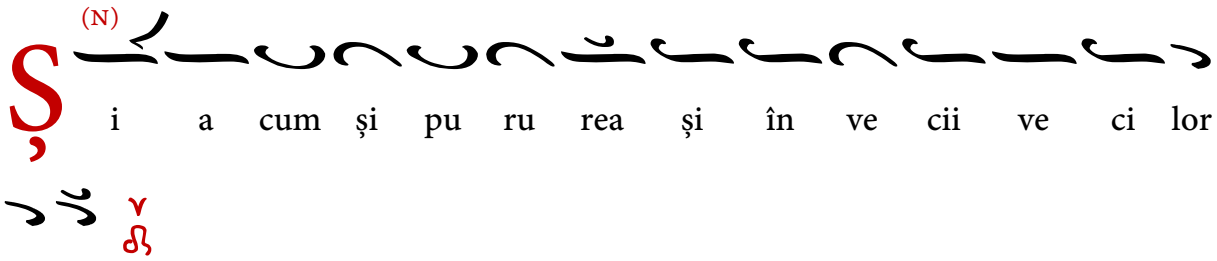

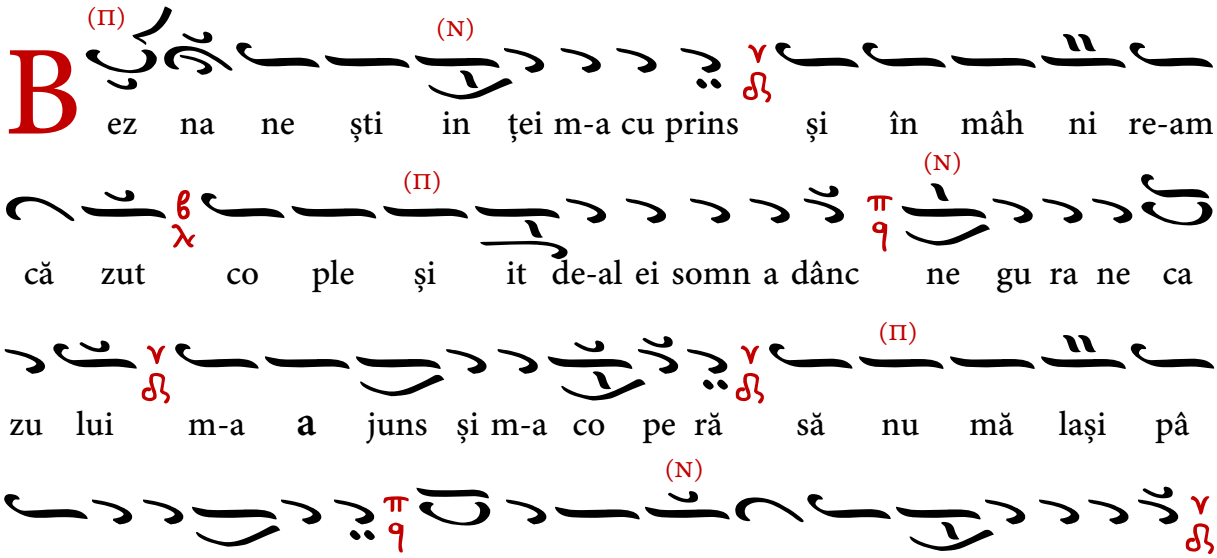

Sau
A Crucii-Născătoarei. Asemenea.

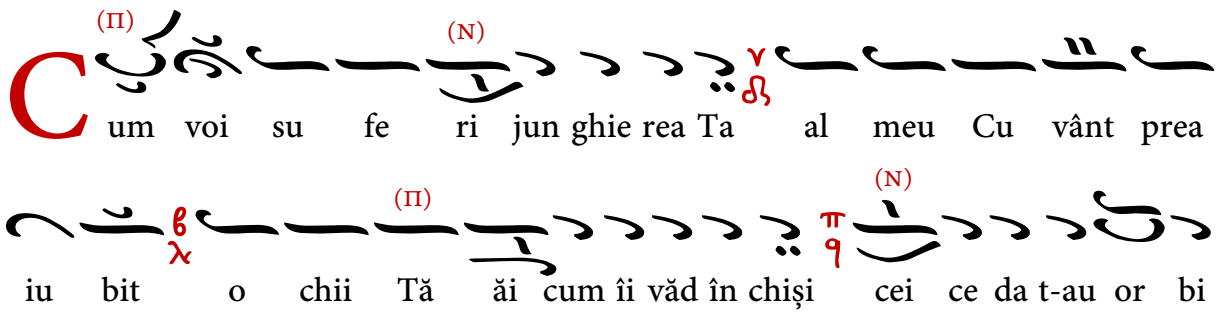

(Π) (N)
Cum voi su fe ri jun ghie rea Ta al meu Cu vânt prea

(Π) (N)
iu bit o chii Tă ăi cum îi văd în chiși cei ce da t-au or bi

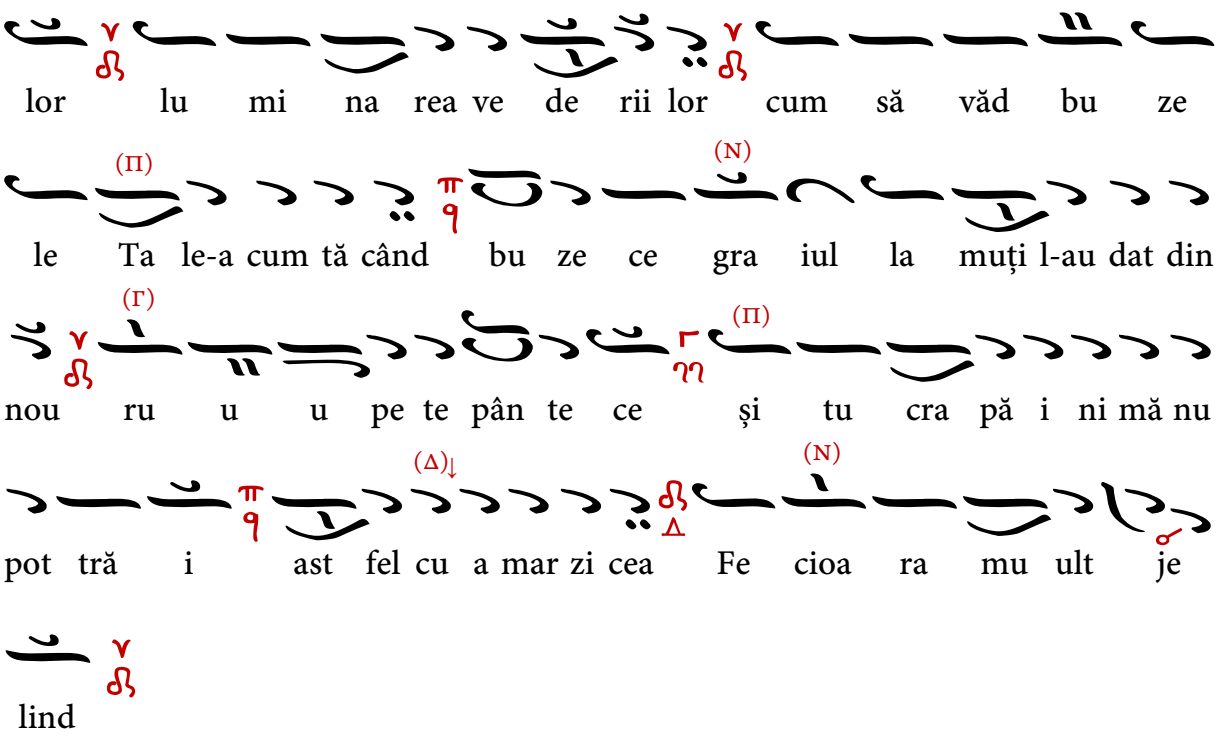
lor lu mi na rea ve de rii lor cum să văd bu ze
le Ta le-a cum tă când bu ze ce gra iul la muți l-au dat din
nou ru u u pe te pân te ce și tu cra pă i ni mă nu
pot tră i ast fel cu a mar zi cea Fe cioa ra mu ult je
lind